

Hikmet Nazlı

- şiirler -

Yayın Tarihi:

30.09.2025

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anla mazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Hikmet Nazlı

4 Mayıs 1986 tarihinde Başkent'in köklü bir kasabası olan, günümüzde ise yine Ankara'ya bağlı Elmadağ ilçesinin güzide bir mahallesi olan Hasanoğlan'da dünyaya geldi. Hasanoğlan Atatürk Anadolu Öğretmen Lisesinden 2004 yılında mezun oldu. Aynı yıl girdiği Gazi Eğitim Fakültesi, Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü, Resim-iş öğretmenliği Ana Bilim Dalında öğrenim gördü. Bu fakültede Hüseyin Esat Arpacı, Cengiz Savaş, Erol Batırbek ve Osman Altıntaş'ın atölyelerinde eğitim aldıktan sonra 2014 yılında mezun oldu.

Çocuk yaşlardan itibaren resim çizmeye yöneldi. 1995 yılında TRT'nin düzenlediği yarışmada ilkokullar karikatür birincisi oldu. Karikatür Vakfı kurucu başkanı olan merhum usta çizer Nezih Danyal'dan özel ders aldı. Kişisel karikatür sergisini 2001 yılında Hasanoğlan'da açtı. Şiirsel yolculuğunun ilk yıllarında serbest vezinli şiir denemelerinden daha çok hece vezniyle şiirler kaleme aldı. Bu şiirlerinde aşk, sitem, memleket ve hasret temaları geniş yer buldu. 2006 yılında "Rest Çektim" isimli ilk şiir kitabı yayımlandı. 2010 yılında şair Esat Anık (Esadî) tarafından kendisine "Hikmetî" mahlası verildi. Bazı şiirlerinde mahlas olarak "Müdür" lakabını da kullandı. Ankara'daki çeşitli şiir ve edebiyat toplantılarına katılarak bilgisini ve yetisini geliştirmeye çalıştı. 2013'de resmi olarak faaliyete geçen Başkent Edebiyat Derneği kurucuları arasında yer aldı. Bir süre Hasanoğlan Mezunları Derneği Halkla İlişkiler Koordinatörlüğü görevini üstlendi. Sipariş üzerine karakalem portre ve renkli karikatürler çizerek kaleme ve sanata olan sevdasını sürdürürken "sanat hayat içindir" anlayışını benimsedi. Yaşadığı çevreye, topluma duyarlı olma olgusunu ve kültüre hizmet etme aşkını daima gönlünde barındırdı.

Muhtelif gazete ve antolojilerin yanı sıra Ortanca, Kültür Çağlayanı, Hisler Bulvarı, Bizim Ece, Kumru, Betik, Yamaç, Hayal Bilgisi, Papatya, Bir Kafa Sesi, Laf Arası ve Şiir Alayı gibi edebiyat dergilerinde hece ve serbest vezinli şiirleri yayımlandı. 2023 yılında memleket temalı şiirlerinin yer aldığı "Gel Gidelim Yârim Hasanoğlan'a" isimli kitabının yanı sıra hece ölçüsüyle yazdığı şiirlerinin toplandığı "Bütün Baharlarımı Bıraktım Ankara'da" isimli kitabı yayımlandı.

2015 yılında Küratör Rahmi Çoğendez'in yanında sanat galerisi ve müze sorumlusu olarak çalıştı. Burada "Gelincik ressamı" olarak bilinen Hikmet Çetinkaya başta olmak üzere bazı usta sanatçıları yakından tanıma fırsatı ve onlara asistanlık yapma şansı buldu. 2017 yılının Ocak ayından itibaren Gazi Üniversitesi Sağlık Araştırma ve Uygulama Merkezi Hastanesi Temizlik Hizmetleri Birimi bünyesinde ilk bir yıl polikliniklerden sorumlu şef

olarak, ardından aralıksız gece vardiyası şefi olarak çalıştıktan sonra 22 Ocak 2025 tarihinde yapılan Olağan Genel Kurulda hastane çalışanlarının teveccühü ile Öz Sağlık İş Sendikası Ankara 4 No'lu Şube Başkanı olarak seçildi. Sendikal çalışmalarının yanı sıra kitap hazırlıkları ve şiir çalışmalarına devam etti.

Ağıt

(Tahsin Gezer'in anısına ve kıymetli ailesine...)

Kara haber geldi bir şubat günü,
Tahsin Gezer vefat etti dediler...
Unutmak mümkün mü dostlar o günü,
Ecel geldi, vâde bitti dediler...

Takdir-i ilâhi, böyleymiş yazı,
Terk etti dünyayı sessiz sedâsız...
Kahroldular eşi, oğlu ve kızı,
Yıktı dost-ahbabı, gitti vedâsız...

Örnek ailenin örnek babası,
Rahat yat, nurlarla dolsun mezarın...
Hayırla yâd eder dost akrabası,
Huzur bul, olmasın hiç intizarın...

Bir ömür çalıştın, ilken azimdi,
Uğraştın, kazandın, hepsi helalden.
Altı aylık olmuş torunun şimdi,
Yanarız ki; uzak kaldın Şevval'den...

Bırakmazmış fazla, çekip erkenden
Mevla'm sevdiğini alır demişler.
Öyle yıkılmazmış bakıp giderken;
Ağaçlar ayakta ölür demişler...

Seni son bir defa gördüğüm vakit;
Tebessüm doluydu babacan yüzün.
Kader bu neylersin, böyleymiş akit.
Dilinde nasihat, gözünde hüznün...

Hikmetî'ym dostlar, dilimde ağıt.
O gitti, duada, dilekte kaldı.
Daha da işlemez kalem ve kâğıt;
Anılar efkârda, yürekte kaldı...

Hikmet Nazlı

Ağ'ırma Gider

Bayrağa, millete ihanet eden
Kallesin okları, bağırma gider.
Vatanı bizlere emanet eden
Ata'ya hıyânet ağ'ırma gider! ...

Mikroplarla doldu yurdun damları,
Yeniden başlatın şu idamları.
Yok edip barışçıl, has adamları,
Zalime riâyet ağ'ırma gider! ...

Huzur ve kardeşlik hep aklımızda
Her şey net, hiç bir şey yok saklımızda
Lâkin her fırsatta, hep hakkımızda
Uydurma rivâyet ağ'ırma gider! ...

Milleti oyuncak hamur eyleyen,
Çaputu kendine samur eyleyen,
Çogaldı meydanı çamur eyleyen,
Yalandan hidâyet ağ'ırma gider! ...

Kendi milletini siperde vur, sat!
Ve hâla altına vatanı ser, yat...
Şehit anasından yükselen feryat,
Serzeniş, şikâyet ağ'ırma gider! ...

Gittikçe yok oldu vatan severler
Şimdi satmak moda, satan severler
Her gün bol keseden atan severler
Bu sahte hamâset ağ'ırma gider! ...

Kalleslik işledi ete, iliğe
Barış, korkusundan girdi deliğe.
Bozuk düzendeki şu sahteliğe
Yapılmış kefâlet ağ'ırma gider! ...

Cevaplar ararız, neden, niçin de
Her şeyi ararız Münih'te, Çin'de
Nice doğal zenginlikler içinde
Yaşanan sefâlet ağ'ırma gider! ...

Hikmetî, değişir elbet bu töre
Dayanmamız gerek buna bir süre.
Fakat sokağımda göz göre göre
İşlenen cinâyet ağ'ırma gider! ...

Eylül 2006

Hikmet Nazlı

Ahmet

İhsan Ahmet Topal'a...

Sağlam dostluklardan bıılır sanma,
Gerçek dost ne sıkır ne bıkar Ahmet.
Milletin lafına aldanma, kanma
El âlem kusura çok bakar Ahmet.

Şu dünyada bin bir türlü iş olur,
Dıştaki iç, içerdeki dış olur.
Sanma sakın yalnız sana kış olur
Zemheri kimine sert göker Ahmet.

Kalleşlere karşı çekersek süzek,
İşlemez bizlere her türlü tuzak.
Kardeş, mesafeler olsa da uzak;
Gönül bu, hasreti çok çeker Ahmet.

Nerde haksızlık var orda zıplarsın
Şer gelir aniden çarpar, hoplarsın
Tam arkayı toparlarsın, toplarsın
Bu seferde patlar ön teker Ahmet.

Şu dostluk davası vefayla başlar,
Sadâkatle kaynar, cefayla işler,
Devâyla yaz bulur, sefayla kışlar,
Kardeşlik dört mevsim mis kokar Ahmet.

Dostluk bir kaledir, zordur kat etmek
İstiyorum onu gezmek, methetmek
Bilmem kime nasip olur fethetmek
Bilmem ki bayrağı kim diker Ahmet.

Müdürüm, etme hiç aslını inkâr
Koz verme, kaynıyor etrafta nankör.
Yâr sevgide cimri, "dost" şerde bonkör
Olursa can tenden tez çıkar Ahmet.

09.05.2021

Hikmet Nazlı

Ahmet Çalış'a

Çok defa metheder, överim seni;
Tek değil, gönlüne kefil kalışım.
Dostluğumuz bâki, severim seni;
Öz kuzenim, canım Ahmet Çalış'ım.

Hikmet Nazlı

Ahmet Dağlı'ya

Gözünü budaktan hiç sakınmadan
Yar ve yâren oldu Elmadağlıya.
Omuz ver, güven duy hiç çekinmeden
Yoldaş ol arkadaş Ahmet Dağlı'ya.

Hikmet Nazlı

Ahmet Meraklı

Saygıyı hep başta tutmak gerekli;
Dostluk için ver yüreği, ver aklı.
Emsal gerekirse hakiki dost;
Örnektir dost adam Ahmet Meraklı.

Hikmet Nazlı

Ahmet'le Hasbihal

İhsan Ahmet TOPAL kardeşime ithâfen...

Hayat telâşesi yıldırır Ahmet,
İnanç duy, ardından bir felah gelir.
Düşeni yerinden kaldırır elbet;
Zor anda yardıma o İlâh gelir.

Ey dostum, gün gelir kalırsız dargın
Yeter ki yürekler olmasın kırgın.
Kol kola verirsek olmayız yorgun;
Dostluğun başında eyvallah gelir.

Sabır ve sebatlı olmak yararlı,
Bilirsin aşk nankör, tutku zararlı.
İster kararsız ol, ister kararlı;
Her işin başında bismillah gelir.

Sağlam dinle yürek direktörünü,
Yerle yeksan etme aşk sektörünü.
Kalleşe yaparsan selektörünü,
Kazadan yıgarsın, illallah gelir.

Sevdanın hayata çok katkısı var,
Reçete yazmakta tam yetkisi var
Her kalbe farklı bir yan etkisi var;
Ya anarşi gelir ya ıslah gelir.

Ahmet'im, vicdandan tez kaçmayalım
Gamdan-kasavetten söz açmayalım
Biz nazdan niyazdan vaz geçmeyelim
Dilekler yerine inşallah gelir.

Müdür der; can dostluk dağı andırır
Şer ancak dağdaki otu yandırır
Şanma seni-beni şeytan kandırır;
İmanımız vardır, ilk Allah gelir.

21.08.2020

Hikmet Nazlı

Aklını Alırım

Yumurta topuklum, elma yanaklım,
İlhamı kaşından alırım senin.
Toprağım, hemşerim, Başkent Mamaklım,
Aklını başından alırım senin...

Bana, aşk çölünde düşü andırdın,
Bu sönmüş gönlümü nara yandırdın,
Sanma ki atlattın, sanma kandırdın,
Aklını başından alırım senin...

Sığmam Ankara'ya, dar gelir yerim
Şen gibi, dünyaya bir gelir derim.
İnadını yıkar, nazını yerim,
Aklını başından alırım senin...

Diyorsun ki "ben karışmam, akit yok"
"Uğraşamam, harcayacak vakit yok."
Boş versene gülüm, aşkta nakit yok,
Aklını başından alırım senin...

Durduramazsın bu ömrü hızlıyı,
Asla bulamazsın böyle fazlıyı
Sen es geçemezsin Hikmet Nazlı'yı
Aklını başından alırım senin...

01.04.2010

Hikmet Nazlı

Akşam Suları

Şu terminal edasıyla poz veren geniş yamaç
Tırmanıyordu bir ağaca yemyeşil.
Değildi baygın
Suları seyrediyordu yine
Serin akşam sularını dingin.
Akıyordu ya pınar
Çogulumsu, teknil coşkusunu ata ata günbegün
Akıyordu ya otlar üstüne, oluklar üstü akıyordu ya
Parıldamak hercai
Akşam sularında
Serin
Şuh bakışlı bir ılgının ilgisizliğinde
Birkaç grup öveç geçiyordu ilgili
Suya müptezel öveç
Gölgesinden ılgının.
Yamacın gözleri önünde, hem gölgesinde
Oluklardan su içiyorlardı bölük bölük.

Hayat yavaş ilerliyordu kentten dışarı
Geniş yamaç kucaklıyordu zamanı
Geçit vermiyordu akşamüstüne öyle
Kolay kolay bırakmıyordu belli
Güneş ile baş edemiyordu ayçıl.
Şu tarlalar dinlenmeye geçiyordu;
Yoğun güneş kırıbaşı seansının bitiminin peşinden.
Ben o tarlalarda gülsem hayata;
O sarışın topraklarla gülüşsem.
Doğanın tam dibinde, yöresinde barınıp
Yaşantımda var olmuş olagelen
Gamla dolu dilekçemi perçin perçin bölüşsem.
Akıntısında akşam sularının,
Bir ılgının ilgisizliğinde.

(Yamaç Dergisi – Şiir Seçkisi 2024 – 1. Sayı, s.35)

Hikmet Nazlı

Alçin

Hayat masalının sert efkârsızı;
Gamsızlık gönlünde baş mıdır Alçin?
Yorgun yaşantımın tek vefâsız;
Unuttun, yüreğin taş mıdır Alçin?

Nedir bu hâl, tavır, suç mu işledim?
Hep seni umdum ben, seni düşledim.
Hâkîki sevdaya senle başladım
Bana karşı gönlün boş mudur Alçin?

Farkına var artık ömrümüz geçkin
Bırak şu yarışı; kim kimden bıçkın.
Ben senden müptezel, sen benden kaçkın
Hasret sermest, vuslat keş midir Alçin?

Has duygu yazarak kaygı ezerim
Ne cayarım senden ne de bezerim
Aşk yolunda sorar sorar gezerim;
Bilmem yoldaş mıdır, eş midir Alçin?

Aşk gemim Gemlik'te hızla batıyor
İnat et Alçin'im; yor vuslatı, yor!
Gözyaşım körfezi çok ıslatıyor
Sendeki bir kuru yaş mıdır Alçin?

07.08.2015

Hikmet Nazlı

Ali Altınlı Ağabeyime

Yaban elde hedef olduk,
Postu deldik Ali Abi...
Tam dokuz köyden def olduk,
Dostu bildik Ali Abi...

Yalan söyler öğütçüler,
Kuşattı uçkâğıtçılar,
Etrafta hep ağıtçılar,
Gamdan yıldık Ali Abi...

Hasret bize kurşun sıktı,
Kalemimden çile çıktı,
Yeğenin dert yükü çekti,
Sorma, solduk Ali Abi...

Vefa akar gözlerinden,
Aşk fışkırır özlerinden,
Engin olan sözlerinden,
Çok feyz aldık Ali Abi...

Gör ki; döndü yıllar aya,
Bakmadılar hiç sıraya,
Bozkırlarda kaldık yaya,
Ufka daldık Ali Abi...

Elem var göz bebeğinde,
Kalma dertler öbeğinde,
Ankara'nın göbeğinde,
Uzak kaldık Ali Abi...

Hikmetî'yim, hasret kaldım,
Sazı dertli dertli çaldım,
Sana candan selam saldım,
Sanma öldük Ali Abi...

2011

Hikmet Nazlı

Ali Altınlı İle Hasbihal

Hikmet NAZLI:

Sevgilerden sık sevdalar türetilip
Naz bırakmak nasıl olur Altınlı?
Bir kalıcı, özgün eser üretip
İz bırakmak nasıl olur Altınlı?

Ali ALTINLI;

Sevda mı kaldı ki harap gönülde;
Naz bırakmak nasıl olsun Hikmetim...
Kararmış bahtıma kara kalemle
İz bırakmak nasıl olsun Hikmetim...

Hikmet NAZLI:

Haksızlık önünde mertçe dikilip
Bir vefâsız yar peşine takılıp
Aşk yolunda sağlam yanıp, yakılıp
Köz bırakmak nasıl olur Altınlı?

Ali ALTINLI:

Vefasız denir mi yara sarana;
Hançeri bağrıma vuran vurana;
Yirmidört saatte yanıp durana;
Köz bırakmak nasıl olsun Hikmetim...

Hikmet NAZLI:

İnsanlıkta usturuplu çağlayıp
Erdemlikte güvenceyi sağlayıp
Eğri yolu doğru yola bağlayıp
Düz bırakmak nasıl olur Altınlı?

Ali ALTINLI:

Kederden hep keder payını aldık;
Muhabbet ehline selamlar saldık;
Hayat yokuşunda sınıfta kaldık;
Düz bırakmak nasıl olsun Hikmetim...

Hikmet NAZLI:

Hikmetî'yim, naçar kaldım, arif et.
Eksikleri tam eylemek marifet.
Doksandayım, noksanları tarif et
Yüz bırakmak nasıl olur Altınlı?

Ali ALTINLI:

Yarama dermandır kirpikte tuzum;
Keder çeşmesiyle dolar havuzum;
Çarpıldı, bölündü doksandokuzum;
Yüz bırakmak nasıl olsun Hikmetim...

16.11.2016

Hamamönü - Kabakçı Konağı

Hikmet Nazlı

Ali'yi

Yüreğimiz üryan büryan
Gizler Ali'yi, Ali'yi.
Velilerin şahı bildik
Bizler Ali'yi, Ali'yi.

Vardır başta tac-ı devlet
Ellerde dest-i velayet
Göğüste Kuran-ı hikmet
İzler Ali'yi Ali'yi.

İkrar veren; gamı salar,
Sırrı hakikate dalar.
Cem evinde aşkla çalar
Sazlar Ali'yi, Ali'yi.

Muhammet Nebi, Ya Hızır
Darda kalanlara nazır.
Ümmet arkasında hazır;
Gözler Ali'yi, Ali'yi.

Zıt gider, ilişmez, ilmez;
Cühelâ kemliği silmez.
Anlatsan anlamaz, bilmez
Yozlar Ali'yi, Ali'yi.

Yalan yanlış tanıtmayın
Kardeş kanı akıtmayın.
Hatırlayın, unutmayın
Sizler Ali'yi, Ali'yi.

Resulün ehl-i güneşler;
Hasan, Hüseyin kardeşler.
Söyler kalpteki ateşler,
Közler Ali'yi, Ali'yi.

Semah döner alimeler
Gönüller lime limeler.
Anlatamaz kelimeler
Sözler Ali'yi, Ali'yi.

Mezarda biter dilekler,
Toz toprak atar kürekler.
Hikmetî der; can yürekler
Özler Ali'yi, Ali'yi.

Hikmet Nazlı

Alparslan Elpe'ye

Dinlemekten zevk alır, fasılda tek geçerim;
Kemanda hüzzam taksim, bağlamada şelpeyi.
Dem tutar, gül açarım, gam iline göçerim;
Tanıdım tanıyalı dost Alparslan Elpe'yi.

2021

Hikmet Nazlı

Amirlerime

Yıllar yılı sizle nöbet tutarım;
Gece amirlerim unutmam sizi.
Ne satarım ne yabana atarım;
Gece amirlerim, unutmam sizi.

Ayhan Kalender'de özellik gördüm
Can Baykul amirden tüzellik gördüm
Ve Yaşar Hoşgör'den güzellik gördüm
Gece amirlerim unutmam sizi.

Eyüp Bağcıoğlu adamdır adam,
Mehmet İlker Şimşek insanlıkta tam.
Yardımlarınızı hiç unutamam,
Gece amirlerim unutmam sizi.

Yoldaş olduk nöbetlerde sürekli
Önce vefa, sonra saygı gerekli.
Gönlümde taht kurdu Nihat Yürekli
Gece amirlerim unutmam sizi.

Hikmetî'yim derdi gamı elerim,
Hepinize esenlikler dilerim.
Ne çizerim ne defterden silerim;
Gece amirlerim unutmam sizi.

05.05.2021/ (4.Kıta: 21.01.2023)

Hikmet Nazlı

Ankara'ya Özlem

Ankara'yı özlüyorum nicedir;
Şiire aş ermiş sayfa misâli.
Can karayı gözlüyorum nicedir;
Gemide aç kalmış tayfa misâli.

Ne güzeldir şimdi kentin ücreti
Yer yer güller açmış, yollar tozludur.
Bir tükense şu gurbetlik icrası
Varmak bahsi kolay; elim kozludur.

Bahçeli, Sakarya, Karanfil, Konur,
Arjantin Caddesi, Kavaklıdere.
Başkente yaşamak başka bir onur,
Gurbette zamanım geçti boş yere.

Tunalı'dan geçip Kuğulu Parka
Şimdi bir ihtiyar gelip oturur.
Şu bizim Elmadağ; kapıdır şarka
Toprağında ne seymenler yatırır.

Ulus'ta kornalar çalar peş peşe,
Hal'den alışveriş yapar emekli.
Bir sokak düğünü; başlatır neşe,
Davullu, zurnalı, sazlı, yemekli.

Dolaşırken eski kasabalarda
Hasanoğlan düşer aklıma her gün
Belki otururum akrabalarda
Doyarım gömbeye, sohbete bir gün.

Hatırası kadim Keçiören'in
Yine çağlıyordur gür şelalesi.
Bir genç, kortejinde milli törenin,
Elde bayrak gibi hür meşalesi.

Bu Başkent sevdası belayken başa;
Hasret, vuslat ile çekişmektedir.
Yıllar geçip gitti; geldim bu yaşa,
Özlemim gitgide pekişmektedir.

Ve bir gün dönerim o memlekete
Puslu bir havada ısınır kalbim.
Kavuşur benliğim has berekete
Anılar depreşir, açılır albüm.

Ankara'nın göbeğinde bir şair
Süzüp mısra döker ak bir yaprağa,
Gözlerinin bebeğinde bir şiir
Damla olup düşer şimdi toprağa.

12.07.2023

Hikmet Nazlı

Anlayamadın

Anlayamadın!
Oysa bir balığın suyu sevdiği kadar sevdim seni.
Yeterdi bir fanusta yaşatsan
Okyanuslar istemedim senden.
Sevdim,
Yalnızca sevdim...
Kapkara bir kâbus da yaşatsan.

Hassas bitkiydim
Kırılgan, ürkek, yoksun.
Damlana muhtaçtım,
Açtım
Ki bir açın ekmeği beklediği gibi bekledim seni.
Fakirindim,
Anlayamadın!

Gözünde özümü buldum,
Adında sözümü.
Perde çektin,
Işıksız bıraktın yüzümü
Aydınlatamadın!

Çaresizliğim vurdukça benliğime
Dört yanı kalles
Ve dört başı kahpe şiirler sıralandı dilime.
Terk etti tüm güzellikler güzide yerleşkemi.
Çaldın duygularımı, uykularımı, pişmanlığımı, keşkemi.
Geri verme, kalsınlar.
Bırakma, keşkelerim olmasın.
Salma pişmanlığımı
Kullan hepsini
Onlar artık bana yakışmaz
Sevdim ya seni!..

03.10.2009

Hikmet Nazlı

Anne

Sevgili annem Perihan Altuntaş için...

Her türlü koşulda sanadır meyil
Yürek arar, sorar; ner'desin anne?
Yalnızca başımın üstünde değil
Gönlümde en saygın yerdesin anne.

Ömür bir petektir, arısı sensin
Fani hayat tektir yarısı sensin
Şefkatin, sevginin dirisi sensin
Varoluş içinde sırdasın anne.

Yıldırmasın dertler, yaslar, yitmeler
Yeniden başlangıç bütün bitmeler.
Bizden ırak olsun çekip gitmeler;
Bir yere bırakmam, bur'dasın anne.

Coşkunsam, taşkınsam; kaynağım sensin.
Dal, budağım sensin, yaprağım sensin.
Burcumda sancağım, bayrağım sensin,
Kalbimde yıkılmaz surdasın anne.

Hep niyaz et aşkın sirayetiyle;
Felah bul dertlerin cinayetiyle.
Allah'ın izniyle, inayetiyle;
Mutluluk nerdeyse ordasın anne.

Anneciğim, anam, cefakâr kadın;
Özümde, sözümde silinmez yâdın.
Gözümde suretin, dilimde adın,
Ardasın, serdesin, nurdasın anne.

Sarsılmaz, devrilmez bir saltanatsın,
Yaradan'dan gelen en has sanatsın.
Yanımda, yöremde kolsun, kanatsın;
Koruyan, kollayan perdesin anne,
Gönlümde en saygın yerdesin anne.

24.11.2022

Hikmet Nazlı

Anneme

Seni düşünmeden geçmez günlerim
Bak yine doluyor gözlerim anne...
Seni kırmak ile geçmiş dünlerim
Vurdukça çürüdü dizlerim anne...

Şefkati borç bilip, derdi savmayı
Öğrettin sevmeyi, sildin sövmeyi
Her an, her dakika seni övmeyi
İstiyor uslanmaz sözlerim anne...

Hep el-pençe durdun, diledik yaptın
Besledin, büyüttün, âdeta taptın
Millet yoldan çıktı, güyâ sen saptın
Artık el vermiyor gizlerim anne...

Ne olur, bulunma hiç vedâlarda
Nurlu rüzgârların essin dağlarda.
Senden ayrı girdiğim odalarda
Gece gündüz ağlar, sızlarım anne...

Dilerim, mutluluk olsun hep ahtın
Umutlarla dolsun talihin, bahtın
Gözümde, gönlümde yıkılmaz tahtın.
Gidersen, bir ömür özlerim anne
Ne olur dolmasın gözlerim anne...

16.06.2005

Hikmet Nazlı

Apçam

Hacı Mehmet Nazlı Anısına...

Hasanoğlan meskeni, yuvası, köyü idi;
Babasından yadigâr evini sattı apçam.
Yıl iki bin on sekiz, haziran ayı idi;
Anamur diyarına göçünü kattı apçam.

Orda çocuklarına yakın olmak istedi,
Yeni satın aldığı evde kalmak istedi.
Fakat nasip olmadı, fani hayat pas dedi;
Tam seksen beş yaşında can verip gitti apçam.

Hiçbir çaba, hiçbir güç döndüremez gideni,
Ölüm bu; ecel gelir, teferruat nedeni.
Gittiği Anamur'dan döndü cansız bedeni,
Geldi Hasanoğlan'a toprağa yattı apçam.

05.04.2023

Hikmet Nazlı

Ara Sıra

Ey gönöl, Ŗu giden dert katarından
Çekinme, payını al ara sıra.
Kendini sakınma en beterinden
Kederden kedere dal ara sıra.

25.10.2014

Hikmet Nazlı

Aralarda Kaldık

Allah'ın verdiği güzel günleri
Boşuna geçirdik hep heba ettik.
Aralarda kaldık, düzene karşı;
Ne sırt döndük ne de merhaba ettik...

14.09.2010

Hikmet Nazlı

Arsiyon'a

İhtiyacım var; yol kenarı bir nefes
Oksijene muhtacız ya mecburen.
Kötüyken çaresizlik,
Huysuzken kahpe yaşam.
Siyah bir çantada gitti günlerim.
Arsiyon, dinle beni!
Bu son olsun Arsiyon!

Gitti o nakışlı, gösterişli günlerim
Birazı sende kaldı
Birazı başka yerde
Birazı işte.
Giderken selam saldı; birazcık duy, bir nefes.
O son oldu Arsiyon
Son olsun dinle beni.

Bir cam sehpa gölgesinde kırık sevgi bardağı.
Telefonlar çalıyor, dâhili telefonlar
Titriyor kabloları, deli gibi çalıyor.
Cevaplanamaz sesler pervane dönüyor değirmen emsal;
Kederleri öğütüyor Arsiyon.
Dinle beni bir akşam daha
Köşesinde o kentin.
Gri otobüslerin egzozları gürlerken
Dumanında duy beni, bütününle köşesinde hayatın
O işlek durakta beklerken günü
Önü alınamaz, ardı bilinemez zamanı işit
İtirafımı dinle
Giden günler aşkına
Gelmiş gün hatırına
Çaresizlik kötüyken anlamalısın hani
Gitmeden bir kerecik.

Dinle beni Arsiyon
Son olsun dinle beni.

Hikmet Nazlı

Artık 3

Saltanat sürdüğüm sevda sarayı
Senin yokluğunda dar bana artık
Yapamazsak bundan sonra aray
Ebedi işkence var bana artık...

Sevgi servetimi sana adarken,
Sensiz dünya küçük, karanlık, darken
Gönlümün tahtında yalnız sen varken
Olamaz başkası yar bana artık...

Sen gittin gideli bağrım eşildi,
Hayallerim dört bir yandan değişti
Gönül toprağımın üstü yeşildi
Senin yokluğunda kar bana artık...

Mazlum yüreğimin sensin emeli
Dilimiz bir olup "haydi" demeli
Atılmak bekliyor aşkın temeli
Sevdanın harcını kar bana artık...

Şensizlik her şeyi hiçe saymakmış
Öz varlığı bile piçe saymakmış
Yaşamayı hepten suça saymakmış
Uzat ellerini ver bana artık,
Durma kollarını sar bana artık...

Ankara 2008

Hikmet Nazlı

Asi Yozgatlı Mısın?

Ankara'nın Elmadağ ilçesinin adının tarihte "Asi Yozgat" olarak anılması halk arasında Çapanoğlu'na karşı çıktığı için belirtilmiş olmakla birlikte, resmi olarak bu rivayet belgelenememiştir. Diğer taraftan Başbakanlık Devlet Arşivleri Genel Müdürlüğünde yayınlanan "Osmanlıda Yer Adları" isimli kitapta Elmadağ'ın eski ismi "Asi Yozgat" olarak belirtilmektedir.

Bıraktın bağrıma gönül yarası
Sen böyle hep nazlı, hep tatlı mısın?
İşven başka, işven bizim orası;
Kız sen yoksa Asi Yozgatlı mısın?

O güleç yüzüne canım kaydadı,
Bir hoş oldum, gönül yanımda kaydadı
Belki de kan çekti, kanım kaydadı;
Kız sen yoksa Asi Yozgatlı mısın?

Kız, o duruş seymen yöresinden tam
Gel anlat detaylı, neresinden tam
Necisin, kimlerin arasından tam
Kız sen yoksa Asi Yozgatlı mısın?

Gözünü ömrüme has durak ettim
Aslını bilmeyi bir erek ettim
Soyunu sopunu çok merak ettim
Kız sen yoksa Asi Yozgatlı mısın?

Nasıl sevdim seni bilersen nasıl da
Karşıma çıkınca şu son fasılda.
Sarıl, kulağıma doğru fısılda
Kız sen yoksa Asi Yozgatlı mısın?

Çözemedim süt mü, bal mı tadın ne?
Neden gizliyorsun söyle adın ne?
Bu güzellik nedir, bu inadın ne?
Kız sen yoksa Asi Yozgatlı mısın?

2019

Hikmet Nazlı

Aşkî Aşkî

Gönül himmet eyle, hedefe ulaş
Nefsânî duygudan sil aşkî aşkî
Engin ol daima, deryaya bulaş
Gel sen hakîkatte bul aşkî aşkî

Ey gönül dert etme başa beşeri
Nefsine aldanma, olma haşarı
İki cihanda da sana başarı
Getirecek hizmet bil aşkî aşkî

Vedâ et sahtelik kokan pas aşka,
Muhakkak ulaşmak lâzım has aşka
İsterim müptelâ kal esas aşka
Gönül Hakk'a doğru sal aşkî aşkî

Bu sevdanın özü tek sende olur
Hikmetî'nin gözü yollarda kalır
Arayanlar bulur, muradın alır
Davran pir Yunus'tan al aşkî aşkî...

19.12.2012

Hikmet Nazlı

Aşkın Dilinden

Gezerim çok ıssız bir patikada
Bulvarda, caddede arama beni.
Aşk bir soyut kavram, maneviyattır
Yanılıp, maddede arama beni...

15.05.2007

Hikmet Nazlı

Atatürk

Şanlı tarihimin kara gününde
Bir güneş misâli doğan zat; O Türk
Şüphesiz vatan ve millet önünde
İşıktır Mustafa Kemal Atatürk.

Taviz yok soysuza, kötü niyete
İsmi yaşayacak ebediyete
Aydın geleceğe, medeniyete
Eşıktır Mustafa Kemal Atatürk.

Türk milleti hasret, yüreği bölük
Döneklik reyaçta, moda kahtelik
Bak, kurduğun düzen şimdi hep delik
Deşıktır Mustafa Kemal Atatürk.

Herkes tâbi olup mecburiyete
Şahip çıkmalıdır cumhuriyete
İlime, bilime ve hürriyete
Beşıktır Mustafa Kemal Atatürk.

Hikmetî'yim, izim hep senden yana
Seni arar olduk biz yana yana
Şen vatana vurgun, vatan da sana
Aşıktır Mustafa Kemal Atatürk...

10 Kasım 2011

Hikmet Nazlı

Atışma Tadında Bir Karşılaşma

Kadir Orakçı (KIYMETÎ) :

Al bakalım açtım sana bir ayak;
Alı, balı, kalı, dalı kullanma.
Bu da olsun benden sana bir kıyak
Eli, beli, seli, keli kullanma.

Bu işin usulü, erkânı, yolu
Sakın inkâr etme attığım golü
Böyle sağ gösterip, çakarlar solu
Bili, bulu, külü, gülü kullanma.

Kıymetî diyor ki; hayırdır ula ?
Bekliyorum cevap vermedin hâla
Şusmak yakışır mı sen gibi kula ?
Ölü, bölü, dölü, gölü kullanma...

Hikmet Nazlı
(HİKMETÎ) :

Merak etme, usta sözü tutarım
Alı, balı, kalı, dalı kullanmam.
Senden aldığımı sana satarım
Eli, beli, seli, keli kullanmam.

Asılsız, usulsüz yenildim demem
Kaleciyim, kolay kolay gol yemem.
Geç bu ayakları işlemem tamam
Bili, bulu, külü, gülü kullanmam.

Hikmetî'yim susmam gelse alayı
Yol bulup kendimce çözdüm olayı
Velhâsıl her işin vardır kolayı
Ölü, bölü, dölü, gölü kullanmam.

2013

Hikmet Nazlı

Avuttum İnan

Düzlükte zorlandım, aştım dağı da
Engeli, çukuru unuttum inan.
Sevinci, hüznü bir bir kağıda
Dizerek gönlümü avuttum inan...

Derdimin dermanı oldu şiirler
Güzümde sararıp, soldu şiirler
Önümde uzayan yoldu şiirler
Gezerek gönlümü avuttum inan...

En güzel şiirler hep gece çıktı
En samimi dostum hep hece çıktı
Bazen de karşıma bilmece çıktı
Çözerek gönlümü avuttum inan...

Sıcacık sözcükler gezdi dilimde
Duygular titredi gönül telimde
Baba yâdigârı kalem elimde
Çizerek gönlümü avuttum inan...

Harcamam sevgimi boş yatırımla
Seven, sevsin beni hal hatırımla
Kederi, tasayı her satırımla
Ezerek gönlümü avuttum inan...

Hikmet`im, konuşmam ileri, geri
Gariban ruhumun sanattır yeri
Çile süzgecinde, yıllardan beri
Şüzerek gönlümü avuttum inan...

28.01.2006

Hikmet Nazlı

Ayna

Aynada gördüm kendimi
Utandım.
Dış görünüşümden değil
Benliğimden...
Aşksız, ışıksız gözlerimden
Ve bomboş sözlerimden utandım.
Kaşımın eğikliğinden değil
Başımın eğikliğinden.
Saçımdan değil, içimden
Sararmış tenden değil,
Ben benden utandım...

Hiçbir işe yaramayışımdan,
Umudu aramayışımdan,
Yaşımdan...

Acizliğimi gördüm aynada
Utandım.
Değil yorgunluktan, değil uykusuzluktan
Duygusuzluktan solmuş yüzüm.
Yok olmuş neşe,
Yok olmuş hüznü.
Şeytansı bir canavar peydahlanmış sanki içimde
Ve kemirmiş tüm hislerimi bir biçimde
Çürütmüş, kurutmuş.
Gördüm, aynada posam.
Utanmak,
Şimdi en büyük tasam...

15.05.2008

Hikmet Nazlı

Ayrılık Zengin

Vedâlı günler mi ne?
Yaklaştıran yoksulluğu.
Bunalım dolu günlerin ardından bunalım dolu günler.
Düşlerim sendikalaşıyordu.
Sen de kopacak mıydın kırçıl bir akşamda gri ve lirik.
Bir tavla oyununda mars olmayı seviyordun peş peşe
Yenilgiler istiflenmiş bir bodrum kat meskenindi tümüyle
Neden sonra gökyüzünde çılgın bulutlar raks ediyordu
Ayrıksı anlar mı ne?
Şol kadehler yaklaşıyordu
Arzuladığım günler aşkına
Senin aşkına yangın
Sağlığına.

Sevişmeler yasaklanıyordu
Vebalı günler mi ne?

Keyfiyeti son buldu; kızargın dudaklarım
Utanıyordu yas vakti kızgın
Matemli günler onlar mı ne?
Burunlarımız yaklaşıyordu ikinci zamanı birkaç kez
Birleşiyordu gamzelerimiz sızgın.
Tensel arzuların ardı sıra dört nalaydık doludizgin hatırla
Hoşlanmadın sevişmekten hoşlandığın kadar;
Ezgin günleri teselli etmekten dingin.

Dinimiz bütündü,
İnanıyorduk bungun.

Sarıyordun kollarını bir minval,
Doluyordun ellerinle bedenime sımsıkı.
İşkillenmek unutulmuş gitsin, mest olmak engin.
Alkol çağırıyordu bizi, kanayıp göçmeyi sevdin.
Düşünüyordun ırmakların yaladığı taşları
İnsan teni tütüyordu, bir kitap oluyordun
Sağılmış memelerden sonra yoğurt kokulu
Haz veriyordu saf bakışlar dokunaklı ve ongun.
"Sevmek de bize yaraşıyordu hani" diyordun
"Sevişebilmek de".

Vedâlı günler mi ne?
Yaklaşıyordu koşa koşa üstümüze kolayca
Titriyordun bir ruhun ön sevişmesinde artık
Kavuşmak çok fakirdi, sevgi fakara.
Ayrılık çok zengindi; ayrılık zengin,
Varlıklı vedâ.

Hikmet Nazlı

Ayşe Erkoçak

2020'de aramızdan ayrılan halamıza. Ruhu şad olsun.

Bırakıp ardında dünya cevmini
Terk ediş var yine duygular kaçak
Sekiz Mayıs günü ömrü devrini
Noktalayıp gitti Ayşe Erkoçak.

08.05.2020

Hikmet Nazlı

Azelya

O gün koptuk ya Azelya
Kahkaha çiçeklerinin şahitliğinde birbirimizden.
Düşündüm senden ayrılmanın getirisini,
Götürüsünü upuzun saatlerde.
Farkında mıydın bilmem
Bağlıydık sımsıkı kuşkusuz
Sarmaş dolaştık melek otları toplarken sevgi bahçelerinden
Azelya, koptuk ya; düşündüm durdum.
Durdum, düşündüm Azelya.

Son defa uzanıp arasına frezyaların
Teşekkür etmek isterdim varlığına
Yağmur kuşları havalanırken usul usul karşımdan
Frezya çiçeği iştirilmiş bir kadeh kaldırarak sağlığına.
Doğdun iyi ki ömrüme bir ibret güneşi gibi derdim.
Deneyim kazandım ışıklarından şimdi.
Bir gardenya değil yüreğim;
Aydınlığını kaldırmaya güç yetmez.
Bilirsin ya Azelya,
Güneşte gardenya suyu çok sevmez.
Islanmak aşkınla yazgı gereği.
Mevsim çiçeklerinin şahitliğinde koptuk düpedüz.
Kırmızı kalansolar seyrederken,
Erketeye yatmışken civan perçemler;
Dizginledin bendeki bu gem vurulmaz yüreği.

Gölgede antoryum, duldada çalba,
Kadife çiçeği; gâvur gülleri,
Ve çan çiçekleri hayretle izlerken bizi
Bağ koparıyorduk demet demet dizginlenirken
Yaprak yaprak dökülüyorduk birbirimizden yazık
Ayrılıyorduk alenen Azelya
Ellerimiz kopuyorken bile birdi gölgemiz, gördüm.
Diriydi toprağımız, verimliydi taptaze
Suyumuz yeterliydi içmeye
Kanmak istemedik kandırıldık da.

O gün koptuk gittik ya
İşte o gün Azelya
Arıların lilyum çiçeklerine akın ettiği gün,
Siklamenlerin nasihat uğruna kokularını tükettiği gün hani
Kırılıp koptuk ya birbirimizden.
Erguvan ağaçlarının gölgesindeydik oysa
Şakayıklar ağlıyordu görmedin
Bakmadın petunyaların bile umutlarını yitirişine.
Alkış tutuyorlardı gündöndüler;
İroni yaparak, ağlayarak üstelik
Alkış tutuyorlardı topyekün
Mevsimimiz yaşanmamışken daha
Görmeden kına çiçeklerinin açılışını
Bu aşkı kurutup bitirişine.

12.01.2024

Hikmet Nazlı

Azime İle Ferdi Şahin'e

Sevgi, saygı dolu, yürekli eşler;
Emektir Azime, çabadır Ferdi.
Batuhan, Doğuhan şanslı kardeşler;
Annedir Azime, babadır Ferdi.

2023

Hikmet Nazlı

Baba

(Sevgili babam Reyhan Nazlı'ya...)

Fırtınalı, karlı hayat yolumuz
Engebe doludur, dağlıktır baba
Çatışma sağımız, darbe solumuz
Boş ver, işin başı sağlıktır baba.

Engellemez asla kahpe tuzaklar
Yakındır aslında bütün uzaklar
Felek, mutluluğu bize yasaklar
Çevremiz kafestir, ağılıktır baba.

İşin aslı kadir- kıymet bilmektir
Vefâ içimizdeilmek ilmektir
Cefâ, zahmet meyvesini dilmektir
Gönlümüz bahçelik, bağlıktır baba.

Düzme değil kader denilen günce
Kalp yaralamamak gerekir önce
Birbirimizi çok kırdıysak, bence;
Hata düşüncede sığılıktır baba.

Firâri huzura bir ulaşsaksak.
Derde derman bulup bir yol aşsaksak...
Kızdığımız yere bir bulaşsaksak
Orada tek türkü çığılıktır baba.

Yolumuz düzlüktür, artık kaş değil
Dört mevsim yaşarız, yalnız kış değil
Bizimki si birkaç yıllık iş değil
Sevgimiz asırlık, çağlıktır baba...

18.06.2006

Hikmet Nazlı

Bağımlıyım, Belâyım!

Haşrete müptelayım
Bağımlıyım,
Belayım!
Kurtar beni bu illetten n'olursun!
Son vereyim sensizliğe, sessizliğe, pisliğe.
Sıyrılayım kahrolası nöbetten
Kurtar beni bu illetten n'olursun!

Müptelayım diyorum
Bağımlıyım,
Belayım!
Kötülüğe sürüklüyor bu hasret
Çirkefleşiyor saf duygularım,
Depreşiyor huysuzluğum.
Haşarı öfkecikler öbeklendi koynuma
Sımsıkı sarıldı hasret boynuma
Boğdu beni cancağızım
Boğdu ki ne boğdu.
Çürüdü boğazım,
Kurudu ağızım.
Gel, bir nefes alayım
Gel son bulsun bu dava
Gel, kavuşmak ilaştır
Yüzümde güller açtır.
Gel yanıma huzurum
Gel n'olursun, hazırım.
Gel ey şehla bakışlım,
Müfreze gözlüm, nazlım.
Kurtar beni bu illetten n'olursun!

Düşürme daha fazla
Beni de kendini de.
Düşün, sadece düşün.
Düşürme, boz dudaklım.
Soysuzluk etmek mi tek mil hünerin.
Sendedir inancım,
Umudum, fikrim, zikrim,
Gel ey benim ibretim, yetiş ey benim şükrüm.
Alistırdın kör hasrete bir kere
Kurtar beni bu illetten n'olursun!

Bugün de müptelayım
Dedim ya bağımlıyım,
Belayım.
Sen de kaldı şu kahrolası aklım,
Ve çıldırmış yüreğim
Kurtar beni bu cinnetten n'olursun!

22.11.2015
Oran/ Çankaya

Hikmet Nazlı

Bağladık

Hayat; saç misâli, dağıttık önce
Topladık sonradan toka bağladık.
İlkin aç misâli öğüttük anca,
Şimdi gönlü, gözü toka bağladık.

Pişmanlık yasası kapıyı vurdu,
Dertler şükür ile ortaklık kurdu.
Açgözlülük vardı, bir yerde durdu.
Varlıktan sıyrıldık, yoka bağladık.

Yürekte başladı çetin bir ağrı
Ve ruha işledi bir yüce çağrı.
Artık odaklandık hedefe doğru
Hız alıp fırladık, oka bağladık.

Huzurun rengine boyanmak için
"Canı dişe taktık" dayanmak için
Gafletten irkilip uyanmak için
Titrettik benliği şoka bağladık.

Hikmetî yorulmuş, tıkanmamıştı
Hasreti vuslatla yıkanmamıştı.
Erimişti amma tükenmemişti,
Az kalan umudu çoka bağladık.

28.06.2014

Hikmet Nazlı

Balamir Düşler

Aşık olmalıydım hakayık bir düzlemde sana
Peşkeş çekmeden duygularımı arka bahçelerime.
Ötekileşmiş cesaretleri omuzlayıp gayretle;
Duyumsayarak inanç.
Samimiyetle, sana.
Belli çerçevede bir kalıp gibi kalıp orada
Saygı satmamalıydım.

Ölsün istemezdin, sen de.
Uğurlu niyetlerimi.

Balamir düşler güderken;
Sağlam bir davayı kurabilir nitelikteki hür karakterin.
Teslim teslim gezmeliydim tutunarak yetilerinden.
Açık kalıyorken tövbe kapıları
Etmemeliydim yemin.
Kaygı gütmemeliydim.

Olsun istemezdin;
Sınırlanmış bir aşkın dolanmak çevresinde.
Temel düzeyde kavruluyordum pekiştireç isteklerine maruz.
Dönüp gitmemeliydim.
Bir kraliçenin ülkesinden ilkesizce,
İlgisiz.

Aşık olmalıydım;
Kanıtlamak için bir savı.
Özüm kızarmazdı belki bir yüzüm kadar.
Tabulaşmış anıtları bir kanıt sayarak; yıkılmaz, göçmez
Sanıp gitmemeliydim.
Bir sancı; geçmez.

(Papatya Dergisi – Şubat-Mart 2025 – Sayı 15, s.33)

Hikmet Nazlı

Bana da Kalmadı, Sana da Kalmaz

Nerede dünyaya saraylar yapan;
Ona da kalmadı, sana da kalmaz.
O kamelya, bahçe, o tarla tapan;
Bana da kalmadı, sana da kalmaz.

İnsan akar gider, hayat bir sebil.
Sağlığın bozulur, kalmaz stabil.
O arsa, daire, o otomobil
Bana da kalmaz can, sana da kalmaz.

O makam, o mevki, o curcuna, şan,
O delikanlılık, o enerji, can,
Dinç vücut, tam denge, güçlü heyecan;
Bana da kalmadı, sana da kalmaz.

Hayırla yaklaşmak gerek yaşama
Halis mutluluklar bırak yaşama.
Sonunda ne olur? Merak yaşama;
Bana da kalmaz can, sana da kalmaz.

Yıllar oluk oluk akarak geçer,
Sevda var, canını sıkarak geçer.
Aşık yanar küle bakarak geçer
Ona da kalmadı, sana da kalmaz.

Geriye ne hâkim, ne hekim kalır
Sadece Allah'tan net hüküm kalır.
Bu sahte dünyada bizden kim kalır?
Bana da kalmaz can, sana da kalmaz.

Gözüm neler gördü, özüm kanadı
Kırıldı ömrümün kolu, kanadı.
Nerede bizim şu tapu senedi?
Bana da kalmadı, sana da kalmaz.

Gönül dalar, çıkar neşeye, gama
Sonumuz ne olur bilinmez sanma.
Şimdi yıl iki bin yirmi beş ama
Bana da kalmaz can, sana da kalmaz.

Hikmetî der; öldüm bitti esaret
Alındı emanet, kaldı kefareti.
Kaçtı can, göçtü ruh, öldü cesaret
Bana da kalmadı, sana da kalmaz.

Hikmet Nazlı

Bana Ne 1

Engellemez bu kasırga, fırtına
Hortumdan bana ne, yelden bana ne
Binip gitmem asla kader sırtına
"Haydî" den bana ne, "gel" den bana ne...

Elimde mutlaka kalem olacak
Huzur benim en has kölem olacak
Erdem surum, sabır kalem olacak
Düşmandan bana ne, elden bana ne...

Ruhumdan izinsiz beden azamaz
Hiç kimse alnıma aptal yazamaz
Allah'tan başkası çukur kazamaz
Kazmadan, kürekten, belden bana ne...

Kaderden çok tokat yedim, uslandım
Yalnızlık şehrinde kaldım, paslandım
Hasret yağmurunda çoktan ıslandım
Doludan bana ne, selden bana ne...

01.09.2005

Hikmet Nazlı

Baş Kan

Bir kansın sen de
Can içinde.
Baş oldun kan olunca.
Kandın ya!
Sonra kandın çünkü can olanlara.
Kanmaktı hünerin sargın düşüncelerle.
Baş oldun sonra kanayarak
Can olabilenlere can-ı gönülden.
Kanlara baş olmak, olabilmek,
Oldurabilmek hayalleri en başta.
Merhem olmak erekti;
Bir kan gerekiyordu canlara
Böyle gerekti.
Canlar kana baş çıkardı yeniden
Kuvvet gelsin kanamaya alışkanlara
Kana kana selam olsun öyleyse
Tüm başkanlara.

Hikmet Nazlı

Başkent'te Dört Mevsim

Ankara'da ilkbahar çok başkadır,
Doğa, kente bitkisini gösterir.
Çiçeklerin açılışı aşkadır,
İnsanlara, tutkusunu gösterir.

Ankara'ya sıcak çöker, yazdır bu.
Harareti söndürmeye azdır su
Ve Başkent'te sık söylenen sözdür şu:
"Güneş öğlen etkisini gösterir".

Şehir düşer ve güz diker bayrağı,
Rüzgâr vurur, dallar döker yaprağı,
Haşret çeker, vuslat kokar toprağı,
Yağmur yine katkısını gösterir.

Lapa lapa yerleşince kar beyaz,
Gitmez kalır bir ay fazla, bir ay az.
İnsanlara işmar eder her ayaz
Paltosunu, atkısını gösterir.

Yürekte tuz, çorbada tuz, yolda tuz.
Kimi rahat, kimi zorda, uykusuz
Ve Başkent'te her yer duman, her yer buz
Soğuk yine yetkisini gösterir.

05.11.2012
Ulus

Hikmet Nazlı

Baştan Kaybettik

Nefsin kör tümseği bizi devirdi
Yolumuza çıkan taştan kaybettik
Yaşanılan devir, hangi devirdi?
Anlaşıldı dostlar, baştan kaybettik! ...

Hak'tan gayrı her bir şeye taparız
Bile bile yanlış yola saparız
Son zamanda deriz: "biz ne yaparız? ! "
Pişman olduk amma yaştan kaybettik...

Gereksiz ne varsa ona el attık
Yediğimiz aşı hep haram kattık
Allah'ın her günü yan gelip yattık
Yaptığımız olmaz işten kaybettik! ...

Hayatımız baştan sona hep ziyan
Heder olur ömür, kalır hezeyan
Koynumuza girmiş kuyruklu çıyan
Seçtiğimiz yanlış eşten kaybettik! ...

Bilmem ki sonumuz hayır mı, şer mi?
Menfaatçi hiç durmadan yaşar mı?
Kargaşada bize fırsat düşer mi?
Kurduğumuz arsız düştten kaybettik! ...

Belli değil bindiğimiz âlâmet
Yoldaşımız olsa keşke selâmet
Görülür ki menzilimiz kıyâmet
Hem içerden, hem de dıştan kaybettik! ...

2005

Hikmet Nazlı

Batırdık İste

Haydi gözün aydın, senden uzakta
Bir akşamı daha getirdik işte!
Peş peşe kaybolan hayâller gibi
Bugün de güneşi batırdık işte!

Ayrılık, Yüce'den bir emir gibi
Yazımız kapkara bir kömür gibi
Yavaşça göç eden şu ömür gibi
Bugün de güneşi batırdık işte!

Devran döndü gitti, çark etti zaman
Çileyi yüreğe gark etti zaman
Arayı çok açtı, fark etti zaman
Bugün de güneşi batırdık işte!

Ömrüm sensizlikten yakındı gitti
Her gelen sen gibi bakındı gitti
Hikmetî'yim, hayat tükendi gitti
Bugün de güneşi batırdık işte!

09.04.2011
Hasanoğlu

Hikmet Nazlı

Beddua

Sana sarf ettiğim bütün emekler,
Yüzüne, gözüne dursun inşallah!
Şu yeryüzündeki tüm kötülükler,
Özüne, sözüne vursun inşallah!

Sapasağlam idim, kırıldım gittim
Çağlardım bir zaman, duruldum gittim
İncindim, yıprandım, yoruldum gittim
Kaderin de seni yorsun inşallah!

Sapladın ihanet kazıklarını,
Topla git, şer kokan azıklarını.
Mevlâ'm, şu âlemin bozuklarını,
Sırayla peşine versin inşallah!

Beddua bilmezdim, bildirdin işte
Bezirdin hayattan, yıldırdın işte
Adını kalbimden sildirdin işte
Gönlüne namertler girsin inşallah!

Şeytanı yanında bıraktın sıfır,
Senin yaptığını yapmazdı kâfir
Çöksün üzerine kapkara zifir,
Uykunu kâbuslar sarsın inşallah!

Hayat, sana güzel geçmesin akıp,
Hep hesap sorsunlar karşına çıkıp.
Serserinin biri alnına sıkıp,
Seni bir sokakta sersin inşallah!
Allah'ım belânı versin inşallah! ...

2008

Hikmet Nazlı

Ben Aşkı

Yeter ki sen beni tanımak iste;
Sor, ahbaplar beni sana anlatır.
Hakkımda duyduğun o konuşmalar,
O hitaplar beni sana anlatır.

Geçmişî karıştır, yüreğin sızlar
Detaylı araştır, erisin buzlar
Eski sevgililer, kadınlar, kızlar,
Afitaplar beni sana anlatır.

Sorun yok, kendince bir ihtiras kur
Hasret ile yüzleş, bir iltimas kur
Ele sorma; dostlarımla temas kur
Muhataplar beni sana anlatır.

Yeter uzaklardan değer biçtiğin
Son bulacak köşe bucak kaçtığın
Hayat yarışında gelip geçtiğin
Tüm etaplar beni sana anlatır.

Yürekten yüreğe düşen ateşler
Sahilde el ele dolaşan eşler
Denizde şavkılar, batan güneşler
Şu mehtaplar beni sana anlatır.

Ben aşkı; bilmezsen kalbin çok özler
Hep beni anlatır baktığın gözler
Duyduğun şarkılar, şiirler, sözler
Ve kitaplar beni sana anlatır.

30.03.2020

Hikmet Nazlı

Beni

Aşkının derdinden efsâne oldum
Gayri dağa, taşa yazarlar beni.
Bozulmuş devranın eline kaldım
Alır, kalpten kalbe pazarlar beni!

Bu işin sırrını çözmüşüm sanma
Peşimi bırakmaz yaman muamma.
Gocunmam, "aşk" derim geçerim amma
Olur olmaz yerde üzerler beni!

Kaplamış çevremi gamdan bir kabuk
Hasret, vuslat ile olmaz mutâbık.
Kalpte gezdirirler hep çabuk çabuk
Alırlar, verirler, bozarlar beni!

Velhâsıl bu döngü, cenge sürülür,
Mahkeme kurulur, hesap görülür,
Hikmetî'yim dostlar, defter dürülür,
Gün gelir, kurşuna dizerler beni! ..

20.11.2014
Balıkesir

Hikmet Nazlı

Beyhan Uslu'ya

Duruğu net, kalbi su gibi berrak
Kır tutmaz, ne sisli ne de pusludur.
İşine sevdalı, eşine âşık;
Kim dersen; can ablam Beyhan Uslu'dur.

Hikmet Nazlı

Bıraktığım Baharlar Buz Tuttu Ankara'da

Yetti yediğim kazık, bitti attığım kulaç;
Boğulmaktan kurtuldu, şimdilik can karada.
Düştü heybemden azık, gitti yuttuğum ilaç;
Kırmızıyı tüketti damarda kan karada.

Umutlar ner'de kaldı? Ayazda gelmediler,
Yağdı kar, çıktı tipi, beyazda gelmediler.
Temelli gitmiş gibi bu yaz da gelmediler;
Bütün bahalarımı bıraktım Ankara'da.

09.03.2025

Hikmet Nazlı

Bıraktıklarına

Ey şiir defterlerim, arşivim, kitaplarım,
Ey koleksiyonlarım, günlüğüm, hitaplarım.

İşte terk edip gittim, fâni hayat son buldu.
Benden sonra yeriniz ne şekil bir yön buldu?

Umarım değer bilen eller size hâkimdir
Sizi atıp satanlar, parçalayanlar kimdir?

Çünkü ölümümünden tek kurtardığım sizsiniz.
Hükmünüz kalmadı mı? Bilirim sessizsiniz...

Boyalarım, kalemim, kağıtlarda izlerim,
Paletim, eskizlerim... Sizleri çok özlerim!

Benden sonra kimseler sormaz mı hâlinizi?
Korkarım ordakiler bilmez ahvâlinizi!

Kasketlerim, tabakam, hatıralar, fötrler,
Ey yitik fotoğraflar, eski karikatürler...

Sizdiniz albüm albüm, duvar duvar konuşan.
Sizi çok iyi bilir; sağlığımda tanışan...

Belki "anıdır" derler, belki de bir "karsamba"
Bilmezler ki ben sizi toplardım her çarşamba.

Gönlümde ve odamda "yer işgal ediciler"
Sizi anlamalıdır ben gibi gidiciler.

Yaşıyorken anlardım, bilirdim o kıymeti
Rıcam; unutturmayın, unutmayın Hikmet'i.

Öldüm ya! Ey belgeler, kendinizi saklayın
Bir ihtimalde olsa, kıyameti bekleyin.

04.10.2015
Hasanoğlu

Hikmet Nazlı

Bıaktım Ankara'da

Nice umutlarımı bu şehirde yitirdim,
Sitemli gözyaşları bıraktım Ankara'da!
Olmadık küfürleri uzaklara götürdüm,
Cebimdeki taşları bıraktım Ankara'da!

Unuttum Beşevler'i, terk ettim oraları,
Aşktan yana kendime kestim faturaları.
Kuşların çığlığına gömdüm hatıraları,
Aşk dolu bakışları bıraktım Ankara'da!

Dile gelse Çankaya, Esat, Seyranbağları,
Efkarımı gizler mi bizim İdris Dağları?
Yıllardır hep derdime şahit Elmadağ'ları,
Çözülmedik işleri bıraktım Ankara'da!

Mamak kahrımı çekti, Altmışevler hakezâ,
Hiç tükenmek bilmedi yardan aldığım ezâ,
Tandoğan ömre hüküm, Döğol Caddesi cezâ,
Cinnet kokan leşleri bıraktım Ankara'da!

Bıaktım Cebeci'de en sahte gülüşleri,
Ta Kayaş'tan kapattım tüm gidiş-gelişleri.
Unutulmaz, Ulus'ta bağrımı delişleri!
Korları, ateşleri bıraktım Ankara'da!

Tunalı'da, Cinnah'ta serdim bütün postları,
Defettim tüm üstleri, tanımadım astları,
Kalın bir çizgi çektim, karaladım dostları,
Nice arkadaşları bıraktım Ankara'da!

Hem elit cemiyete hem varoşlara uydum,
Saza, caza, şiire, muhabbetlere doydum.
Vefâsız baharları Demet'ten yana koydum,
Acımasız kışları bıraktım Ankara'da!

Yandım Gençlik Parkında, Keçiören'de tüttüm,
Aktım çile arkında, Sakarya'da gam üttüm.
Bilmem ki kim farkında? Çoktan Başkent'ten gittim,
Bütün demirbaşları bıraktım Ankara'da! ..

06.05.2015
Küçük Esat / Ankara

Hikmet Nazlı

Bil Gitsin

Sakin benden yana kalmasın kuşkun
Yürekten sevdayı sildi bil gitsin!
Bittiğini farz et böyle bir aşkın
Zaten baştan beri eldi bil gitsin!

Sarstın kalesini, yıktın burcunu,
Çileden çıkarttın boğa burcunu.
Sil, hiç karıştırmı gönül borcunu
Tüm alacağını aldı bil gitsin!

Sensiz geçen günde şimdi zulüm var
Mutlak sona artık birkaç bölüm var.
Şehla gözlüm, biliyorsun ölüm var
Ecel apansızın geldi bil gitsin!

Bil gitsin, böyleymiş deyip bahtımız
Göm gitsin, mazide kalsın ahtımız.
Bir zaman yıkılmaz denen tahtımız
Tarihe karışıp kaldı bil gitsin!

Müdür'üm, deremem gül dalınızdan,
Kurtuldunuz işte bu delinizden.
Her gün yürüdüğüm o yolunuzdan
Bir gün geçmez isem öldü bil gitsin!

15.04.2015
Çankaya

Hikmet Nazlı

Bilmem Nasıl Yedi Seneler Beni

Bilmem nasıl yedi seneler beni
Buruk anlar yaşadım.
Kırık aşklar, vedâlar.
Güzel şeyler de vardı
Coşkun ve mutlu anlar,
Sevda saklı bakışlar,
Havada kalan işler.
Hep sonraya taşıdım
Bilmedim, zaman dardı.
Şimdi kim beni anlar
Boğuyor dert yüklü konular beni.

Hatırlamak istiyorum geçmiş
Bazen de büsbütün unutuvermek.
Dimağımdan sıyırmak var her şeyi
Ya da akli sıyırmak
En iyisi
Alık olmak, alı koymak, yok olmak.
Haklılık gibi.
Kalp kırmaktan iyidir kafayı kırmak
Belki de bu metot yeniler beni.

Akıllılık mıdır akılsızlanmak?
Geçmiş unutmak var
Ya da sızlanmak.
Apansız bunaltır anılar beni.

Ey yitik hissiyat, ey mağrur benlik,
Alışma bir şeylere,
Dolaşma orda burda.
Dinle beni, duy beni;
Hayatın ortasında,
Hayat lokantasında
Bir masadasın bak
Menüde unutmak var
Bir de saplanıp kalmak.
Unutmayı seçiver
Tavsiyemdir, tam senlik.
Hem lezzetli, az etli
Çok pişmiş de var, az pişmiş de
Götür tabak tabak, yut lokma lokma.
Boş ver şu aşkı meşki,
Sil at şu geçmiş de.
Yoruyor aşk yüklü konular beni.

Sen yavaş yavaş yerken
Ben hesap kitap derken
Düşünüyorum yine
Dönüp dönüp o başa,
Düşüp, düşe dönüşüp.
Bilmem nasıl yedi seneler beni...

14.11.2015
Hasanoğlan
Hikmet Nazlı

Bir aba Sarf Et

Huzurlu bir yolda ölmek niyetim,
Israrım var g n l, sen Hakkı söyle.
Yeltenme umudu kırıp dökmeye,
Ömrümü sökmeye ili me gaflet.
Kıymet verdiğim dost ve memleketim,
Beni anlamaya bir çaba sarf et.

Bahemi kaplayan kasvetli amlar,
Pek heybetlisiniz, solgun ve yalnız.
Budaklarınızda bir korkusuzluk,
Dudaklarınızda korkunç susuzluk.
Seyredilirsiniz her gün gıptayla.
Bakımsızlık, huzursuzluk, ıssızlık;
Kaderinizde var güçlü görünmek.

El sallar maziden renkli anılar;
Biraz mat, yer yer net ve samimiyet.
Pencerede annem; candan öte can
Ve yanında kedim; vefak r Mercan
Sizlere minnetim, sitemim, nazım
Anlamalısınız ve dinlemeli
Bana esenlikli bir ölüm lazım
Can gitse anılar hiç  lmemeli.
Garip y r,  er komşu ve yasaklılar,
Yanımda durmayı denemediniz.
Her daim ağzında bakla saklılar,
Bana hiçbir cümle söylemediniz.

Gün gelsin huzurla ölmek niyetim.
Yalanlar, dolanlar sizlerin olsun.
Ömrümü sökmeye ili me gaflet.
Kıymet verdiğim dost, can memleketim,
Beni anlamaya bir çaba sarf et.

14.04.2021

Hikmet Nazlı

Bir Garip

Şu anda hava çok efkârî, sisli
Benliğim bir garip, özüm bir garip
Şarkılar çalmakta kederli, hisli
Benimse ağzımda sözüm bir garip...

Yas tutmuş bir döşek, tam kenardaki
En تنها yerdeyim bu civardaki
Gölgemin değdiği şu duvardaki
Aynada yansıyan yüzüm bir garip...

Etraftan haykırır köhne yalılar
Sırdaşım oldu şu kirli halılar
Nedense çok farklı geçer salılar
Yüreğimi yakan sızım bir garip...

Cama ışık vurur sanki bir anlık
Şahittir ceketim, şahit çaydanlık
Neden sonra her yer sessiz, karanlık
Dört duyum firarda, gözüm bir garip...

Beden bir yıkıntı, ruh toz bulutu
Enkazı saklayan odam bir kutu
Bu sesler her mevsim deldi sükûtu
Feryatsız geçmekte, güzüm bir garip...

Çok sonra gözümünden yaşlar akmakta
İçimde bir sızı yürek yakmakta
Artık şiirlerim dargın bakmakta
Ellerim tutmuyor, yazım bir garip...

10.01.2006

Hikmet Nazlı

Biri Zeliha'dır Biri Nilüfer

Biri babaannem, birisi halam;
Biri Zeliha'dır, biri Nilüfer.
Evim, atam, yurdum, yoldaşım, sılam;
Biri Zeliha'dır, biri Nilüfer.

Birlik beraberlik tutkuları var,
Her dem yaşantıma katkıları var,
Şüphesiz üstümde etkileri var,
Biri Zeliha'dır, biri Nilüfer.

Yıllardır büyütüp yetiştirdiler
Yemeklere sevgi katıştırdılar.
Kâh coşturdular kâh yatıştırdılar
Biri Zeliha'dır, biri Nilüfer.

Zor günlerde örnek almalısınız
Hemen arkanızda bulmalısınız
Güçlü kadınları bilmelisiniz
Biri Zeliha'dır, biri Nilüfer.

Sevgi ve sadâkat kalbe dolmalı
Annelerin günü her gün olmalı
Akılda şu iki isim kalmalı
Biri Zeliha'dır, biri Nilüfer.

Birine torunum, birine yeğen
Gelin kız bulmalı, onlara değen.
Kızına isim koy; içinden beğen
Biri Zeliha'dır, biri Nilüfer.

Hikmetî'nin baharı var, kışı var
Bu dünyada biraz daha işi var.
Kalbinde müstesna iki kişi var
Biri Zeliha'dır, biri Nilüfer.

09.05.2021

Hikmet Nazlı

Bitti Zaman

Ecel bir gün gelir başa
İşte bitti zaman dostum.
Ne olursun çabuk yaşa
İşte bitti zaman dostum.

Ne bir güldü ne dikendi
Ömür gitti, gün tükendi
Biz geçerken baktı kendi
İşte bitti zaman dostum.

Çok hızlıdır, çok delidir
Ne on beştir, ne ellidir
Ne haberli, ne bellidir
İşte bitti zaman dostum.

Bütün işler yarım kaldı
Ne faydam, ne kârım kaldı
Dünüm, yarınlarım kaldı
İşte bitti zaman dostum.

Verdim artık son nefesi
Toprak oldum, kestim sesi
Kaldı hayat hikayesi
İşte bitti zaman dostum.

20.11.2005

Hikmet Nazlı

Bu Evde

Yıllardır aynı şeyler yaşıyor bu evde;
Sen bana küsüyorsun, ben sana küsüyorum.
Birbirimize saçma duygular pazarlayıp
Sen "duyar kasıyorsun", ben "duyar kasıyorum".

Ne olacak bu ahval, nereye kadar böyle?
Sürüp gidecek mi hep sonsuza kadar öyle?
Olumlu bir şey anlat, ne olur bir şey söyle!
Sen kös kös susuyorsun, ben kös kös susuyorum.

Ne var sanki yeniden sevgiyi, aşkı tatsak.
Basit tartışmaları bir kenara fırlatsak.
Bir gece olsun bari kucaklaşıp da yatsak;
Sen surat asıyorsun, ben surat asıyorum.

Tam ortadan vurulduk, çok gafil avlandık biz?
Gereksiz çalkalandık, boşa alevlendik biz.
Hatırla bir geçmiş; böyle mi evlendik biz?
Saygıya acıkıyor, sevdaya susuyorum.

Ne kadar yaşarız ki gör, kaç seneye kadar?
Bir evlat kazanalım birkaç seneye kadar.
Yaşımız da geçiyor bak üç seneye kadar;
Sen tam otuz altıya, ben kırka basıyorum.

Mutlu musun kurduğun barikat karşısında
Merhametin yok senin sadakat karşısında
Susmamı bekliyorsun kabahat karşısında
Pes ettim be vicdansız, sesimi kısıyorum.

Şimdi beni beş kez vur, on beş kez vur, üç yetmez!
İçten içe kurduğun tuzak yetmez, öç yetmez!
Bu evde olanları anlatmaya güç yetmez;
Yüreğim çok acıyor, burada kesiyorum.

09.03.2023

Hikmet Nazlı

Bu İşler Böyle

Ne deyim kardeşim; bu işler böyle
Biraz neşe, biraz çileli ömür.
Doğruyu kovala, doğruyu söyle;
Bırakma ardında hileli ömür.

12.12.2022

Hikmet Nazlı

Bu Vatanı Kimler, Nasıl Kurtardı?

Unutmayın, bu vatanı düşmandan
Ataların mahâreti kurtardı.
Hakikate inanç duyan o neslin
Unutulmaz dirâyeti kurtardı.

“Ne işi var aramızda zilletin”
Deyip çöktü üzerine illetin.
Hürriyeti şiar eden milletin
Anlı şanlı asâleti kurtardı.

Sarılmıştı hep önümüz, ardımız.
Çan yanında en tatlısı yurdumuz.
İnce ince plan yaptı ordumuz;
Savaşarak memleketi kurtardı.

Bandırma’yla İlkadım’a yanaştı,
Çıktı, geldi; halkı ile kaynaştı.
Gazi Paşa engelleri hep aştı,
Karanlık bir vaziyeti kurtardı.

Yetki aldı Erzurum’dan, Sivas’tan
Uzak durdu boş hayalden, hevesten.
Koca yurdu, işgal denen kafesten
Atatürk’ün ferâseti kurtardı.

Sütçü İmam silahına sarıldı,
Hasan Tahsin vatan için vuruldu.
Millet için büyük meclis kuruldu,
Yurdu, halkın metâneti kurtardı.

Kalmış idik bir ateşte, dumanda
Sır perdesi aralandı bir anda.
Emir verdi karargâhta, meydanda
Paşaların mârifeti kurtardı.

Gençler abdest alıp yola koyuldu,
İtikâdın çağrısına uyuldu.
Anaların duaları duyuldu,
Hakk’ın yüce mağfireti kurtardı.

Kan gövdeyi götürdü her tepede!
Kuşku duyma, sakın kalma şüphede!
Tabyalarda, siperlerde, cephede
Ecdâdımın şehâdeti kurtardı.

Koca Seyit Onbaşı’nın kaldırıp
Mermiyi top kundağına doldurup
Donanmanın dümenine daldırıp
Hedefine isâbeti kurtardı.

Kurban verip canı ya da âzâyı,
Ceddim kesti düşmanına cezâyı.

Karış karış kasabayı, kazâyı,
Teker teker vilâyeti kurtardı.

İstiklale yelken açan savaşıta
Ordu, millet birlik oldu en başta.
İnönü'de Yunan kaldı telaşıta,
Mehmetçîği cesâreti kurtardı

Bu cesaret, engelleri aştırdı,
Fevzi Paşa, İsmet Paşa koşturdu.
Çanakkale, Sakarya'yı coşturdu
Bu coşkunun azâmeti kurtardı.

Güneş gibi doğdu bir Kazım Paşa;
Doğuyu kurtardı bir baştan başa.
Adını yazdırdı toprağa, taş
"Vatan" dedi, âkıbeti kurtardı.

Rol oynadı İttihat ve Terakki
Milli duruş; halkta etti telakki.
Yurt sevdası elbet olmaz zoraki;
Hassasiyet, nihâyeti kurtardı.

Vatan aşkı hepimizi denk etti,
Kürdü, Türkü, Lazı komple cenk etti.
Kırmızıyı al bayrağa renk etti;
Akan kanın kefâreti kurtardı.

Geçirmedi İngiliz'i boğazdan,
Çekinmedi karakıştan, ayazdan.
Bu ülkeyi türlü türlü marazdan
Şehit olma rekâbeti kurtardı.

"Hedefiniz Akdeniz'dir, ileri!"
Denilince hücum etti her çeri.
Ölmek vardı ama dönmek yok geri
Dirâyetin harareti kurtardı.

Dumlupınar, Conkbayırı, Sakarya
Ayrı ayrı yürekleri yakar ya!
Bu noktalar şehit kanı kokar ya
O kokunun nefâseti kurtardı.

Bu kurtuluş ne tesadüf, ne tehir
Bu kurtuluş; inanç yüklü bir nehir.
Bu vatani ne fal, ne cin, ne sihir
Ne müneccim kehâneti kurtardı.

Kara Fatma, Nene Hatun en önde
Önder oldu kahramanlık yönünde.
Daha nice cesurlar var önünde
Yiğitlerin bereketi kurtardı.

Gün geçirdi çoğu kuru ekmekle
Cephelere mermi çekti emekle
Annelerin sırtındaki bebekle
Askerine refâkati kurtardı.

Bu vatanı kendi malı sanandan,
Ermeni'den, Fransız'dan, Yunan'dan,
İçerdeki iş birlikçi yılandan
Anadolu hareketi kurtardı.

Birlik oldu ihtiyarı, kadını
Kutsal bildi namusunu, adını.
Kalpten duydu kıymetini, tadını;
Vatanına muhabbeti kurtardı.

Ulusal bir egemenlik düşlendi,
Hilal, yıldız al bayrağa işlendi.
Kurtuluşa zor şartlarda başlandı;
Bu başlangıç harabatı kurtardı.

Kulak ver bir geçmişine eğil de
Kim tertemiz bir imana meyilde.
Münafığın "kerâmeti" değil de
Evliyânın nasihati kurtardı.

Gök kubbede hiç susmadı ezanlar
Kahroldular aramızı bozanlar
Şükür geldi yine destan yazarlar
Tez yetişip zarureti kurtardı.

Yük olmuştu, terk edildi saltanat
Cumhuriyet gerdi bize kol kanat
Gitti zulüm, geldi özgür bir hayat
Esaretten adaleti kurtardı.

Uğurlandı her yöreden şehitler
Yazıldı marş, ağıt, nice beyitler.
Savaş sonu yapılan tüm ahitler
Kargaşadan sükuneti kurtardı.

Dış kulvarda sağlam tuttu gardını;
Dünya gördü yine Türk boz kurdunu.
Öz vatanın hududunu, yurdunu
Lozan'daki siyaseti kurtardı.

Çetin geçti diplomasi savaşı
Kemal Paşa çekti yine en başı.
Bağımsızlık yolundaki telaşı
Yine onun nezareti kurtardı.

Mücadele anlaşılmaz uzaktan.

Oyunları bozdu, çıktı tuzaktan.
Türk aklını bir acayip bataktan
Keskin zekâ ziyafeti kurtardı.

Hür milletiz tüm çağlardan bu yana
Bu mahalde gerek yoktur beyana
Ta başından yol gösterdi uyana
Genç subaylar ehliyeti kurtardı.

Türk ordusu kolay lokma sanıldı.
Allah için meydanlara inildi.
Ya İstiklâl ya da ölüm! denildi
Bu sözlerin mâhiyeti kurtardı.

Kurtulmaktı hedef, türlü eşkalden
Yıkılmadık işgal denen eşgalden.
Memleketi felaketten, işgalden
Bağımsızlık zihniyeti kurtardı.

Bu davadan kaçmak bize ar ola.
Vatan bize yâren ola, yar ola.
Canlar için şehitliktir parola
Bu azimde hissiyatı kurtardı.

Aldanmadan kolpa güden linçlere
Milliyetçi duruş gerek gençlere.
Göğüs gerdi milletim tüm hınçlara
Ülkesine sadakati kurtardı.

Hiç erinmem daha çok şey yazarım.
Fitnecinin oyununu bozarım.
Vatanıma göz diken ezerim
Bu duygunun sirayeti kurtardı.

Yurt bilinci bir mirastır bizlere;
Yerleşmeli yüreklere, özlere.
Hikmetîyim; atalarım sizlere
Bir mübarek emaneti kurtardı.

17-23 Haziran 2025

Hikmet Nazlı

Bul Beni

Cancağızım ayrılalı çok oldu
Gel de hasret pınarında bul beni.
Mahalle değışti, evler yıkıldı
Aynı semtin kenarında bul beni.

Uzaktan izlediğın olursa,
Üzölürüm gizlediğın olursa.
Erteleme özlediğın olursa
Dön Elmadağ civarında bul beni.

Bekliyorum; dönüp sarmak istersen,
Kapım açık; hatır sormak istersen,
Hikmetî'yim yandım görmek istersen,
Hasanoğlan diyarında bul beni.

25.03.2017
Hasanoğlan

Hikmet Nazlı

Buldum

Boşaltması için, üç-beş liraya
Gönlümü yaracak neşteri buldum
İçine sünger basıp, kiraya
Verdiğim ilk günde müşteri buldum...

Şubat 2006

Hikmet Nazlı

Bütün Baharlarımı Ankara'da Bıraktım

Bugün hiçbir hayâlim ulaşmadı beyaza
Çünkü tüm geçmişimi dün karada bıraktım.
Kışın yiten umutlar belki gelir bu yaza
Bütün baharlarımı Ankara'da bıraktım...

29.07.2013

Hikmet Nazlı

Cavit Taşçı Anısına

O bizim ailenin eniştesi, amcası,
Çocukluk yıllarımın süper kahramanıdır.
Dertlinin destekçisi, düşenin yardımcısı,
Bırakıp gitti işte, şimdi yas zamanıdır.

O emektar bir şoför, o çok iyi bir baba
Dün gibi aklımızda duruşu, boyu, posu.
Gelmedi elden bir şey, o gün tükendi çaba;
İki bin on sekizin on yedi ağustos.

Ey yüzü güleç insan, ey babacan tavırlı
Kıymet verilmez sağken, vefa bilinmez varken.
Katlanmalıyız elbet, olmalıyız sabırlı
Fakat ne demiş şair; her ölüm biraz erken.

Büyükle arkadaştın, küçükle kardeş oldun,
Tutkulu Figen sana, minnettar Hilal sana.
Miset'ine saygılı, sadâkatli eş oldun,
Rahat yat dev yürekli, hakkımız helal sana.

22.05.2021

Hikmet Nazlı

Cemal Sâfî'ye

Sevda şiirinin en kralını
Yazan da çizen de Cemal Sâfî'dir
Hece şiirinin her kuralını
Nakşedip dizen de Cemal Sâfî'dir.

O'dur has hecenin gerçek zirvesi
O'dur kafiye'nin asıl kirvesi
Derin anlam taşır, yoktur zırvası
Ahenk de düzen de Cemal Sâfî'dir.

Duygu üzümüdür gönül bağında
Bir yürek solunda, bir Gül sağında
Tutkular kaynayan aşk mutfağında
Kepçe de kazan da Cemal Sâfî'dir.

Efsane bir şair var Ankara'da
Toplansın dost diyen herkes burada
Bence hayat denen şu orkestrada
Saz aşksa, sazende Cemal Sâfî'dir.

Bir garip Hikmetî; bunları yazan
Sanatın uğrunda oldu semâzen.
Söz sanatlarının bir adı bazen
Şiirse, bazen de Cemal Sâfî'dir...

Mart 2009 / Ankara

Hikmet Nazlı

Çakır Sofralar

Düpedüz katlime ferman oldular
O hâkir tafralar, fakir tafralar.
Derdime geçici derman oldular;
Ah çakır sofralar, çakır sofralar.

27.11.2023

Hikmet Nazlı

Çıkmadı

Kalem kısır kaldı şu son günlerde,
Bir şiiri bırak, dörtlük çıkmadı.
Älemde bir yığın insan tanıdım,
Çoğunun özünde mertlik çıkmadı!

09.02.2013

Hikmet Nazlı

Çılgınım

Hayat, benim gibi seni de yordu;
Yorgun gelinciğim, yılgınım benim.
Yapılacak onca güzel şey vardı;
Es geçtik, unuttun, dalgınım benim.

Yıl gitti, gün geçti hep deste deste
Aşkın binasında olduk bir usta.
Sana yakalandım, hastayım hasta
Vazgeçemediğim, salgınım benim.

Ne güzel gülüşün, yürüyüşün var,
Etkili bakışın, oturuşun var.
Zorluklara karşı dik duruşun var,
Ey asil sevgilim, olgunum benim.

O şehla gözünde şimşek çakınca,
Kaşını çatınca, yüzün dökünce,
Ne hoş oluyorsun hüzün çökünce;
Müfreze bakışım, solgunum benim.

Sevda sanatında imgeyi bulduk,
Sadâkat şekilli simgeyi bulduk.
Bu aşkla birlikte dengeyi bulduk
Seviyorum seni, çılgınım benim !..

16.11.2015
Bilkent

Hikmet Nazlı

ile Süzgeci

Ŗu hasret kokulu berrak sularda
Beni taşımadı vuslat yüzgeci.
Huzurlu günleri ve tüm umudu
mrmdeneledi çile süzgeci...

Bana "hayır" dedi, aşkı geçirdi
Dşmanıma bol bol şerbet içirdi
Beni mutluluktan öte kaçırdı,
Çamura buladı çile süzgeci...

Bu süzgeç yolumda mutlak duraktı
Bence adaletten epey ıraktı
Niceyi boş verdi, saldı, bıraktı
Beni yakaladı çile süzgeci...

Eritti, kl etti yakışı ile
Kesti, parçaladı nakışı ile
Sonra da sımsıcak akışı ile
Derdimi suladı çile süzgeci...

04.09.2006

Hikmet Nazlı

Çok Özledim Çok

Çılgın gönlüme laf dinletilmiyor;
Yolunu, izini çok gözledim çok.
Anlatmaya kalksam, anlatılmıyor;
Çok özledim seni, çok özledim çok!

Dedik; geçer, gider, hasrettir biter
Bitmedi, gözlerin bağrımda tüter.
Kavuşalım artık yeter be yeter!
Çok özledim seni, çok özledim çok!

Unutmaktı arzum, uğraşım, kastım.
Seni hatırlatan her şeye küstüm.
Kolay mı? Efsânem, olağanüstüm,
Çok özledim inan, çok özledim çok!

Ey Yaradan'ımın güzel ödülü;
Sensizken moralim, meskenim ölü.
Hikmetî'nin canı, Müdür'ün gülü,
Çok özledim seni, çok özledim çok! ..

27.01.2016
Bilkent

Hikmet Nazlı

Dadaloğlu'na

Şu Avşar elleri sana hasrettir
Gitti gelmez oldu bir Dadaloğlu
Yiğidin derdi aşk, kahır gurbettir
Dön Çukurova'ya gir Dadaloğlu.

Bekler koç yiğitler, bekler kır atlar,
Dal boylu güzeller, dertli suratlar.
Dilinden dökülmüş söz asır atlar
Gel de mirasını gör Dadaloğlu.

Estin Toroslar'da tutkun yel gibi
Merttir Türkmen boyu, coşkun sel gibi
Anadolu garip kalmış tel gibi
Gel de mızrabını vur Dadaloğlu.

Hikmetî'yim senden aldım vasiyet
Dinleyene senin sözün nasihat
Bu zamanda hiç hoş değil vaziyet
Birikmiş hesabı sor Dadaloğlu...

03.12.2010

Hikmet Nazlı

Dandik Şiir

Yazıp çizip eşe-dosta gösterdim
"Dandik şiir" dendi yazdıklarım.
Özenerek okusunlar isterdim
Hiç gönül koymadım kızdıklarım.

Gelip ne bir göz attılar, ne volta
Dediler ki "benzemiyor bir halta!"
Satır satır, kıta kıta, alt alta
"Saçmalık" dediler dizdiklerime.

Düşündüm sanattan, sözden kim anlar?
Nasıl baktı, nasıl gördü bu canlar?
Belki haklılardı çoğu zamanlar;
El gözüyle baktım çizdiklerime.

Bilmem ki ne yana döner bu teker
Ben yazarım millet ne yana çeker.
Vallahi ne hile ne bir toz şeker
Kattım bal misâli süzdüklerime.

Şiiri boş-beleş fikir görürler
Zenginlik düşünmez, fakir görürler
Nedense sebepsiz hâkir görürler
Kızarlara özenle düzdüklerime.

Ne küser, ne kızar, ne dış bilerim
Hikmetîyim, yazar yazar silerim.
Bütün şairlerden özür dilerim,
Toptan selam olsun üzdüklerime.

Hikmet Nazlı

Dayağa Düştü

Vefâsızlık coştu, zirveye çıktı;
Dostluk denen kavram ayağa düştü.
En mânidar sözler zırvaya çıktı;
Türkçem hırpalandı, dayağa düştü!

2022

Hikmet Nazlı

Dedeme

9 Nisan 1981 yılında vefat etmiş olan dedem Hikmet NAZLI'nın anısına yazdığım bir şiirdir.
Kendisini saygı ve rahmetle anıyorum...Ruhu şâd olsun...

İsmi taşıdığım, çilekeş bir öğretmen
Kırk beşinde göç etmiş, göremedim ben onu.
Birkaç fotoğrafı var ondan geriye kalan
Ellerini öpüp de, saramadım ben onu...

Şimdi bende çıkıyor huylarının aynısı
Düşümde, hayalimde kuramadım ben onu.
Hatıradır saati, cebimdedir aynası
İstediler, ellere veremedim ben onu...

.....

Çok mücadele vermiş, dert seline kapılmış
Hep ıstırap, hep acı, çile varmış dününde.
Öldüğü yıl başlamış, sonra her yıl yapılmış
Onu düşünüyorum Öğretmenler gününde...

Ölmeden bir gün önce çıktığı fotoğrafta
Uzanmış sere serpe, yatağında yatıyor
Üzgün, çaresiz yüzler sıralanmış etrafta
O yatan nurlu güneş, ertesi gün batıyor...

Şimdi bizlere düşen, onu her daim anmak.
Ruhuna en gönülden dualarımız fedâ
Bence hiç yanlış değil, onu cennette sanmak
Elvedâ dedeciğim, kavuşmadan elvedâ...

23.09.2006

Hikmet Nazlı

Dedikodu

Yeter, bitsin artık bıktım, usandım!
Beynimi şişirdi bu dedikodu.
Ben onu etkisiz serin su sandım,
Derdimi pişirdi bu dedikodu ...

Dal, yaprak demedi, koparttı, yoldu
Hayatta en büyük düşmanım oldu
Sakındım, saklandım hep beni buldu
Hedefi şaşırdı bu dedikodu...

Kumkuma ordusu arsız yüreksiz
Mezarım kazıldı belsiz, küreksiz
Önce taş çaldı, sonra gereksiz
Dillere düşürdü bu dedikodu...

Bire beş, beşe de on beş katıyor
Ondan aldığına ona satıyor
Millet hep günaha girip yatıyor
Sabrımı taşırdı bu dedikodu! ...

Hortuma tutuldum, kanadım kırık
Çamura bulandı aklım dip doruk
Delikanlı Hikmet şimdi bir moruk
Ömrümü aşırıldı bu dedikodu! ...
.....Sabrımı taşırdı bu dedikodu! ...

05.06.2006
Mamak

Hikmet Nazlı

Değil!

Biz edebiyatı erden öğrendik;
Uğursuzdan değil, çakaldan değil!
Aşkı, gönül denen yerden öğrendik;
Vokalden, lokalden, okuldan değil!

İnsana şer, haram yemekten gelir.
Helal kazanç, gerçek emekten gelir.
Bizde has zenginlik yürekten gelir;
Altından, dolardan, şekelden değil!

Göze ışık verir kalbin hoşluğu,
Hakkın aşkı ile dolar boşluğu.
Velhasıl bizdeki aşk sarhoşluğu
Meyhaneden değil, tekelden değil!

Namert kapısında yatıp ağlama,
Her softayı hoca bilip yağlama.
Saygını, sevgini şekle bağlama;
İtibar özdendir, sakaldan değil!

Dizginledim türlü ihtirasımı,
Henüz tam etmedim ihtisasımı.
Hikmetîyim şükür; bu mahlasımı
Esâdîden aldım, bakkaldan değil!

Hikmet Nazlı

Deli Diyorlar

DELİ DİYORLAR

Bir aşka düştüm ki akıldan etti
Kaç yıldır namıma deli diyorlar!
Perişan eyledi, şekilden etti
Hâlime yaşayan ölü diyorlar!

Bu sevda uğruna ömrünü yaktı,
Vuslat biçmek için hep hasret ekti.
En yakın ahbabı elini çekti,
Kalmadı tutacak dalı diyorlar!

Ne derdinden yana bir söz ediyor
Ne sır diyor ne de kaç göz ediyor
Her an patlamaya yer gözetiyor
Bir hayli birikti, dolu diyorlar!

Diyorlar; feleğin buna mı kastı?
Dostla irtibatı, selâmı kesti
Bitti muhabbeti, kelâmı kesti
Büsbütün tutuldu dili diyorlar!

Efkârı çoğaldı, hiç tenzili yok
Gayrı yoldan çıktı, bir menzili yok
Asla kurumaya tenezzülü yok
Gözleri bütün gün sulu diyorlar!

Şimdi biraz harda, biraz dumanda
Çok kalmaz dünyalık dertte, amanda
Şâlâsı verilir yakın zamanda
Yola revân olur salı diyorlar!

Diyorlar; Hikmetî, taşa bağlanmış
Vefâsız, vicdansız eşe bağlanmış
Velhasılıkelâm, boşa bağlanmış
Çıkmaza dayandı yolu diyorlar!
Boş hayâle yandı deli diyorlar! ..

17.12.2012

Hikmet Nazlı

Dellendi

Yine deli gönlüm çıldırdı gitti,
Gözyaşım dellendi, selim dellendi!
Önüne gelene saldırdı gitti,
Nefretim dellendi, dilim dellendi!

Hak'tan yana oldum, başa iş aldım,
Düşmandan gül aldım, dosttan taş aldım.
Sinirler gerildi, koptum, boşaldım,
Ayağım dellendi, elim dellendi!

Aşktan, meşkten yana kalmadı sefâ
Terk etti sadâkat, çark etti vefâ,
"Yeter" dedi "yeter çektiğim cefâ"
Bülbülüm dellendi, gülüm dellendi!

Dert mıntıkasında yoktur tenzilim
Olmaz akla, fikre pek tenezzülüm.
Rotası köhnemiş, yanmış menzilim;
Kervânım dellendi, yolum dellendi!

Hikmetî'yim, karalandı gözlerim,
Katloldu sanatım, öldü sözlerim,
Tükendi kalemim, sustu sazlarım,
Mızrabım dellendi, telim dellendi!

30.10.2014
Balıkesir

Hikmet Nazlı

Dertli Babür

Adım Dertli Babür, işim temizlik
Şef geldi "ortalık pis" dedi bana!
Çalıştım, çırpındım, yaranamadım;
"Çirkeflik çıkartma, sus" dedi bana!

Görölsün verdiğim emek istedim,
Sağlıklı, düzenli yemek istedim,
Haksızlık var bur'da demek istedim,
Biri hemen "çatlak ses" dedi bana!

Bir hayli sabrettim, dişimi sıktım
Bunaldım, doğruca müdüre çıktım
Dedim ki "işçiye baskıdan bıktım!"
"İstersen şansına küs" dedi bana!

Dedi ki "dün geldin, ne bu kaynaşma?
Yok sendika falan yok dayanışma!
Atlayıp karışma sakın oynaşma,
Sisteme elleme, cıs!" dedi bana!

Kurumda parlama, parıltı yapma,
Hiç şikâyet etme, zırlıtı yapma,
Fazla göze batma, gürültü yapma,
Sesin çok çıkıyor, kıs" dedi bana!

"Zor yerlere verin Babür'ü" dedi
"Süpürsün, yıkasın ha bire" dedi
"Hiç böyle değildi öbürü" dedi
"Sen dik başlı çıktın, pes!" dedi bana.

Yanıma yaklaştı cin bir tipleme,
Eğildi, dedi ki "boş ver hoplama!
Burada en has iş; rüşvet toplama,
Gerisi angarya, süs" dedi bana.

"Kızdırma müdürü, bozma amiri,
Unutma ki emir keser demiri,
Koridorda muavini, memuru
Görünce köşene pıs" dedi bana.

"Geçen bir arkadaş molada yattı,
Şefler haksız yere tutanak tuttu.
Kaç aydır maaşlar hep eksik yattı,
Ortalık sis, duman, pus" dedi bana!

Döndüm akşam eve, kasap görmedim,
Biraz ekmek aldım, hesap görmedim,
Ben böyle borç, böyle azap görmedim;
Sanki fâni dünya "pas" dedi bana!

Çabam yok sayıldı, emeğim heba
Alt sınıf görüldüm, sanıldım kaba.

Çocuklar sofrada dönüp de; "baba,
Êzilmek nasıl bir his" dedi bana!

Ertesi gün biraz avans istedim,
Hakkımdı, ne oyun ne dans istedim.
Müdür "olmaz" dedi, bir şans istedim,
"Yeter sen konuşma, kes!" dedi bana.

Adalet düş oldu hep hakkım yendi.
Yukardan "çıkışın verildi" dendi.
Şef geldi; "iş öldü Babür Efendi,
Tutarsın sağlam bir yas" dedi bana!

03.04.2019
Beşevler

Hikmet Nazlı

Dinletemedim

Koçyiğit misâli, mertçe çıkıp da
Nâramla meydanı inletemedim.
Şöyle bir okkalı tokat çakıp da
Nefsime sözümü dinletemedim...

Ömrüm hep çukurda pusarak geçti
Her geçen sesimi kısarak geçti
Günlerim sürekli susarak geçti
Nefsime sözümü dinletemedim...

Yüzüne, gözüne vurdum da taşı
Nasıl bir inattır, eğmedi başı
O kadar didindim, verdim uğraşı
Nefsime sözümü dinletemedim...

11.07.2006

Hikmet Nazlı

Diyorlar Bizde

Ahırın adı dam, salon da hayat,
Sulu çamur mırık, kötü keraat,
Tarlada çalışan işçiye ırgat,
Pancara da pazı diyorlar bizde...

Bakımlı edalı, cilveli çöştek,
Giydiğini yakıştırana kestek,
Gösterişli kişilere de kostak,
Salakcaya lalov diyorlar bizde...

Büyük tepsi sini, yün yatak döşek,
İkiyüzlü bambik, şımarık yağşak,
Dengesize lobut, gevşeye gağşak,
Uyuntuya miğmaz diyorlar bizde...

Maşraba denilen bakır su tası,
Bıçık, bizde iki tepe arası,
Anlamsız konuşan kişiye sası,
Sırnaşığa yalak diyorlar bizde...

Koşmak seğırtmektir, kaçmak zağlamak
Yağlağaça olur ekmek yağlamak,
Dikilmek sorutmak, yıkanmak yunmak,
Havluya da pişkir diyorlar bizde...

Yaramaz kişiye derler faşlangı,
Biraz sevimlisi olur başangı,
Kor parçası çingı, güncele tangı,
Şalvara da çinti diyorlar bizde...

Geçmiş gün ötöğön, geçen yıl bildir,
Mendile destimal, ıslağa zıldır,
Genişçe teneke leğene tıngır,
Terliğe de şiplek diyorlar bizde...

Azıcık bıdıkım, ot türü tönge,
Tavamızda pişen böreğe gömbe,
Evet demek ya ha, bilmem ki; nembe,
Şaşırınca ayda diyorlar bizde...

Enfes tereyağlı bazlama tadı,
Ayçiçeğin bizde aygember adı,
Yüz asmak domuşmak, somurtkan dodu
Ukalâya berdüş diyorlar bizde...

Çörten denir damda biriken suya,
Nursuza şapatsız, aksiye soya,
Gelişigüzelse; oramasıya,
Uğursuza da şom diyorlar bizde...

Genişse, rahatsa derler dölekçe,
İyice demektir bizde onaça,

Teyzeye diyaza, amcaya apça,
Akrabaya gağam diyorlar bizde...

02.06.2008 / Hasanoğlan

Hikmet Nazlı

Diyorlar Bizde (hikayesi)

Memleketim Hasanoğlan'ın yerel sözcükleriyle yazdığım "Diyorlar Bizde" isimli şiiri, Haziran 2008'de kaleme aldım ve tamamladım. O dönem Akın Babadağ tarafından aylık çıkarılmakta olan Hasanoğlan Gazetesi Ağustos 2009 sayısında yayımlanmıştır. Bu şiir ile yöreme edebi ve kültürel açıdan hizmet ettiğime inanıyor ve geleneklerimizin bilinmesi, yerel şivelerimizin unutulmaması için verilen bir çabanın yanı sıra yoğun araştırmalar sonucu yazdığım bu tür şiirlerin kaynak teşkil edebileceği inancını taşıyorum. Kısacası kültürümüzün yaşaması için atılacak adımlar yolunda naçizane katkı sağladığımı düşünüyorum. Hasanoğlan, Ankara'nın 34 km. doğusunda yer alan, zamanında yüksek Köy Enstitüsünün kurulduğu şirin bir İç Anadolu köyü, köklü bir kasaba, eski bir beldedir. On binin üzerinde bir nüfusa ve elli yılı aşkın bir belediye geçmişine sahip olan Hasanoğlan'ın belediyesi ne yazık ki 2008 yılında resmi olarak kapatılmış ve Hasanoğlan, Başkent Ankara'nın Elmadağ ilçesine bağlı bir mahalle konumuna getirilmiştir. Hasanoğlan şu anda Elmadağ'ın gelişme bakımından potansiyeli en yüksek, mâzisi, arazisi, sanayisi ve nüfusu açısından en büyük ve en önemli mahallesi olmakla birlikte en çok göç alan bölgesidir.

Mâlum şiiri yazmaya karar verdiğimde henüz 22 yaşımdaydım. Öncelikle geçmişten günümüze dek Hasanoğlan'ımızda kullanılagelen tüm bildiğim yerel kelimeleri listeledim. Büyüklerimden, eş-dost, konu-komşu ve akrabalarımın sorup soruşturup listemi genişlettim. Hasanoğlan'la ilgili basılmış olan çeşitli kitapları da kaynak olarak kullandım. Kelimelerin mânâlarını tek tek not ettim. Bu şiiri yazarken hem hece veznine hem kafiyeyle bağlı kalmak hem de akıcılığı sağlamak temel hedeflerimdendi. Bu açıdan çalışırken oldukça zorlandım. Bir taraftan kelimelerin anlamlarını bozmadan net ve öz olarak dizelere sıkıştırmaya ve uygun bir biçimde yerleştirmeye çalışırken on birli hece ölçüsünü tutturmak için çaba sarf ettim. Kafiye oluşturacak sözcükleri bir araya getirmek ve aynı dörtlükte harmanlamaya çalışmak epey zamanımı ve uğraşımı aldı. Bir hafta içinde tamamladığım şiiri ilk olarak anneme okudum. Annem şiiri çok beğendi. Sonra çeşitli ses tonlarında defalarca okuyup, birlikte gülme krizlerine girdik. Çok eğlenceli ve güzel günlerdi.

Yıllar içinde bu şiirim Hasanoğlan'da meşhur oldu. Birçok kişi beğeni ve takdirle karşıladı. Memleketim için kalıcı bir eser bırakabildiğime inanıyorum. "Diyorlar bizde" ayağı kullanılarak yurdumuzun çeşitli bölgelerinde çok sayıda şiir yazılmıştır. Bazen bu ayak "Derler bizde" ya da "Demişler bizde" şeklinde yöreye ve şairine göre değişiklik arz etmiştir. Birçok ozan kendi yöresinde kullanılan yerel sözcüklerle şiveli, tanıtıcı şiirler yazmışlardır. Benim de böyle bir şiiri kaleme almadan önceki hareket noktam; gazeteci, şair Hanefi Söztutan'ın Erzurum şivesi ile yazdığı bir şiir oldu. Yola çıkış noktamı teşkil eden o şiir bana esin ve ilham kaynağıydı. Buradan hareketle kendi memleketimi yansıtan bir şiir neden olmasın diye düşündüm ve bu iş için kolları sıvadım. O güne kadar Hasanoğlan ya da Elmadağ'la ilgili yazılmış herhangi bir şiire ya da dizeye rast gelmemiş, hiç görmemiş ve okumamıştım. Bana göre bu büyük bir eksiklikti. Kendi adıma utandım. Bu kaygıyı güderek ciddi bir çalışma içine girilmeli ve emek verilmeliydi. Belirttiğim üzere öncelikli kaynaklarım; yaşlılar ve bazı kitaplardan araştırıp listelediğim Hasanoğlan sözlüğüydü. Netice olarak ortaya; köyümün dilini yansıtan, esprili bir havası olan, kültürel açıdan bir miras niteliği de taşıyan naçizane bir eser çıktığını düşünüyorum. Hani "Gök kubbede hoş bir sâdâ bırakabilmek" misali. Arzımız bulunsun, yaşadığımız bilinsin.

Etkilenip ilham aldığım ve bana böyle özel bir şiir yazmam için vesile olan Hanefi Söztutan'ın Erzurum şiveli eserinin son kitası şöyle idi;

Dağ eriği sarol, çeşmeler göze,

Annemiz aba'dır, teyzemiz eze,
Halalara bibi, tazeye teze,
Bayata da kerti diyorlar bizde.

Hanefi Söztutan

2023 yılının Nisan ayında basılan, memleket temalı şiirlerimin yer aldığı "Gel Gidelim Yârim Hasanoğlu'na" isimli şiir kitabımda da yayımlanan ve on bir dördlükten oluşan "Diyorlar Bizde" isimli şiirimden dört kıta örnek vermek isterim;

Büyük tepsi sini, yün yatak döşek,
İkiyüzlü bambik, şımarık yağşak,
Dengesize lobut, gevşeye gağşak,
Uyuntuya miğmaz diyorlar bizde.

Geçmiş gün ötüğün, geçen yıl bildir,
Mendile destimal, ıslağa zıldır,
Genişçe teneke leğene tıngır,
Terliğe de şiplek diyorlar bizde.

Azıcık bıdıkım, ot türü tönge,
Tavamızda pişen böreğe gömbe,
Evet demek ya ha, bilmem ki; nembe,
Şaşırınca ayda diyorlar bizde.

Genişse, rahatsa derler dökçekçe,
İyice demektir bizde onaçça,
Teyzeye diyaza, amcaya apça,
Akrabaya gağam diyorlar bizde.

Hikmet Nazlı

Hikmet Nazlı

Doğum Gününe

Biraz hüznün saklı her dört mayısta
Apansız yılları yitiriyorum.
Zaman akıp gider sessizce ama
Sensizce bir ömrü bitiriyorum.

Biraz keder, biraz savaş, biraz aşk,
Biraz duygu, biraz sanat, biraz meşk.
Belki çokça buldum yüreklerde köşk;
Döndüm viran yerde oturuyorum.

Bindim doludizgin sevda atına,
Gördüm epey yağmur, epey fırtına.
Anlık mutluluklar koyup sırtıma
Yanımda anılar götürüyorum.

Elbet bir gün söner ömür çakmağı,
Gün gelir felekten yerim tekmeyi.
Parça parça böldüm sevgi ekmeği
Şu hayat suyuna batırıyorum.

04.05.2020

Hikmet Nazlı

Dost İle Sohbet

Bir sigara yaktım, baktım semâya
Dostun kallesini eledim gitti...
Yanımda beliren yorgun simâya
Hayırlı akşamlar diledim gitti...

Şoluma oturdu selam vererek
İsmi sorunca, dedi: "ne gerek"!
Aklımda olanı birden silerek
Gönlümü sohbete buladım gitti...

İlk önce ben sordum, O da anlattı
Verdi, veristirdi, kulak çınlattı
Kimini methetti, kimine çattı
Ben de öylesine kolladım gitti...

Dedi ortadayım, hiç bir işim yok
Dedi doğru- dürüst arkadaşım yok
Yârim gurbet elde, can yoldaşım yok
Dinledim, başımı salladım gitti...

Sonra ben başladım, epey konuştum
Meğer doluymuşum, boşa dönüştüm.
Tanıttım, tanıdım, sevdim, tanıştım
Onu bir dost gibi belledim gitti...

Darbeler çetindi, yalnızlık zordu
Çok değil, birkaç yıl bizleri yordu
Bu adam yeniden maziyi sordu
Solmuş dertlerimi suladım gitti...

Dedi, bir araya gelmez yakamız
Artık tükenmişiz, bitmiş cakamız
Sohbete hep eşlik etti şakamız
Şu kahır umuda bilemedim gitti...

Zamanı dört yandan delip-deşerek
Konuştuk herşeyi dipten eşerek
Sonra da sessizce helâlleşerek
Bu garip adamı yolladım gitti...

10.05.2006

Hikmet Nazlı

Dostummuş!

Hep onu besledim, kendim doymadım
Karnı acıkınca "dostunum" dedi
Dağ yollarındayken hiç ses duymadım
Düzlüğe çıkınca "dostunum" dedi...

Güya şu gönlümdü meskeni, yurdu
Fırsatı bulunca sessizce vurdu
Sürekli arkamdan konuştu durdu
Yüzüne bakınca "dostunum" dedi...

Hiç iz bulamazsın çamurda, karda
Bu derdin elinden insanlık darda
Menfaat ararken karanlıklarda
Lambayı yakınca "dostunum" dedi...

Gönlüm has ağaçtı, oldu kör çalı
Kökünden budandı, kalmadı dalı
Derleyip, toplayıp her türlü malı
Önüne yıkınca "dostunum" dedi...

Yüzünde bir maske, gönlünde perde
Samimiyet ölmüş, insanlık nerde
En has düşmanımken hain içerde
Kapıdan çıkınca "dostunum" dedi...

Meğer vazgeçilmez kaynağıymışım
En güzel tatlısı, kaymağıymışım
Alemin en kral manyağıymışım
Kancayı takınca "dostunum" dedi...

Anladım sonunda ve lanet ettim
Saldırdım, olmadık hakaret ettim
Oralı olmadı çok hayret ettim
"Bunda yok sakınca, dostunum" dedi...

09.11.2005

Hikmet Nazlı

Dua

Şükür, kalem tutup bu dizeleri
Yazıyorsam satır satır Allah'ım
İyi insanlardan koparma beni,
Unutturma hal ve hatır Allah'ım.

Asla kaybolmasın kutlu hevesim,
Daima zikretsin seni nefesim.
Gönlümde, beynimde yer tutmuş nefsim
Parçalansın çatır çatır Allah'ım.

Gelecek günlerin hayırlısına,
Nice sevapların en sırlısına,
Sana ibadetin her türlüüne
Eriştir Allah'ım, götür Allah'ım.

Sen verdin her hâli, her vaziyeti
Sen verdin çok şükür her meziyeti
Yok et tüm dertleri, tüm eziyeti
Sonlandır Allah'ım, bitir Allah'ım.

Nurlandır gecemi ve sabahımı
Dindir feryadımı, dindir ahımı
Al da işlediğim tüm günahımı
Sevap ırmağında batır Allah'ım.

Sağlam tut ahlâklı insan yanımlı
Ne olur imansız alma canımı
Kolay kıl sonunda imtihanımı
Kabirde azapsız yatır Allah'ım...

17.08.2008

Hikmet Nazlı

Duman

Bayramdan sonraydı
Halbuki o;
Bayramdan önce gitmiş.
Haberimiz olmamıştı,
Olamamıştı.

Bayramdan sonraydı
Döndü o!
Bizlerden önce gitmiş...
Vâdemiz dolmamıştı,
Dolamamıştı.

Görmüş olduk onu
Öylece gördük! ..
Bir hafta olmuş uzanalı
Kurumuş otların arasına sere serpe
Ve daha tertemiz, daha körpe.
Kimse olmamış oralı.
Çocuklar haber vermişler anneme.
Son kez sıvazlayıp sırtını
Kazdık bahçedeki çam ağacının altını.
Çiğirimiz yaralı
Öylece gömdük! ..

O pırıl pırıl, hareketli "Duman"
Ve zaman
Dona kalmış.
Arkadaşımdı o
Hatta kardeşimdi.
"Mercan" var şimdi
Ve meydan
Ona kalmış.

31.10.2012
Hasanoğlu

Hikmet Nazlı

Durmadan

Senin yokluğuna alışamadım
Kendimi dağıttım, saçtım durmadan
Bir türlü bugüne ulaşamadım
Eski defterleri açtım durmadan...

Gel de gör, kimmiş bu aşkta yürekli
Bana resmin değil, cismın gerekli
Önüme bir kâbus gibi sürekli
Çıkan hayâlinden kaçtım durmadan...

Özlemle kavrulmak öyle bir an ki
Kendimi kaybettim, saldım inan ki
Nasıl bir eziyet yaşadım, sanki
Sırat köprüsünden geçtim durmadan...

Sevgi denen duygu hayâl falan mı?
Veren mi fedâkâr, yoksa alan mı?
"Ektiğini biçmek" sözü yalan mı?
Vuslat ekdim, hasret biçtim durmadan...

26.11.2006

Hikmet Nazlı

Düne Özlem

Hani nerede o destansı günler?
Ömre ömür katan günler nerede?
Yarınlar sersefil, hayat çaresiz
Dolu dolu geçen dünler nerede?

Berberce baş koyulan yastıklar,
Gezdiğimiz arkadaşlar, fıstıklar,
Eski düşmanlıklar, eski dostluklar,
Aşklar, ihânetler, kinler nerede?

Arar olduk mâzideki her şeyi;
Liseden Fatma'yı, köyden Ayşe'yi,
Mustafa dayıyı, Hüseyin beyi...
Sahi! Bilen var mı, onlar nerede? !

Bindiğimiz dolu dizgin kıratlar,
Çevremizde dört dolanan eratlar,
Ö mübârek eller, güzel suratlar,
Öptüğümüz yüzler, tenler nerede?

Nerede şâşâlı, afili yıllar?
Kırılıp gitti mi şefkatli kollar?
Bizi hiç yormayan o zorlu yollar,
Şehirler, mekânlar, hanlar nerede?

Kesat gidişatlar, kârlı satışlar,
Yeniden doğuşlar, âni yitişler,
Hızlı başlangıçlar, dertli bitişler,
Yaslı demler, mutlu sonlar nerede?

Şimdi her şey donuk, bütün renkler mat
Tadım, tuzum kaçtı, kalmadı rahat!
Zaman akıp gider Müdür'üm heyhat
Eski heyecanlar, anlar nerede?
O günler nerede, dünler nerede? ! ..

27.11.2014
Balıkesir

Hikmet Nazlı

Düştü

Aşka giden yollar kapandı tümden;
Kaya düştü, çamur düştü, çığ düştü!
Derinlere dalıp gitmek işterdim;
Ne yazık ki göllerimiz sığ düştü! ..

04.09.2010
Hasanoğlan

Hikmet Nazlı

Düşün Bir

Devir devran meselesi;
Bereket var balıklama daldığında bir yöne.
Yavuz bir durum,
Neden öldürüyorum güz tandanslı şiirleri düşün bir.
Ket vurmadañ kapaklanıyorum döşlerine bir ilkbaharın;
Yaman savaşıyorum yaz vakti,
Kuvvet güdereğ hem, talepkâr.

Değişken çağın çarkına baskın veriyorum yaz zamanı.
Çetin bir gidişat.
Nakaratsız şarkılar mırıldanıyorum cenk başlıklı bir cenahta
-yalnızım.
Yardakçı faaliyetler gündeme düşme arayışı güderken
Sipariş buluşmalarla dolu sevdasal takvimlerimin
Körkütük geçmişini cihetsiz,
Yerden yere vuruyorum bir infaz vakti.
Dönüyorum acıtarak yüreğimi bu cenkten.
Taşınarak yolculanıyorum yörelerimden bir düşün.

Bakıyorum ardıma her koşulda bir inat,
Yuvalanıyorum saçlarına bu ilkbaharın yaz zamanı istençli.
Tumturaklı bir konum.
Yaz zamanı bir kenara set çekip
Neden öldürüyorum güz tandanslı dizeleri
Düşün bir.

(Hayal Bilgisi Dergisi – Sonbahar 2024 – Sayı 54, s.50)

Hikmet Nazlı

Edirne'de Bıraktım

Alparslan Elpe'ye ithaf...
20 yaşındaki oğlu Ali Umut'u Edirne Kapalı Ceza Evine
teslim ettiği gün yaşadıklarına atfen yazılmıştır.

Yıllar yılı ekip biçip tırttığım
Hasadımı Edirne'de bıraktım.
Sakladığım, üzerini örttüğüm
Pusatımı Edirne'de bıraktım.

Vaziyet karışık, çok arızalı,
Dert benle kalmaya dünden rızalı.
Yaşantım hükümlü, ömrüm cezalı;
Hayatımı Edirne'de bıraktım.

Duyar duymaz yüreğimden vuruldum!
Edirne'ye doğru yola serildim.
Telaşlandım, sinirlendim, gerildim,
Cin atımı Edirne'de bıraktım.

Bıraktım çaresiz orda özümü,
Henüz söylemedim en son sözümü.
Ağlayan gözümü, gülen yüzümü;
Suratımı Edirne'de bıraktım.

Sabrettim, şükrettim hep içten içe
Teslim olmam asla bir iki piçe.
Gözyaşımı karıştırdım Meriç'e
Fırat'ımı Edirne'de bıraktım.

Bilmem ıstıraptan nasıl kaçarım?
Kahrıma hep zehir katar, içerim.
Bilmem belki düşer, belki geçerim
Sıratımı Edirne'de bıraktım.

Her taraf hilekâr, her yan düzenbaz
Üç günde çoğaldı saçlarda beyaz
Ayrılıklar erken başladı bu yaz
Muradımı Edirne'de bıraktım.

Mahkeme yok, kelepçeler vuruldu,
Kuzum son kez bu şekilde sarıldı.
Kurşun yedim, dört yerinden kırıldı;
Kandımı Edirne'de bıraktım.

Kahret sen Allah'ım, yak sen zalimi!
Yitirdim tüm mecâlimi, hâlimi.
Döndüm can oğlumu, yani Ali'mi
Umut'umu Edirne'de bıraktım.

03.06.2021

Hikmet Nazlı

Efkârlı

Ahmet'e...

Devrem uyan, saat beşe on beş var,
Bir sigara yak efkârlı, efkârlı.
Dert yükünü boş ver, çileyi boş ver,
Çek dumandan, çek efkârlı, efkârlı.

Anlaşılan o ki; mevzu çok derin
Ne devren anlıyor seni, ne torun
Her gelen yeni gün, bugün ve yarın;
Dünden daha çok efkârlı, efkârlı.

Hak, gam üleştirir, kullar da taşır
İsyankâr düşünen yanarak üşür.
Dert etme, çek bırak, tetiği düşür,
Şarjörünü tak efkârlı, efkârlı.

Koğuş nöbetinden hazır kıtaya,
Yorulmadan koşuyorsun rotaya.
İstemsizce yaptığın her hataya
Ders gözüyle bak efkârlı, efkârlı.

Son günlerde gam yurduna taşınıp,
Çok dağıldın ruhsal yönden aşınıp.
Kendinle bir toplamayı düşünüp
Silahını sök efkârlı, efkârlı.

Kâbuslara dalıyorsun yatınca
Hemen gitme yat borusu ötünce
İçtimadan sonra sayım bitince
Gel yanıma çok efkârlı, efkârlı.

Hava soğuk çıkarma şu parkayı,
Üşütürsün, sağlama al terkiyi.
Sesin güzel, düzgün söyle türküyü,
Biraz tize çık efkârlı, efkârlı.

Kahır filmi çok iş yapmaz gişede,
Hep dalgınsın, hiç gözün yok neşede.
Akşamları avludaki köşede
Görüyorum pek efkârlı, efkârlı.

Şafak atar, günler geçer, yakınma
Hak'tan başka hiç kimseden sakınma
Haydi anlat Hikmetî'ye, çekinme
Tüm derdini dök efkârlı, efkârlı.

08.05.2021

Hikmet Nazlı

Eksen

Gönlümün başına çöktü bir darlık
Hayatım bir garip eksene girdi.
Bu eksen içinde tükendi varlık
Gidişat topyekün noksana girdi!

Kalmadı yârenim, yardım edenim
Yok oldu amacım, sevgim, nedenim.
Genç ruhum yıprandı, çöktü bedenim,
Yaş sanki büsbütün seksene girdi!

Hayat, çalımını bana bol attı
Önce sağ gösterdi sonra sol attı
Hep ofsayta düştüm, rakip gol attı
Çekti son şutunu, doksana girdi!

Hikmetî'yim, demler çoktan geçildi
Hesap-kitap orta yere saçıldı.
Bahtıma bin türlü kapı açıldı;
Bizimki yer ile yeksana girdi! ..

21.12.2014
Balıkesir

Hikmet Nazlı

Elma Ağacı

Yamaçta bekleyen elma ağacı
Senin de dalların bükülür elbet
Bilirim, yalnızlık ne kadar acı
Yine de çaresiz, çekilir elbet.

Pek ufaksın daha, meyven yok henüz
Dalların kısacık, gövden ince, düz
Başın çiçek açmış, hele gelsin güz
Yaprağın sararıp dökülür elbet.

Dilekle takarlar dalına ipi
Yuvanda kuş bekler, kovukta kirpi.
Çevrende koparken fırtına, tipi
Umarsız haline bakılır elbet.

Çok piknik yapılır geniş gölgende
Benzerin bulunmaz, teksin bölgede
Oksijen verdiğin güzel ülkende
Kolların kırılır, yakılır elbet.

Gövden yara bere, her yanın yama
Düşersin tasaya, düşersin gama
Zamanla pabucun atılır dama
Yanına genç fidan dikilir elbet.

Dertlerin budakta sanki bir çıban
Bilinmez değer, görünmez çaban
Yağmurlu bir günde, garip bir çoban
Usluca yanına sokulur elbet...

Yıllar tükendikçe çoğalır yükün
Rahatlamak için yükünü dökün
Yıpranmış, kurumuş, o yorgun kökün
Sonunda yerinden sökülür elbet.

15.04.2006

Hikmet Nazlı

Elmadağ

Gelin dostlar, bizim ele gidelim
Renkli cemiyettir bizim Elmadağ.
Memleket aşkını kalben güdelim
Aşk sırrım Elmadağ, gizim Elmadağ.

Salam ey Başkent'im, cumhuriyetim
Sana sahip çıkmak mecburiyetim.
Ey maneviyatım, iyi niyetim,
Kutsalım, vatanım, sızım Elmadağ.

Bağrımda hep sevgi besleyeceğim,
Ay yıldız bayrakla süsleyeceğim,
Güvenip başımı yaslayacağım
Omzum Elmadağ'dır, dizim Elmadağ.

Yine çiçek açmış Seymen diyârı,
Getirmiş İdris Dağ, billur baharı,
Yeşillenmiş Hasanoğlan civarı
Güneşim Elmadağ, yazım Elmadağ.

Namı destan olsun bütün dillerde
Haz var kışın bile esen yellerde
Dolaşıp dururken gurbet ellerde
Niyazım Elmadağ, nazım Elmadağ.

Tarihteki adı Küçük Yozgat'tır.
Tandırın yanında Ulavaç şarttır.
Yöresel tiridi ayrı bir tattır,
Lezzetim, nakışım, özüm Elmadağ.

Kırk altı bin nüfus, konumu doğu,
Buğday başak dolu tepesi, dağı,
Bereket saçıyor bahçesi bağı;
Yaprak yaprak, üzüm üzüm Elmadağ.

Ömür bâki değil, geçer günlerim
Sende çocukluğum, sende dünlerim
Seninle bakarım, duyar, dinlerim
Kulağım Elmadağ, gözüm Elmadağ.

Yiğittir erkeğim, gelinim, kızım,
Mertlik sahasında Elmadağ kozum,
Şehit kokar yörem, toprağım, tozum,
Ciğerim Elmadağ, közüm Elmadağ.

Türküler neşeli, bozlaklar acı,
"Name Gelin" demiş Bayram Aracı.
Fidayda bizimdir, çal bağlamacı
Şiirim Elmadağ, sazım Elmadağ.

Elmadağ arıdır güle varınca
Mest olur polenden bala varınca

Hikmetî'ym gurbet ele varınca,
Sohbetim Elmadağ, sözüm Elmadağ.

03.05.2021

Hikmet Nazlı

Elmadağ'a Hoş Geldiniz

Başkentin doğu kapısı
Elmadağ'a hoş geldiniz.
Birlik, bütünlük yapısı
Elmadağ'a hoş geldiniz.

Seymenlerin otağına,
Yiğitlerin yatağına,
İdris Dağı eteğine,
Elmadağ'a hoş geldiniz.

Bahar görüp filizlenen,
Yaz tozlanan, kış buzlanan,
Gurbetteyken çok özlenen
Elmadağ'a hoş geldiniz.

Ağıt yakar yiten için
Öğüt verir tutan için
Şehit verir vatan için
Elmadağ'a hoş geldiniz.

Adı vardır, tadı vardır
Şahsiyetli bir diyardır
Atalardan yadigârdır
Elmadağ'a hoş geldiniz.

Dostlukların geliştiği,
Sevdaların oluştuğu,
Yüreklerin buluştuğu
Elmadağ'a hoş geldiniz.

Sarısına, karasına
Düğününe, töresine
Hikmetî'nin yöresine,
Elmadağ'a hoş geldiniz.

16.11.2019

Hikmet Nazlı

Emekçinin Dramı

Bir meramım vardı anlatmak için;
Beş ayda randevu oluşturdular.
Girişimlerimi önletmek için
Makamdan makama dolaştırdılar.

Ulaşmak isterken bir etkiliye
Adım çıktı birden etiketliye.
Ne liyakatliye, ne yetkiliye,
Ne özel kaleme ulaştırdılar.

Önüme çok engel, çok rötar çıktı
Başmüdür dediler; sekreter çıktı.
Uğraştım, netice besbeter çıktı;
Elime yüzüme bulaştırdılar.

Dediler amir var; koş peşine git!
Bir yalakalık yap, bir hoşuna git.
Dediler; ondan gel sonra şuna git
Elime bir kağıt ilıştirdiler.

Adrese ulaştım, çıktım o kata
Dediler; habersiz görüşmek hata.
İndirdiler sanki ok ata ata
Sonra güvenlikle dalaştırdılar.

Hâlimi arz ettim ordaki halka
Birleştik bahçede olduk bir halka.
Sığmadık ne yola ne otoparka
Bizi bir odaya doluşturdular.

Elleri sırtında birisi geldi,
Dedi ki; "kanunu hanginiz deldi?"
Beni suçlu buldu, bana yükseldi;
Hakkımda tutanak oluşturdular.

Tartıştım, odadan sert çıkış yaptım!
Önüme gelene hep yokuş yaptım!
Günlerce çalıştım, hep ek iş yaptım
Beni beklemeye alıştırdılar.

Boşa çıkmış oldu bütün gayretler
Ulaşılmaz oldu sanki hazretler!
Talebime karşı hep mazeretler
Arayıp buldular, buluşturdular.

Ekmeğimdir dedim, isyan etmedim
İşime gücüme hiç kin gütmedim
Sabrettim, şükrettim, çekip gitmedim
Saçımı başımı yoluşturdular.

Kusur mu işledim boyun bükmeyp?
Hakkımı arayıp durdum bıkmayıp.

Ağlayanın gözyaşına bakmayıp
Bın bir türlü tuzak geliştirdiler.

Çalışanı döndürdüler hamura,
Emekliyi yatırdılar çamura,
Düşmanlık besledi memur memura,
İşçiye işçiye geliştirdiler.

Tuz oldular mazlum yaralarında
Hor baktılar yemek sıralarında
Kulaktan kulağa aralarında
Dalga geçip gülüp gülüştürdüler.

Ezdiler, fazladan iş-güç buyurup
İkilik güttüler adam kayırıp
İnsanları grup grup ayırıp
Dağıtıp böldüler, bölüştürdüler.

Kimi mimli oldu, kimi yasaklı
Haksızın içinde karıştı haklı.
Kişilere özel, gizli kapaklı
Köşede "adalet" üleştirdiler.

Sonunda sürgünde yalnız bırakıp
Temiz sicilime pürüz bırakıp
Her türlü baskıya maruz bırakıp
Yıldıra yıldıra çalıştırdılar.

Oynanan oyunu bozuyor diye
Bozup, bu işlere kızıyor diye
Sonra uluorta yazıyor diye
Dönüp Hikmetiği eleştirdiler.

20.05.2025

Hikmet Nazlı

Emrah Ve Yasemin Harman Özgen'e

Örnek anne-baba, örnek öğretmen;
Birisi Yasemin, birisi Emrah.
Sevgi, saygı dolu güçlü bir bütün;
Yarısı Yasemin, yarısı Emrah.

03.04.2023

Hikmet Nazlı

Ergün İle Gül Akgöl'e

Yeter ki yürekten söylensin kelam;
Gül mest olur o bülbülün aşkına.
Candan muhabbetle saygı ve selam;
Ergün ile Gül Akgöl'ün aşkına.

Hikmet Nazlı

Erkekçesine

İdrak duy bu vakit sunaklarıma
Bir çaydan zevk alır gibi deminde sevdim seni.
Hayat küstah yanlarını pik yaptırırken otuzlu yaşlarımda.
Alıç dallarının avuçlarını uzattığında omuzlarıma.
Doğt yürekli doktorlarla söyleşirken kimi gün;
Sağlık dışı sohbetlerim olduğunda gam dışı.
Bir sade kahveden tatmin olduğumda yudum yudum;
Sıcacık, köpüklü, telvesi bol, fallanmış.
Kırk küsur yıllık hatırı düşünürken sevdim seni.
Öğrenerek kadir kıymet bilebilmeyi adım adım.
Tavında sevdim,
Tadını duydum dudaklarımda.
Kem yaşantı dirsek çevirirken şahsiyetime üveyce;
Otuzlu yaşlarımdın sonlarına doğru sevdim seni.
Çariban, nutku tutuk, sadakati bol.
Ürkekçe sevdim seni hem
Erkekçesine.

Hikmet Nazlı

Es Geçemedim Seni

Es geçemedim seni
Vurulduğum kaldım öyle
Saplandım ki hiç sorma.
Takıntım oldun önce
Saplantım oldun sonra.
Kurtulmaya niyet edişlerim var
Unutmaya yeltenişlerim
Ve seni vazgeçilmeye lâayık görmeyen asla
Kahrolası yürek var.
Aklım da gitti inan
Takıldım kaldım öyle.

Yaşamaya devam etmek isterdim
Kendimce, özgür.
Sıradan olsaydın ya,
Yalan oluverseydin.
Geçip, kaçıp aradan
Uçup gidiverseydin.
Sende kaldım inan ki
Ayrılmadım oradan
Gidemedim bir türlü.
Çakıldım kaldım öyle.

Eğer aşk buysa; eyvah!
Yandım müfreze gözlüm!
Çırpınmak, telaş, korku,
Kıskançlık, panik, özlem...
Ve kaldım tek başıma
Çöküntü ortasında
Yorulduğum kaldım öyle.

Aşk denen şey, galiba;
Soyut içinde somut
Ve beynimde bir komut;
"Unut n'olursun unut! "
Es geçemedim seni
Vurulduğum kaldım öyle.
Nedense yüreğimde
Kahrolası bir umut.

18.11.2015
Bilkent

Hikmet Nazlı

Esat Anık'a

HİKMETÎ:

Elbette herkesten vardır bir farkı
Şairin gözü pek, bağı yanıktır.
Çok saygın ve özel bir şair var ki;
Ö gönüller eri Esat Anık'tır...

2009

ESADÎ:

Gün olur, gün geçer şarkılı, sazlı
Cümleler kurarız hep yürek bazlı.
Çok yazan oldu da her ne hikmetse?
Mest ettin beni sen Ey Hikmet Nazlı.

25.03.2010

Hikmet Nazlı

Etemî Usta İle Karşılaşma - Atışma

Hikmetî:

Aşktan, meşkten yana kalmadı sefâ
Kervânım dellendi, yolum dellendi!
"Yeter" dedi "yeter çektiğim cefâ"
Bülbülüm dellendi, gülüm dellendi!

Etemî:

Mecnun'ca aradım Leyli yanıma,
Güneşim dellendi çölüm dellendi
Kerem oldum alev sardı canımı;
Ateşim dellendi külüm dellendi...

Hikmetî:

Ey üstadım, sözün öze denk geldi
Bu yüzden ruhuma bir ahenk geldi.
Can özüme ışık geldi, renk geldi,
Beyazım dellendi, alım dellendi!

Etemî:

Felek engel koydu yarla ahtıma,
Ağyarlar sığar mı gönül tahtıma.
Bülbül dedim, baykuş çıktı bahtıma;
Yaprağım dellendi dalım dellendi...

Hikmetî:

Pay aldım aşk adlı salkım saçaktan,
Has sevda peşine düştüm gerçekten
Arım, öz umdu hep yanlışı çiçekten
Kovanım dellendi, balım dellendi!

Etemî:

Can dediğim canlar vefâsız çıktı,
Riyakâr dostlarım ciğerim yaktı,
Yar da son nefeste yalnız bıraktı;
Kefenim dellendi salım dellendi...

Hikmetî:

Sevda biliminde yeni buluş yok
Sadâkat ilminde bir var oluş yok.
Baktım, kahrolmaktan hiç kurtuluş yok
Durumum dellendi, halım dellendi!

Etemî:

İki laf söyledim derviş bildiler,
Sükut ettim bana ölü dediler,

Karıncalar bedenimi yediler;
Libasım dellendi çulum dellendi...

Hikmetî:
Gönlüm soğuk girdi, alevli çıktı,
Çıraklık dersinden ödevli çıktı.
Uğruna yandığım hep evli çıktı,
Bekârım dellendi, dulum dellendi!

Etemî:
Ah dedim dertliye kattılar beni,
Hazanda kenara attılar beni,
Çıkar, menfaata sattılar beni;
Cüzdanım dellendi pulum dellendi...

Hikmetî:
Yandı, telef oldu koyunum, koçum,
Ak renge özendi kapkara saçım,
Hakem kalles çıktı, katloldu maçım,
Ofsaytım dellendi, golüm dellendi!

Etemî:
Marifet haldeki sırra ermeye,
Hiçlik makamını var da görmeye
Utandım arsıza dersin vermeye,
Nikabım dellendi tülüm dellendi...

Hikmetî:
Ustam, hep çamurda bıraktım dünü
Sırra ermek için tükettim günü
Saıncılı yol tuttum, ararken yönü
Sağ yanım dellendi, solum dellendi!

Etemî:
.Çırpındım yıllarca nefis kementinde,
Kurtuluşu buldum Hâk-k Rahmetinde,
Pınarlarım taşı durmaz bentinde;
Göz yaşım dellendi selim dellendi...

Hikmetî:
Tek idi, doğurdu dert ikizledi
Koşturdum, uzaktan yar dikizledi.
Yol kayaçlı çıktı, at tökezledi
Nalbantım dellendi, nalım dellendi!

Etemî:

Yapıştı canıma kör umacılar,
Bu yüzden bitmedi bende sancılar,
Gönül kıyısına vurdu acılar;
Sarayım dellendi yalım dellendi...

Hikmetî:

Tapşırsam, üstadım; " ayak var" derler,
Hikmetî, daha çok uyak var derler,
Korkarım kaçana dayak var derler,
Gidişim dellendi, kalım dellendi!

Etemî:

Etem-i son günler kaleme küstü,
Yalaka dostlarla selamı kesti,
Vatan toprağında hain yel esti
Dağ ovam dellendi, belim dellendi...

26.04.2015

Hikmet Nazlı

Evler

Hep oldum olası etkiler beni
İçine yalnızlık ekleyen evler.
Kimsesiz, başıboş, sanki yepyeni
Sirtına tarihi yükleyen evler...

Sorgular hayata bakış açımı
Çok tuhaf bir duygu kaplar içimi
Renk renk, birbirinden farklı biçimi
Bağrında anılar saklayan evler...

Eskiden güzelmiş, yokmuş emsâli
Avlusu genişmiş, şenlik timsâli
Şimdi ele muhtaç hasta misâli
Artık çaresizlik koklayan evler...

Belli ki yapılmış epey oturum
İşlevi son bulmuş, bitmiş götürüm.
Bir zaman sağlamken, şimdi kötürüm
Kenarda, köşede tekleyen evler...

Çok şahsiyet görmüş ve yalnız kalmış
Yıpranmış, yorulmuş, kendini salmış
Bu yalan dünyadan nasibi almış
Sessizce yıkımı bekleyen evler...

08.06.2006

Hikmet Nazlı

Ezelden

Güz vakti gelince, yıllardan beri
Dökülürüz, farkımız yok gazelden
Çok dolandım, gezdim ileri, geri
Ben beni arayıp durdum ezelden...

Bir yandan çok şanslı, bir yandan bahtsız
Padişahım güya, kavuksuz, tahtsız
Bazen firariyim, bazen rahatsız
Ben beni arayıp durdum ezelden...

Kendimi pazara çıkıp sermeden
Ve de hiç bir gönlü sevip, sarmadan
Hatalıyım belki, bana sormadan
Ben beni arayıp durdum ezelden...

26.10.2005

Hikmet Nazlı

Ezgi Ve Cemalettin Delice'ye

İnsanlık yolunda bitmez çabası;
Onlar hep çalışkan, hep yüreklice.
Egehan'ın anne ile babası;
Ezgi ile Cemalettin Delice.

Hikmet Nazlı

Farkında mısın?

Riyâdan nasipsiz, yalandan uzak,
Başka öz var sende, farkında mısın?
Duyguyu titreten, gönlü coşturan
Tatlı söz var sende, farkında mısın?

Aşkın mescidinde namaz kıldırان,
Denizden çıkarıp göle daldırان,
Darbe vuran, yakıp, yıkıp saldırان
Bir çift göz var sende, farkında mısın?

Bu bakış ve yakış beni kahreden,
Bu muazzam nakış sevdama neden
Bilmem vurgun denen, bilmem aşk denen
Bir tür giz var sende, farkında mısın?

Bilirim, kalbinde yerim boş değil,
Şart olsun, başkası senden hoş değil,
Yaslı hazan değil, kara kış değil
Bahar, yaz var sende, farkında mısın?

Ez beni, adam et, şuuru acıt,
Yalan yok, bencillik bünyemde mevcut.
Sevgilim, sâyende olduk tek vücut
Ben yok, biz var sende, farkında mısın?

19.02.2010

Hikmet Nazlı

Festival Oldun

Adına aşk denen sanat namına
On kez kullanılmış pis tuval oldun.
Başardın nihâyet düştün dillere
Her gece kutlanan festival oldun...

16.06.2008
Hasanoğlu

Hikmet Nazlı

Gardaş

Gerçek adam bilip, yakın dediğin,
Düşmüşse uzaktan bakıyor gardaş.
Sözüne güvenip, dost bellediğin,
Sırtına hançeri takıyor gardaş...

Birileri gelip başa geçiyor,
Çark dönüyor, millet dişe geçiyor
Vallah devir-devran boşa geçiyor,
Zaman su misâli akıyor gardaş...

Zulüm, darbe vurdu bu çağımıza
Birikiyor dertler kucağımıza.
İşsizlik, yolsuzluk, ocağımıza
İncir ağacını dikeyor gardaş...

Sanki bizim bütün günahlar, suçlar
Yurdumuzda iyi gitmez iş-güçler.
Bizi çekemeyen bazı dış güçler,
Tekere çomağı sokuyor gardaş...

Dayıyız, kuzeniz, aşığız, eşiz,
Kürdüyle, Türküyle kökten kardeşiz.
Ayrımcılar bizi bölerek siz-biz,
Nifak tohumunu ekiyor gardaş...

Kimisi Avrupa birliği bekler,
Çeker uçuruma bizi itekler.
Dört işlem bilmeyen soysuz köpekler,
Vatanı bölmeye kalkıyor gardaş...

Birileri olmaz yollar deniyor,
Sözde soykırımı kabulleniyor,
Kıbrıs'ı topyekün ruma veriyor,
Bu işlerin cılkı çıkıyor gardaş...

Bıktırdılar artık halkı, yurttaşı
Her türlü çileyi taşı ha taşı
Gün gelir çatlar bak bu sabır taşı,
Bu millet dişini sıkıyor gardaş...

Hikmet der; gidişat umut saçmıyor,
Verilen tavizler gözden kaçmıyor.
Yurdumun üstünde güneş açmıyor,
Sürekli şimşekler çakıyor gardaş...

Ankara / 25.09.2009

Hikmet Nazlı

Gececilik Zordur

Şairsindir, gecedir;
Kalem birincidir dostluk deminde
Zaman incidir.
Kardeşlik mi vardır kitabında gönlünün?
Aşk mı ararsın?
Vefakârlık mıdır yalnızca muradın
Bu savruk ve hız alıvermiş ömrünün şu döneminde.
Gecedir;
İnci mercan gibi kutlu ama duygusal.
Seviyelerini yoklarsın tenhalıkta aşkı güden yüreğinin nicedir
Elbet yükselebilme öneminde
Erinç kaygılar gözeterek özetle.

Zordur gececilik; şairsindir
Yıpranmış, kırıksık mimikler kalır
Kalbinin yüz hatlarında fütursuz
Buruşmuştur sevdan.
Gömüldü ya dileklerin saf saf dizilip
Öncelik verdiğin mevsimlerde hani can verip verip
Kalemin kincidir o lahzalarda
Dilin küfürlü
Ve sen şairsindir hınçtan uzakta.
Gecedir;
Zaman incitir.

Menfezlerle dolu bir yürek düşün
Gireni çıkanı sana yabancı
Delik deşiksindir, izbe üstelik.
Sobelenmiş bir edayla ağlamaklı sote yerler ararsın;
Ararsın da bulamazsın umarsız.
Kaleme sarılırsın o en maraz deminde
Biteviye düşler ırgalar seni.
Şairsindir, gecedir.
Uzaktasındır, çok uzaklarda
Dış geçmemiş, düş görmemiş uykulara uyansan
Çıksan gümbür gümbür beyazlanmış dağlara
Ya da atsan esmer kayalardan kendini
Köpük köpük aklaşmış nehirlerle vesair
Ama göz yummalısın inan
Ama öz yunmalı;
Gecedir çünkü
Ve gececilik zordur;
Zan altındadır şair.

12.07.2023

Hikmet Nazlı

Gecikmiş Tutungu

Evlat, Şu hayatta Őimdiye kadar
Gâyen; bir baltaya sap olmalıydı.
Söyle, bugüne dek elinde ne var?
Tuttuğun sağlam bir ip olmalıydı.

Boşuna mı geldin koca evrene?
Günah sıkıŐtırdın her bir evrene.
Yalansız yaklaŐıp bütün çevrene
Özünde belli bir çap olmalıydı.

Evladım, ne deli ne dolu oldun,
Günbegün kuruyup sarardın, soldun.
Cehalet zehriyle boşaldın, doldun
Aklın ilim dolu küp olmalıydı.

Böl çarpma, çıkartma, bölme, toplama;
Öğrendin, ne verdin sen Şu topluma?
Çoktan elde meslek, cepte diploma,
Başında dert değil, kep olmalıydı.

Kurdun ticarete helale tuzak,
Yolundan çark etti bindiğın kızak.
Hayat elbisende haramdan uzak
İsrafsız, masrafsız cep olmalıydı.

Yolun ne çok kısa, ne de çok uzun
Sağında kargaŐa, solunda hüznün.
Dünyada boğulup kalman çok hazine
Yanında muhkem bir tüp olmalıydı.

“Ömrüm var yaŐarım, gencim” desen de
Geçer beğensen de beğenmesen de.
Erkenden kocadın, hâlbuki sende
Şöyle kayda değer tip olmalıydı.

Evlat sen kendini kendin yitirdin
Ömrünü yokuŐa, boşa götürdüm.
Nedense arzunu çabuk yitirdin
Oysaki umudun hep olmalıydı.

Hikmet Nazlı

Geçen Ömür

Aklımıza hançer olan her şeye
Boşvere boşvere geçti bu ömür
Saklımıza biçer olan her şeye
Boşvere Boşvere Geçti Bu ömür...

Gönlümüzde yaşayıp da gidene
Arkamızdan riyâkarlık edene
Yıllar boyu zulüm gören bedene
Boşvere boşvere geçti bu ömür...

Yargısız çatılan bütün kaşlara
Başımıza inen tüm sert taşlara
Gözümüzden akan kanlı yaşlara
Boşvere boşvere geçti bu ömür...

Geçit vermez tüm engelli yollara
Dört bir yandan baskı yapan kollara
Sorgusuz, sualsiz giden yıllara
Boşvere boşvere geçti bu ömür...

07.05.2005

Hikmet Nazlı

Gel

GEL

Gam çekip dert etme müfreze gözlüm
Yazdığın şiirler tutulmazsa gel.
Bir savdan bir sava dolaştır beyni
Bilincin yoz fikre katılmazsa gel.

Sağlam bir tez savun, duruş sergile
Haz vermez tütünün yanan nargile.
Göğsündeki gönül denen hergele
Kucaktan kucağa atılmazsa gel.

Sevgim dönenindir, saygım gidenin;
Sormam, soruşturmam nedir nedenin.
Naif duyguların, nazlı bedeninin
Karanlık yollara itilmezse gel.

Güven duy, arkada kalmasın gözün.
Bağrımda sızın var, aklımda sözün.
İkrarı yok sayıp varlığın, özün
İhanet parkında satılmazsa gel.

Hikmet Nazlı

Gel Gidelim Yârim Hasanoğlan'a

Ŗu İdris dağının eteklerinden
Gel gidelim yârim Hasanoğlan'a.
Ankara çayının yataklarından,
Sal gidelim yârim Hasanoğlan'a.

Özledim yurdumun petek balını,
Bahçedeki o zerdali dalını.
Eğer gönlün varsa gel bir yolunu
Bul gidelim yârim Hasanoğlan'a.

Gurbetten sılaya bel bağlayalım
Anamda bazlama var yağlayalım.
Ne efkâr güdelim ne ağlayalım
Gül gidelim yârim Hasanoğlan'a.

Tanı oraları, kalma arafta
Gör ki ne var ne yok bizim tarafta
İster üç gün, ister beş-altı hafta
Kal gidelim yârim Hasanoğlan'a.

Yeter biraz gömbe, bir semaver çay.
Gurbette lezzet yok, tat vermez her şey
Akşam soğuk olur, üstüne bir şey
Al gidelim yârim Hasanoğlan'a.

Hikmetî'yim, ozanıyım bu elin,
BađlanmıŖım sana, olmuŖum delin.
Ömrüme eş, bizim diyara gelin
Ol gidelim yârim Hasanoğlan'a.

11.02.2016
Hasanoğlan

Hikmet Nazlı

Geldim Ben

Ne olursun, sakın yanlış anlama
Sevincine eş olmaya geldim ben
Kaderini yapıştırıp alnıma,
Gözlerinde yaş olmaya geldim ben...

Senin için dağı, taşı dolaşıp
En sonunda gâyesine ulaşır
Pak gönlüne ilelebet yerleşir
Demirinden baş olmaya geldim ben...

Eksinden uzakta, artılarında
Dolaşırken gönöl yontularında
Benliğinin izbe kuytularında
Gerekirse leş olmaya geldim ben...

Hiç fark etmez bilmesen de adımı
Yeter ki bekletme, ver muradımı
Bu sofrada beğenirsen tadımı
Tabağında aş olmaya geldim ben...

Damarında kanın, yürekte sızın
Dilde muhabbetin, kucakta sazın
Dünyadan da göçüp gitsen ansızın
Mezarında taş olmaya geldim ben...

20.10.2005

Hikmet Nazlı

Gelirim

Şehla gözlüm, bir umut ver, peşinden
Müşkülli aşı aşı gelirim
Kuşku duyma, at derdini başından
Derman olur taş taş gelirim.

Senin için ardan ödün vererek,
Boz borana köz göğsümü gererek,
Geçmişimi göz önüne sererek,
Hayatımı deşe deşe gelirim.

Sendeki gam ciğerime dert olsun
Ver bir izin, gönlün bana yurt olsun
Kırıp dökmem, hiç incitmem, şart olsun
Bir işmar et paşa paşa gelirim.

İstemem ne darıl ne yanlış anla
Öz canımı tez canına eş anla
Sen ömrümü ölüm ile nişanla
Ben nikâha koşa koşa gelirim.

29.11.2012

Hikmet Nazlı

Gelsin

Her kişi bu yolda sert adım atmaz
Yüreği pak, alını ak olan gelsin.
Önemi yok, tutar veyahut tutmaz
Yeter ki hedefe ok olan gelsin...

Yolumuz dürüslük ve dostluk yolu
Atılım bir yönde, geç sağı solu
Heybesi barışla, sevgiyle dolu,
Gücü tam, inancı çok olan gelsin...

Biraz çabalayan elbet yol alır
Hani bir söz vardır "arayan bulur"
Duyun bu feryadı dostlar ne olur
Gönlü aç, gözleri tok olan gelsin...

Durduk yere cayıp, "vazgeçtim" deyip
Destegi yarıda bırakmak ayıp.
Hayattan okkalı bir tokat yeyip
Kendini kaybeden, şok olan gelsin...

Bir kenara koyup şahsi kârını
Topluca kurtarmak gerek yarını
Varlığın peşinde bütün varını
Yitirip yoklukta, yok olan gelsin...

21.12.2006

Hikmet Nazlı

Gidelim mi Yârim Hasanoğlan'a

Gaylı vakti geldi canım ne dersin?
Gidelim mi yârim Hasanoğlan'a?
Sıla hayalimiz murada ersin,
Gidelim mi yârim Hasanoğlan'a?

Neler çektik neler gurbet ellerde
Gönlüm memlekette, gözüm yollarda
Aklım kaldı bazlamada, ballarda
Gidelim mi yârim Hasanoğlan'a?

Gurbetteki evi ellere satıp
Sırtımıza taşı tarağı atıp
Çoluğu çocuğu kervana katıp
Gidelim mi yârim Hasanoğlan'a?

Sağlığımda yurda varmak isterim
Dünya gözü ile görmek isterim
Hasretlik yaramı sarmak isterim
Gidelim mi yârim Hasanoğlan'a?

Göç etsem göç eder, kalsam kalırsın
Memleket sevgimi iyi bilirsin
Her nereye gitsem sen de gelirsin
Gidelim mi yârim Hasanoğlan'a?

Büyüklerin ellerinden öperiz
Hoş sohbetlerinden hisse kaparız
Hem Çet deresinde piknik yaparız
Gidelim mi yârim Hasanoğlan'a?

Bahçe çepinleyip sebze ekeriz,
Zerdeli, gündöndü, kiraz dikeriz.
Düğün, bayram gelir; helva çekeriz
Gidelim mi yârim Hasanoğlan'a?

Her gece rüyamda çördük dişlerim,
Gaşda kurban keser, kelle haşlarım.
Bir ekmek kovaşı gömbe düşlerim
Gidelim mi yârim Hasanoğlan'a?

Bıldır ki çotuklar vermiştir üzüm.
Höşmerim çok yeme; zor olur hazım.
Irgalanma, ecik gıvramak lazım
Gidelim mi yârim Hasanoğlan'a?

Gidip guşanede hasde yemeli,
"Bu defa" yerine "böğüz" demeli.
Gitmek Hikmetî'nin essak emeli
Gidelim mi yârim Hasanoğlan'a?

Hikmet Nazlı

Gidenin Şiiri

Her türlü haksızlık sardı dışımı
Öfkemi içime kustum da gittim.
Çok defa sabrettim, sıktım dışımı
Hiçbir şey demedim, sustum da gittim...

Aşk değil, ben oldum kalbe hükmeden
Sessizce uyardım, kırıp, dökmeden
Kasırga misâli yıkıp, sökmeden
İnceden inceye estim de gittim...

Resmen harap olmuş tek mil duygular
Her yerde çoğalmış yersiz kaygılar
Tükenmiş sevgiler, ölmüş saygılar
Dostla muhabbeti kestim de gittim...

Vurulduğum, ölmedim dert karşısında
Ölçülü davrandım sert karşısında
Zorbalık püsküren fert karşısında
Kendimi zor tuttum, kastım da gittim...

Gamsız insan kadir, kıymet bilmiyor.
Yeni gelen, eski derdi silmiyor
Ne kadar çağırırsam yine gelmiyor
Dermana darıldım, küstüm de gittim...

Sevda biliminde yeni buluş yok
Sadâkat ilminde bir var oluş yok.
Baktım, kahrolmaktan hiç kurtuluş yok
Vefâyı top yekûn astım da gittim...

Bilmedim mi değerini her anın?
Esiri mi oldum boş bir rüyanın?
Şöyle düşündüm de; fânî dünyanın
Boş yere üstüne bastım da gittim...

05.12.2006

Hikmet Nazlı

Gidiyor!

Sürekli gidilen garip bir yer var
Çoluk çocuk, bütün ekip gidiyor
Kimine sonunda bir kariyer var
Kimi biçmeden ekip gidiyor...

Adı okul konmuş, büyük bir yapı
Haftanın beş günü açıktır kapı
Su bulup yutana, şifadır hapi
Bulamayan hasta çıkıp gidiyor...

Sınıfta ders verir her gün hocalar
Ara sıra mola olur, zil çalar
Gençlik denen gece gündüz bocalar
Nesil taştan taş a sekip gidiyor...

Gidiyoruz amma, boşuna gardaş
Neresi medeni, neresi çağdaş
Belki de buluruz birkaç arkadaş
Onlar da bir zaman çekip gidiyor...

Torpili, yanlış, hilesi bitmez
Azarı tükenmez, sillesi bitmez
Şikintisi, derdi, çilesi bitmez
İnsanın ömründen söküp gidiyor...

Kimisi sınıfta kalır üç-dört kez
Sorsan, onun için bir şey fark etmez
Bu düzen sürekli böyle çark etmez
Birileri, çomak sokup gidiyor...

La fım yok doğruya, dürüste, merde
İlaçsa yaraya, dermansa derde
Fakat bu eğitim sistemi nerde? !
Mezun olan rozet takıp gidiyor...

Bazısına ilim değil, top gerek
Biraz rak, biraz rep, biraz pop gerek
Artık bu düzene bir "stop" gerek
Başa gelen herkes bakıp gidiyor...

Eğitim-Öğretim tam bir yaygara
Dikiş tutmaz artık, kapanmaz yara
Küçük veletler bile sigara
Tiryakisi olmuş, yakıp gidiyor...

22.04.2005

Hikmet Nazlı

Gitmek

Bir gün apansızın çekip gidince
Her işim, hevesim yarım kalacak
Şu fânî hayata vedâ edince
Dertlerim yanıma kârım kalacak.

Çok kırdığım olmuş, döktüğüm olmuş
Belki olur olmaz laf edecekler
Kaderin elinden çektiğim olmuş
Sırları meydana saf edecekler.

Kimi haklı bulup kaygılarımı
Kimi hayatımı eleştirecek
Ne mutlu ki bana, duygularımı
Şiirler yarına ulaştıracak.

Sana avareydim, ona ozandım
Zâlim de değildim oysa âlim de
Çok yürek tanıdım, çok kalp kazandım
Sessizce yaşadım kendi hâlimde.

Neyim var arkamda bırakacağım
Birkaç eski çizim, birazcık dize
Dillerde, kalplerde birikeceğim
Özlem duyacağım dostlarım size...

Kalemler sırdaşım farz ediyorum
Hasret can yoldaşım, dert arkadaşım
Eyvallah düşmanlar, ben gidiyorum
Elvedâ has dostum, mert arkadaşım.

09.12.2012

Hikmet Nazlı

Gittiler

Engelci insanlar çıktı önüme
En keskin taşları dizip gittiler
Hızımı kestiler, tıkandım ama
Sanmayın büsbütün ezip gittiler...

Hepsi de âcizdi, hepsi korkaktı
Hepsi de gönlüme tasa bıraktı
Menzilim yeşillik, yolum kuraktı
Çevremde ateşle gezip gittiler...

Onlardı daima şevkimi kıran,
Onlardı önüme tuzaklar kuran.
Hiç parçalanmadan içimde duran
Sabır kayasını sezip gittiler...

Şaşırp kaldılar böyle azime
Bulaşamadılar temiz mâzime
İnsanlık denilen hür arâzime
Güyâ mezarımı kazıp gittiler...

Bıraktılar çok kez beni hiddette
Aradılar başarıyı şiddette
Sağlam düzenimi kısa müddette
Kırıp dağıttılar, bozup gittiler...

İyi niyetimi yok edip tümünden
Çaldılar etimden ve de sütümden
İntikam aldılar hürriyetimden
Alnıma "mahkûmdur" yazıp gittiler...

Baştan sona geçirdiler hortumdan,
Ne var ne yok, topladılar altımdan.
Hainler, kallesçe kaç kez sırtımdan
Vurdular, vurdular, tozup gittiler...

2007

Hikmet Nazlı

Gönül

Bir zaman listenin en başındaydı
Sonra üstten düştü, alt oldu gönül.
Sadâkatsizlikten, vefâsızlıktan
Yıkıldı sürekli alt oldu gönül!

Bazen sevgiye aç bazen tok oldu
Bazen darmadağın bazen yok oldu.
Yeni baştan doğdu, temiz-pak oldu,
Çok defa saf kaldı, salt oldu gönül.

Hep çaba sarf etti, hep zahmet gördü
Zirveye tırmandı, rekâbet gördü.
Çok vizyonda kaldı, çok rağbet gördü,
Şimdi rafa kalktı, kült oldu gönül.

Bu gönül şarkıydı, güldü, idildi
Kadir bilenlere yüksek ödüldü.
Değer bilmezlere takdim edildi
Ellerde dolaşan şilt oldu gönül.

Ehildi, etkindi sanat yönünde
Yetkili "müdür"dü aşkın yanında
Emekli edildi ve en sonunda
Bir işe yaramaz halt oldu gönül! ..

29.06.1014

Hikmet Nazlı

Gönül Dili

Bunca yıl beraber yaşadım, gezdim
Gönlümün dilinden anlayamadım.
Artık çok yoruldum, usandım, bezdim,
Gönlümün dilinden anlayamadım.

Oradan oraya sürüklese de
Arada sırada bir teklese de
Sürekli sırtıma dert yüklese de
Gönlümün dilinden anlayamadım.

Yağmur damlası mı, yağmur seli mi?
Kasırğa mı, yoksa bahar yeli mi?
Bilmem akıllı mı, bilmem deli mi?
Gönlümün dilinden anlayamadım...

17.11.2005

Hikmet Nazlı

Gönülle Muhabbet

Ey değerli gönlüm, aşka düşünce;
Başımıza gelen nedir diyorduk!
Beklemezdik asla, biraz pişince,
Yedir çiğ sevdayı, yedir diyorduk!

Sendendir zararım, sendendir aslım,
Hüzün, içimizde hep islim islim.
Can özümüz, gündüz güneşe teslim,
Gece yoldaşımız bedir diyorduk.

Bir yar gelip sana ilgi gösterse,
Yüz vermezdik, istediği astarsa.
Ceylan derisinden koltuk isterse;
Bize yeter kuru sedir diyorduk.

Aşktan arda kalan bir avuç sudur,
Yâre verdiğimiz izahat şudur;
"Elimizden gelen yalnızca budur"
"Bak bizim adımız Hıdır" diyorduk.

Doldu, muhabbeti pişirme vakti.
"Çok yaşa" diyorduk hapsirme vakti.
Şiir sona geldi, tapşırma vakti;
"Hikmetî" diyorduk, "Müdür" diyorduk...

24.04.2015
Hasanoğlu

Hikmet Nazlı

Görenlerden Ol

Sağlam duygularla doldur gönlünü
Sevginin yoluna serenlerden ol.
Hep boş uğraşlara verme ömrünü
Faydalı işe yön verenlerden ol.

Ömür elbet geçmez daim sefâlı,
Kul bir gün huzurlu, bir gün cefâlı
Sen onurlu yaşa, hep kal vefâlı,
Düşmüşe hal hatır soranlardan ol.

Aldırma, üstünde kopsa fırtına
Zulmü al da fırlat ayak altına
Sevgi ipliğiyle mazlum sırtına
Şefkat yeleşini örenlerden ol.

Yokluk anlaşılmaz gelmeden başa
İnsan, bu dünyada yaşamaz boşa.
Yaz gününden hisset, hazırlan kışa
Kış gününde yaza varanlardan ol.

İbret al dünyanın şu yapısından
Kime pay düşmüş ki bak tapusundan.
Temiz ruhla girip Hak kapısından
Rahmetin sırrına erenlerden ol.

Zül değil, gül ol da gir desteliğe
Düşme sevda denen zor hastalığa.
Hikmet, geç toyluğu var ustalığa,
Aşk, kul dışında görenlerden ol...

25.09.2009

Hikmet Nazlı

Güvenme

Bu zamanda kimseye sır verilmez
Eşe, dosta, ele, güne güvenme.
Her yüksek uçana, adam denilmez
Makama, şöhrete, üne güvenme...

Yazılmış kaderi silemeyiz ki
Gidersek, bir daha gelemeyiz ki
Ne zaman ne olur bilemeyiz ki
Bugüne, yarına, düne güvenme...

Çok veren gönlünden bir gün bıkılır
İşi biten dostlar senden sıkılır
Sırtını verdiğin duvar yıkılır
Arkaya güvenme, öne güvenme...

Gün gelir, etrafta hiç kimse kalmaz
Çaresizlik seni hapseder, salmaz.
Çevrende her insan akıllı olmaz,
Deliye, aptala, böne güvenme...

Yüz verirsin, hemen sırtına gelir
Kimisi pılına pırtına gelir
Bazen arkasından fırtına gelir
Sıcak rüzgarlara, föne güvenme...

Giderken önüne takoz koyarlar
İsmine, cismine hep toz koyarlar
Malına, mülküne çok göz koyarlar
Rol yapan, sahtekâr jöne güvenme...

19.09.2005

Hikmet Nazlı

Haberin Olmaz

Aman, aşk elinden kolla canını
Çatlar kalır damar, haberin olmaz!
Gam yarasaları, yürek kanını
İçten içe emer, haberin olmaz!

Önce yürek verir, emek katarsın
Aşk dersin, meşk dersin, hava atarsın
Şans hep yâver gitmez, birden batarsın
Ters döner bu kumar, haberin olmaz!

Gözler var aklında büsbütün eşkin,
Dizginlemek zordur, delidir aşkın.
Nerden geldiğine şaştığın taşkın,
Seni alır, gömer, haberin olmaz!

Güvence ararsın hep kazık yersin,
Yolun tıkanca da kalp gözün görsün.
Sadakat bir bağdır, çok sıktı dersin;
Bol gelir bu kemer haberin olmaz!

Patlarsa bağrında aşk sille gibi
Kalırsın gövdesiz bir kelle gibi.
Ömrün ortasına bir gülle gibi
İner sağlam şamar, haberin olmaz!

Belki "saygı" başta senin gözünde
Sahtelik kol gezer işin nazında.
Sen çok şey bulursun sevgi bazında
Yar senden ne umar haberin olmaz!

16.04.2015

Hikmet Nazlı

Hande İle Halil

Sevgili Kuzenim Hande ve kıymetli eşi Halil Şeref'e...

Nice yıllar dileyip, mutluluk nakışladım;
Esenlikte düşledim Hande ile Halil'i.
İnan çok yakıştırdım, gönülden alkışladım,
Yüregime işledim Hande ile Halil'i.

12.05.2021

Hikmet Nazlı

Harcadım

Aşk uğruna emeklerim zay oldu
Tecrübemi, öğretimi harcadım!
Çabam yâri mutlu etmek içindi
Boşuna mı gayretimi harcadım? !

Örnek oldu; ömrü tezden aşırmam,
İbret oldu; hep sabrımı taşırmam.
Artık olup bitenlere şaşımam
Çok önceden hayretimi harcadım!

Boşa yordum sanat için gözümü,
Yele verdim sohbetimi, sözümü.
Öz türkümü, can özümü, sazımı,
Şiirimi, hoyratımı harcadım!

Gâfil daldım şer doluşmuş alana,
Direnmeden teslim oldum yalana,
Hikmetî'yim yenik düştüm talana;
Bu dünyamı, ahretimi harcadım! ..

24.07.2013

Hikmet Nazlı

Hasanoğlan Halay Destânı

Hasanoğlan erkek halayına atfen yazılmıştır.

Koçyiğitler şu meydana çıkınca
Tutuşsun parmaklar, halay kurulsun.
Halay başı usul usul çekince,
Zurna iştahlansın, davul vurulsun!

Başı dik, özü pak erler dizilsin,
Şen olsun yürekler, efkâr ezilsin.
Bacaklar işlesin, dizler süzölsün,
Üç ileri, üç geriye varılsın.

Ey yiğit, mendili coşkuyla salla,
Bel büküp destek al omuzla, kolla
Sağ bacağı savur, yere vur solla
Halayımız ilmek ilmek örölsün.

“Bugün Ayın Işığı”na bir dalın,
Bu arada “Köprüden Geçti Gelin”.
Kol kola toplanıp ortaya gelin
Sonra meydan şu sözlerle yarılsın;

“Merdivenim kırkayak,
Kırkına vurdum dayak
Yar karşıdan çıkınca amman amman!
Ne el tutar ne ayak.”

Nâra atıp girin eski düzene,
Yer vermeyin bu ahengi bozana.
Çabalayın, dikkat edin özene,
Bu civarda halay sizden sorölsün.

Diz çökmeyi unutmayın aniden,
Hep söyleyin, vazgeçmeyin mâniden.
Bak sırası geldi şimdi yeniden
Sussun davul, başlar başa verölsin;

“Kerpiç kerpiç üstüne,
Bu kerpicin aslı ne?
Kızlar saray yaptırmış amman amman!
Göl memenin üstüne”

“Pınarları çeşmeli
Zilli kömüş koşmalı
Hep kostaklar gidiyor amman amman!
Kiminle konuşmalı.”

Asaleti toya damgalayınız,
Helva yapımını simgeleyiniz,
Halkayı büyütüp dengeleyiniz,
Meydan genişlesin, kollar gerölsin.

Öyle kenetlenip takılı kalın
Bir sağa bir sola çekili kalın.
Olduğunuz yerde çakılı kalın
Ağırdan yaylanın, omuz kırılsın.

Davuldan hız alıp birden kopturun!
Topukları yere sağlam öptürün.
Coşup kendinizi yele kaptırın
Sonra ağır ağır coşku durulsun.

Durulunca bırakmayın yorulup,
Devam edin içe doğru burulup,
Yavaş yavaş orta yere dürülüp
Halay başı çevrelensin, sarılsın.

Hepiniz dik durun bir bıçak gibi
An gelsin açılın bir çiçek gibi
Hakkını tam verin bir koçak gibi
Hasanoğlan yansın, meydan yorulsun.

Öyle hızlanın ki kaçarcasına
Meşhur helvamızı açarcasına.
Sanki kendinizden geçercesine
Yürekler verilsin, emek verilsin.

Biter, bırakınca halayın başı.
Haberdar et eşi, dostu, gardaşı
Gel bu geleneği yarına taşı;
Nesilden nesile sürsün, sürülsün.

Böylesi kültürel olayımızı
Yaşatmak kapsıyor alayımızı.
"Müdür" Hasanoğlan halayımızı
Destana çevirdi, yazdı görülsün.

Nisan 2015
Hasanoğlan

Hikmet Nazlı

Hasanoğlan Marşı

Çirkeften, nankörden, hasetten değil
Garip bülbülünden sor bizim eli
Yiyici tayfadan, fesattan değil
Solmamış gülünden sor bizim eli.

Dön gurbet ellerden cennet bağına,
Bala, bazlamaya, tereyağına.
Çık Eski Yayla'dan İdris Dağı'na
Sağından solundan sor bizim eli.

Enstitünün ilme ışık yaktığı,
Ferdin fert yüzüne dostça baktığı,
Koca Veysel'imın aşkla diktiği
Kirazın dalından sor bizim eli.

Amfi tiyatroda mâziyi dinle
Dinle, yürekteki sızıyı dinle
Gel Darderesi'nden Yazı'yı dinle
Kavağın yelinden sor bizim eli.

Kırkızlar tepesi çiğdem kokunca
Elmalıkta dallar gazel dökünce
Aşağı Pınar'dan Çal'a çıkınca
O taşlı yolundan sor bizim eli.

Duy Toklunoğlu'ndan gelen sâlâyı,
Gidenlere yas tut, gör musallayı.
Düğünde, dernekte döndür halayı
Tut dostun kolundan, sor bizim eli.

Şu gözleme kokan sacın, sobanın,
Yüz yıllık kağının, eski sabanın,
Dert çeken atanın, koca ebenin,
Dedenin dilinden sor bizim eli.

Hasandede, Göcen, Avdan, Mamadı
Sor, nereden gelir bu köyün adı?
Damağında kalsın gömbenin tadı
Yağından, balından sor bizim eli.

Var nazla niyazla Çetderesi'ne
Gir Amin Yeri'nde dost arasına.
Karış ocakların o karasına
İsinden, külünden sor bizim eli.

Kızılkaş tepesi, Güneşi saklar
Dolambaçlı raylar, treni bekler
Şu Gelin Kayası, ovayı yoklar
Şirtından, belinden sor bizim eli.

İn Havuzbaşı'ndan pazara doğru,
Seyret bir çevreyi, nazara doğru,

Kantarın yanından mezara doğru
Yol tutan salından sor bizim eli.

Dolan meydanlardan gir kenarlara
Sor koca amlara, sor ınarlara
Hikmetî, sırrını ver pınarlara
Suyundan, selinden sor bizim eli.

04.04.2013
Hasanoğlan

Hikmet Nazlı

Hasanoğlan Onurumuzdur

Bu şiir, Hasanoğlan Yüksek Köy Enstitüsü mezunlarına, devamında Hasanoğlan İlköğretmen Okulu ve Hasanoğlan Atatürk Anadolu ğretmen Lisesi mezunlarına ithafen 7 Mayıs 2022 tarihinde yazılmış ve aynı gün "Hasanoğlan Onurumuzdur" şenliğinde Amfi Tiyatro sahnesinde katılımcı mezunlara hitaben tarafımdan okunmuştur.

Ey Hasanoğlan'ın onurluları;
Sizler hoş geldiniz, sefa geldiniz.
Yurdumuzun aydın gururluları;
Sizler hoş geldiniz, sefa geldiniz.

Giden gitti, çare yoktur ecele
Dost bağını sık turalım acele.
Selam olsun Hasan Ali Yücel'e
Sizler hoş geldiniz, sefa geldiniz.

Verelim el ele, birleşsin gçler,
Her yıl tazelensin şen başlangıçlar.
Talip Apaydın'lar, Hakkı Tonguç'lar
Sizler hoş geldiniz, sefa geldiniz.

Ey Hasanoğlan'ın hr eratları;
İlime, irfana sürün atları.
Kemal Atatürkün z evlatları;
Sizler hoş geldiniz, sefa geldiniz.

Bur'dan mezun olmak; gururumuzdur.
Hedef; memlekette huzurumuzdur.
Dostlar, Hasanoğlan onurumuzdur;
Sizler hoş geldiniz, sefa geldiniz.
Canlar hoş geldiniz, şeref verdiniz.

07.05.2022

Hikmet Nazlı

Hasanoğlan Özlemi

Düştü Hasanoğlan yine rüyama;
Düşlerimin sınırından göründü.
Engel olamadım damlacıklara;
Gözlerimin pınarından göründü.

Özlemler birikti haftada, ayda
Bu sancı bir türlü geçmedi ayda!*

Serptiğim su söndürmedi ne fayda
Harlı hasret; yanarından göründü.

Tez ayrıldım gurbetteki işimden
Yol ardıma düştü sanki peşimden
Vuslat duman duman çıktı başımdan
Külü Başkent civarından göründü.

Memleket bir garip; özlemesi var
Enfes gömbesi var, gözlemesi var
Şöyle bir uzaktan izlemesi var;
Yurdum nazlı baharından göründü.

Hikmetî'yim fikrim gurbette fakir
Şol sıla-i rahim bende bir zikir
Yaklaşırken duygulandım; çok şükür
Hasanoğlan kenarından göründü.

27.11.2023

* Ayda: Hayret belirtisi, ünlem.

Hikmet Nazlı

Hasanoğlan'a Bakış

Kızılkaş'tan baktım Hasanoğlan'a
Ovada tatlı bir bahar var gibi.
Vakit gelsin güneş çöker öğlene
Şimdilik Arkaç'ta seher var gibi.

Dallar meyve vermiş, açmış kucağı,
Gevenler bürümüş köşe bucağı,
İnce ince tütmüş kireç ocağı,
Sanki Çal yerinde buhar var gibi.

Köye doğru döndüm, kim gelip geçmiş?
Kim harman kaldırmış, kim ekin biçmiş?
Nice Koçyiğitler suyundan içmiş;
Meydanda eski bir pınar var gibi.

Doyumu olmuyor izlemelerin,
İç çekip, geçmiş i özlemelerin.
Kokusu geliyor gözlemelerin;
Köy kadınlarında hüner var gibi.

Kaybağın Dölekte üzüm kalmamış;
Kök gitmiş, bakmaya lüzum kalmamış.
Kavaklar kurumuş, çözüm kalmamış,
Uzaklarda birkaç çınar var gibi.

Çınardan ziyâde meşe bulunur,
Mişelce'de bitti, adı bilinir.
Avdan'dan kulağa sesler çalınır;
Eşkoğunda biçerdöver var gibi.

Koççağız, Beş Kavak; bilen biliyor.
Kaz bahçesi suskun, Asar gülüyor.
Çan sesleri çok derinden geliyor;
Tokloğun yaylada davar var gibi.

Tek Söğüt altında biraz oturdum,
Salöğön dibinde dutu yitirdim,
Burnaz'a çıkınca yolu bitirdim,
Sanki beni baştan savar var gibi.

Hikmetî'yim gitsem, geri gelinmez.
Çok bağ, bayır, yayla; yeri bilinmez.
Unutulmaz kolay kolay silinmez;
Daha nice köşe, kenar var gibi.

Hikmet Nazlı

Hasret Güzeldir Balım

Hasret güzeldir balım
Gayretsiz iklimler zorlar gibi insanı
Gerçekleşmez ha deyince kavuşmak
Olmaz hani
İsteyince bir dilek.
Beklemektir tatlı kılan kavuşmayı ansızın.
Biriktirmek merakları,
Sabır da var, sebat da var içinde.
Göremezsın arkasını önünü
Zamansızsın,
Hazırlıksız, haberdar.

Ama hasret güzeldir balım
Kıymetini bilenedir ayrılık
Ayrı yerde, yurttan, işte, sevinçte
Kalabilmek meseledir istemsiz.
Ayrı yerde,
Memlekette, kışlada
Alabilmek ortak hayat tadını,
Anabilmek uzaktayken adını;
Sevdiğinin,
Göz nurunun,
Dostunun..

Hasret güzeldir balım
Değerini bilmelisin geçmişin
Unutmamak, sahip çıkmak, özlemek.
Çetrefilli hisler çıldırtmalı insanı
Olgunlaşmak , yoğunlaşmak,
Anlaşmak.
Uzlaştırır vuslat yolu gözlemek.

Ve hasret güzeldir balım
Gönlün kalır inceden
Takılır aklına anılardan bir görüntü
Bir umut, bir avuntu,
Dengesini bilenedir özlemek.
Sarsıcıdır, Dokunmaz mı?
Dokunur;
Çok sevdiğin bir çift gözün rengini
Ta uzaktan, çok uzaktan izlemek

21.04.2018

Hikmet Nazlı

Hastane Koridorları 1

Ekmek teknesidir çalışan için;
Emektir hastane koridorları.
Helalinden lokma bölüşen için;
Yemektir hastane koridorları.

Reçete beklenen bir yapı gibi
Kimine bir rapor; bir tapu gibi.
Kimine göre de nur topu gibi
Bebektir hastane koridorları.

Umut bağlanılan, çare sanılan,
Bazı şifa bazı dertle anılan
Bazen bir hastaya aşkla sunulan
Çiçektir hastane koridorları.

O'nda dermanını arayan çoktur.
Bazen güzel haber, bazen bir şoktur.
Acıdır; yalanı dolanı yoktur
Gerçektir hastane koridorları.

Kiminin payına acı bir hisse
Kiminin kalbine tatlı bir buse
Kimine zulümdür, kimine ise
Destektir hastane koridorları.

Evsizler barınır kışta, ayazda
Duvarlara yansır naz da niyazda.
Belki biraz sabır belki biraz da
Dilektir hastane koridorları.

Bin bir yazgı akar her bir çehreden
Hayatı şen eden ya da zehreden.
Çarpan yürekleri ani kahreden
Felektir hastane koridorları.

Kapı kapı şifa dilendirici,
Kızıp doktorlara ilendirici.
Küçükse de mide bulandırıcı
Sinektir hastane koridorları.

Gireni çıkanı yüzlerce candır,
Herkesin umduğu mutlu bir andır.
Umutla beklenen organdır, kandır
Böbrektir hastane koridorları.

Kimi yüz çevirir, kimi beğenmez
Ağızlar sıkıdır; fazla laf denmez.
Kimine lezzettir, tadından yenmez;
Börektir hastane koridorları.

Telaş ortamıdır; koşturur niçin?
Gözlerden dökülür yaş için için.

Lazımdır her zaman öz sağlık için
Gerektir hastane koridorları.

Bir köşede morg var, bir yerde valiz.
Kapılar; umuda açılan dehliz.
Hem devrilen ağaç, hem yeşil filiz
Demektir hastane koridorları.

29.10.2023

Hikmet Nazlı

Hastane Koridorları 2

Kazadır, belâdır, can pahasıdır
Elimdir hastane koridorları.
Hekim yuvasıdır, tıp sahasıdır
Bilimdir hastane koridorları.

Hayat parça parça, kısım kısım
Can isimli kitap tek bir basımdır.
Bu baskıda önemli bir isimdir,
Bölümdür hastane koridorları.

Taburcu olmayı bekler yatanlar
Vardır randevuya torpil katanlar
Yok mudur sanırsın caka satanlar;
Polimdir hastane koridorları.

Hep işler yolunda gitmez ahenkli
Bir yığın insan var yaşamla cenkli
Mozaik bir yapı, dokusu renkli;
Kilimdir hastane koridorları.

Beyazla birlikte mavi yakalı
Kimi sönük kimi çok fiyakalı
Karakoldan sonra en sabıkalı
Dilimdir hastane koridorları.

Sahnedir dert-keder yükleyişlere
Ne mutlu cana can ekleyişlere
Çaresiz, umutlu bekleyişlere
Tâlimdir hastane koridorları

Çözümsüz hastalık aşılmaz dağdır.
Dermanın bulana bahçedir, bağdır.
Şifa dağıtmakta sağlamdır, sağdır,
Şâlimdir hastane koridorları.

Simalar simaya bakıp da geçer
Donan zaman bazen akıp da geçer
Bir kara haberle yıkıp da geçer;
Zâlimdir hastane koridorları.

Stres depolanır hep azar azar
Doktor rapor yazar, reçete yazar.
Gerilim çoğalır, kuyruklar uzar
Zulümdür hastane koridorları.

Ardı ayrıntıdır konu can ise
Seferber olunur; istek kan ise.
Bazı an doğumdur, bazı an ise
Ölümdür hastane koridorları.

11.12.2023

Hikmet Nazlı

Havva Günyel İçin

Adı Havva Günyel'dir, canım anneannemdir
Her sorusuna felek, kötü verdi cevâbı.
Ona kapısı örtük yer bence cehennemdir.
Sayamam bu dünyada işlediğı sevâbı.

2005 / Mamak

Hikmet Nazlı

Hayal

Hayâl var; sıkıntı çıkarır ruha
Hayâl var; canıma can katar gider.
İter karanlığa, çeker feraha
Hayâl var; mutlu bir an katar gider.

Hayâl var; sıralı hep dizi dizi
Tutar, sevgiliye götürür bizi
Bazen ters köşeye yatırır sizi
Kalbe efkârlı bir yan katar gider.

Hayâl var; çabalar, çalışır durur
Gerçeğe dönüşür, hedefi vurur
Hayâl var yeşerir, dalında kurur
İlkbahar çağına son katar gider!

Hayâl var; ölüme yâr olmamaktır
Tavsiyem; derine çok dalmamaktır.
Müdür, işin aslı geç kalmamaktır
Bir gün kervan kaçır, son katar gider!

11.11.2015

Hikmet Nazlı

Hayat Şekil Değiştiriyor

Hayat şekil değiştiriyor;
Kalmıyoruz fazla.
Kayıp akıyoruz yıldızlara ulaşıp
Ya da kör bir çukura yatıp sessiz
Bakıyoruz geçmişe.
Kalmıyoruz fazlaca.
Meşgul etmiyoruz yeryüzünü aslında
İşgal ederken meşgul.
Kendi meşguliyetimiz yetiyor bize
Payımıza düşen o.

Hayat şekil değiştiriyor;
Eşyalar, ev, briket, arsa, bahçedeki dal
Maya tutmamış süt, bebek emziği
Parktaki yeşil bank, klavye, kettle.
Uzuyoruz buralardan yaylanıyoruz
Yaylanıp giderken dönmemek uğruna
Yüreklerimizle yaşıyoruz.

O halı yok artık; sonra olunca
O sehpa kırıldı, gezgin o vazo
Cam vitrin yıkıldı, duvar yok oldu
Başkaları oturuyor sundurmanın altında sonra
Şekil değişti, çok geçmiş oldu.
Silindi eşyalar artık birer birer
Olunca sonra.

Şekil değiştiriyoruz hayata uyup
Zaman uğruna
Büyürken küçölüp ışık ışık, beden beden
Alenen.
O yollar yol değil artık, o araba hurda.
Ne kalıyor ki, ne kalmış ve ne kalsın.
Gidiyoruz, gidiyor;
Hayat şekil değiştiriyor.
Kalmıyoruz fazlaca
Sonra olunca her şey sonra
Kalamıyoruz burada.

23.01.2024

Hikmet Nazlı

Hayat Üzerine

Geldim, gördüm hayatı
Üstün körü yaklaşımlar var çokça
Yalan tek muhatabın.
Yüzeysel geçişler buralı gibi
Kaçışlar var detaylardan ekseri
İç açışlar hiç iç açıcı değil.
Bütün güzellikler ayak altında
Sevdalar, dostluklar yaralı gibi.

Her hayat ayrı bir diyardır önce
Herkes kendi yuvasında, yurdunda.
Esas memleketidir bence;
Her insana kendi yaşam süreci.
Zamanlar emanettir.
Kullanabildiğin kadarı kârdır
Sonra zordur ve dardır.
Dibi derttir, hasrettir
Ve hep bir umut vardır.

Geldim, gördüm iyice
Düşler var, kimsenin emrinde değil
Ve kimse kimsenin umrunda değil.
Bütün başlangıçlar ortasından kitabın
Demem o ki; özentisizdir hayat.
Yalan, yanlış şekillenir hitâbın.
Herkes oralı gibi amma
Kimse oralı değil.
İhanetler, kinler sıralı gibi
Ve yaralı gibi ömür; iyileşmeyen, kuytuda.

Okumadan dokumak var; bir salgın!
Gözler dalgın büsbütün, özler kırılğan, yılgın.
Kimse dert yakınmasın!
Şiirler okunmasın tamam
Ama kalpler sakınmasın yeter ki;
Sevgiyi taşımaktan,
Yaşamaktan,
Taşmaktan...
Aman ha! Yürekten sesleniyorum şimdi;
Hiç kimse dokunmasın!
Duygular ortada piç gibi kalsın
Hayat buysa; katlanılsın bir zahmet!

01.01.2016
Bilkent

Hikmet Nazlı

Hayata Bağlılık

Bir aldanıştır bazen
Hayata bağlı tutan
Yorgun benliğimizi.
Bir bakış;
Keskin, ince.
Bir yakarış;
Kendince.
Çevirir birden bizi
Hayata sırt dönmüşken.

Aşk arzusudur bazen
Hayata bağlı tutan
Kırgın kalplerimizi.
Bir yanış
Başlar önce.
Bir uyanış
Bu bence.
Baş gösterir apansız
Umutlar tam sönmüşken.

Bir sevgi sözü bazen
Hayata bağlı tutan
Dargın yaşayan bizi.
Hisli, sıcak bir cümle,
Samimi birkaç kelam
Umulmadık
Bir selam
İçten, gerçek bir hamle
Susamışken, yanmışken.

Ekmek kavgası bazen
Hayata bağlı tutan.
Ve tutturmak bir izi.
Var olma savaşı var
Sonra yâr olabilme
Ve sonra kalabilme
Yüreklerde yer bulup
Aşka yol alabilme,
Dostluğa,
Yârenliğe...
Dirençli duygularla
Ve sonra ölebilme
Allah'a inanmışken...

03.10.2015

Hikmet Nazlı

Hayatın Ettiği

Hayat bizi örseledi, bıraktı;
Bir müddet rotamız şaşırıverdi.
"Bu ortada kalsın" dedi, bıraktı;
Ne hezimet ne de başarı verdi...

21.09.2010
Mamak

Hikmet Nazlı

Hayırlı Olsun

Lime lime kıydın, böldün, doğradın
Metresi, gramı hayırlı olsun
Benden başka her gönüle uğradın
Bak yaktın çıramı, hayırlı olsun...

Her şeyi tam tersi algıladın ya
İnfazımdan sonra yargıladın ya
Beni yaktığını vurguladın ya
Bu sevda dramı hayırlı olsun...

Nasıl başlamıştı, nasıl bitti bak
Çok makbule geçti inan bu kıyak
Vebâli boynuna, şimdi kına yak
Helâli, haramı hayırlı olsun...

Anladım, bu kalbin yalnız dışı var
Çok keskin pençesi, bir de dışı var
Kim bilir daha kaç bahtsız kişi var
Ben savdım sıramı, hayırlı olsun...

22.10.2005

Hikmet Nazlı

Hayriye İle Gürkan Göktepe'ye

Has sevdaya menzil almak istersen;
Yar yolunda git dönmeden arkana.
Örnek aşka şahit olmak istersen;
Dur da bir bak Hayriye'yle Gürkan'a.

21.01.2023

Hikmet Nazlı

Henüz Üç Gün

Yeşil bir kış günüydü; maviye çalan
Usum sesleniyordu upusul usum;
"Unut haydi" diyor muydu? "Her şeyi unut"
Bilmiyordum;
Özlem, şakağında tutsak.
Devrilmiş bir gülsuyu şişesinden akar gibiydi cismin.
Bir adam yürüyordu sokağında aksak.
Arabasını henüz park etmiş öte köşeye;
Giremiyordu bahçesine ailesinin oturduğu evinin.
Sarhoştı ama sevdikleri miydi içerdekiler?

Sarkıtılmış bir zeymuran çiçeği gibiydi ismin.
Henüz üç gün geçmişti veda edişinden bu yana henüz.
Dipdiriydi her şey.

İniyordum aşağıya,
Apartmanın girişinde birikmiş yaprakları süpürüyordum.
Sever gibi yapıyordum komşuları, büfeciyi, çaycıyı.
Sokaktaki hayvanları gözlüyordum her sabah;
Beslemek istiyordum hepsini ayrı ayrı.
Parkı seyrediyordum, parktakileri.
Kırılmış bir salıncağa benziyordu suratım.
Yüreğim acıyordu.

30.01.2024

(Laf Arası Dergisi – Temmuz 2025 – 2. Sayı, s.4)

Hikmet Nazlı

Hiç Sorma

Gönlüme aniden inen bir darbe
Aldım ki yıkmadı, sarstı hiç sorma
Sonra bilinçsizce âdi bir harbe
Daldım ki gereksiz hırstı hiç sorma...

15.04.2005

Hikmet Nazlı

Hikmet Yüce'ye

HİKMET YÜCE'YE

Değerli kuzenim, sevgili ağabeyime...

Naçizane yazarım, vazgeçmem ben heceden
Korkum yok puslu günden ve de ayaz geceden.
Erdemli bin bir huyu kimden örnek almalı;
Gönlü büyük, mert insan, örnek Hikmet Yüce'den.

21.06.2005

GEREKİR

Şüphesiz ki her zaman iyi tartmak gerekir;
Geçmiş, geleceği, sonrayı ve önceyi.
Değer veren deyince, başta tutmak gerekir;
Kalbi duygu seliyle coşan Hikmet Yüce'yi.

Hikmet Nazlı

Hikmetî'nin Ömrü

Bir ömür boyunca yazdı ve çizdi,
Gönlünün çilesi dolmadı gitti!
Aşk ile dolaştı, dert ile gezdi,
Yolu bir türlü düz olmadı gitti!

Meziyetli idi sağlam bileği,
Sevgiyle doluydu garip yüreği.
Bu hayata dair birçok dileği
O biçim yerini bulmadı gitti!

Bal umdu hep yanlış çiçeğe kondu
Çok defa parladı, çok defa söndü.
Şaka değil, çok kez direktten döndü;
Uğraştı, bir türlü ölmedi gitti!

Her gün gamdan çıktı, efkâra daldı
Hayat sillesinden payını aldı.
Hikmetî'nin ömrü meçhulde kaldı
Kimse kıymetini bilmedi gitti!

25.04.2015
Keçiören

Hikmet Nazlı

Hilâl'e Ağıt

25 Temmuz 2008'de elim bir trafik kazası sonucu aramızdan ayrılan Hilal Küçükgündüz Yılmaz ve eşi Gökmen Yılmaz anısına...

Yıl iki bin sekiz, aylardan temmuz
Hâlbuki severdi yazları Hilal.
Bir haber geldi ki ortalık tam buz
Dondurdu yaz günü bizleri Hilal.

Her şey şen şakraktı bir düğün günü,
Nereden bilirdik son güldüğünü!
Kabullenemedik hiç öldüğünü
Kanlı yaş doldurdu gözleri Hilal.

Bir buçuk senelik yol arkadaşın;
Gökmen de can verdi, kıymetli eşin.
Düştüğü yerleri yaktı ateşin,
Bu ateş dağlıyor özleri Hilal.

Ansızın, elveda diyemeyerek,
Tez vakit ayrıldık, doyamayarak,
Nazik teninize kıyamayarak
Topraklara verdik sizleri Hilal.

Bağrına taş düştü Hasanoğlu'nın
Rahmeti rahmana gitti o canın.
Halime teyzeyle Ahmet amcanın
Terk etti biricik kızları Hilal.

Hasarı tarifsiz gönül köşkünün,
Işıkları söndü yaşam aşkının,
Hakan Küçükgündüz, Hamdi Taşkın'ın
Sönüyor yürekte közleri Hilal.

Kapanmaz, çoğalır hep yaraların,
Sensizken tadı yok pek buraların.
O mutlu günlerin, hâtıraların
Silinmez kalplerden izleri Hilal.

Ruhun şad olup da ersin huşûya,
Kabrin dönsün nurdan cennet köşeye.
Organ bağışıyla altı kişiye
Can oldun, güldürdün yüzleri Hilal.

Acıdır yokluğun zehirden öte,
Akıl fikir durdu şuurdan öte,
Hatırana karşı şiiirden öte
Ağıttır Hikmet'in sözleri Hilal.

Hikmet Nazlı

Hoş Geldin

Sessiz akıp giden şu ömrümdeki
En güzel, en tatlı bölüm hoş geldin
Tek mutluluğumsun sen gönlümdeki
Hoş geldin bir tanem, gülüm hoş geldin.

Hoş geldin kalbime muhteşem bağış,
Hoş geldin çölüme sağanak yağış,
Hoş geldin hayata yeniden doğuş,
Perişan mâziye ölüm, hoş geldin.

Ey benim sevdiğim, ey benim eşim,
Artık sana sevgi sunmaktır işim
Yüreğimi aşkla yakan ateşim,
Alevim, dumanım, külüm hoş geldin.

Hoş geldin içine şiirlerimin,
Hoş geldin başına şehirlerimin,
Hoş geldin üstüne zehirlerimin,
Hoş geldin şerbetim, balım hoş geldin.

Çok şükür sen varsın alın yazımda
Kanımda, canımda, yürek sızımda
Ezgi oldun, türkü oldun sazımda
Kalemim, mızrabım, telim hoş geldin,
Hoş geldin aydınlık yolum hoş geldin...

09.03.2009

Hikmet Nazlı

Hoş Geldin Kerem

Canım yeğenim Kerem Ünen'e...

Yirmi dokuz Ocak, bir Cuma günü
Hoş geldin yeğenim, hoş geldin Kerem.
Nasıl unutam o mutlu günü
Hoş geldin yeğenim, hoş geldin Kerem.

Yuvana bir şeker, bir tat olasın,
Edepli, vefâlı murat olasın,
Vatana faydalı evlat olasın,
Hoş geldin yeğenim, hoş geldin Kerem.

Hep esen kal akıl-fikir bazında,
Doğrudan yana ol zikir bazında.
Hakk'a duam, daim şükür bazında
Hoş geldin yeğenim, hoş geldin Kerem.

Tutuşsun sevgiyle tütünsün ocaklar,
Doğsun güneş, gelsin tatlı sıcaklar.
Sana hasret, şana açık kucaklar
Hoş geldin yeğenim, hoş geldin Kerem.

Hikmetî'yim, görür görmez cismini,
Yüreğime nakış ettim resmini.
Annen, baban aşkla koydu ismini
Hoş geldin yeğenim, hoş geldin Kerem.

Şubat 2021

Hikmet Nazlı

Hüzün Aşkla Dolu Geliveriyor

Yağmur yağmış;
Camda damlacıklar ele veriyor.
Aklım durgun,
Yalnız birkaç şey var gelip geçici.
Uyandım demin
Yorgun ve boşuk rüyaların ardından
Asfalt ıslak, gün taze.

Aklımda birkaç şey gelip geçici
Ve yine sen
Tek kalıcı, can alıcı, yine sen
Yadsınamaz, kaçınılmaz, gerçekçi
Hakkından gelmek mi?
Çok zor doğrusu.
Gözlerim boşluğa dalıveriyor.

Yağmur yağmış,
Asfalt ıslak, gün taze.
Nasıl geçer bugün ve en önemlisi;
Tek seferlik yaşantımın bir bütün halde
Sana saplantılı derin tutkusu.
Aklımda birkaç şey debelenirken
Ansızın, küstahça, sorgu-sualsiz;
Hüzün aşkla dolu geliveriyor.
Unutulmaz gözlerinin etkisi.

08.04.2018

Hikmet Nazlı

Hüzünlü Kentler

Sakın ha! yabana atma bu sözü
Vallahî, billahî peşindeyim ben
Yazı geç, görmedim baharı, güzü
Şu kutbun en azgın kışındayım ben...

Eriyip bitmedi bendeki tesir
Ne olur olmasın sonucu kısır
Yüreğim gözünde müebbet esir
Bedenen gözünün dışındayım ben...

Farkında değilsin, hep yanındayım
Her dakikandayım, her anındayım
İçtiğin sigara dumanındayım
Her öğün yediğin aşındayım ben...

Sanki aşılmayan yüce dağlarsın
Kalbi gündüz yakar, gece dağlarsın
Bazen bunalırsın, çöker ağlarsın
O anda gözünün yaşındayım ben...

Yoruldum, bu sevda etmez sirâyet
Pes etti düşünce, sustu dirâyet
Sen zâlim bir vali, gönlüm vilâyet
Hüzünlü kentlerin başındayım ben...

27.04.2006

Hikmet Nazlı

İbrahim Şenol'a

Dost bağında kalp kırarsan ne fayda;
İster bal ol, ister gül ol, gülşen ol.
Adamlık denilen kutsal olayda,
Ön safta yer alır İbrahim Şenol.

02.05.2021

Hikmet Nazlı

İbret Kalacak

Vazgeç artık ey yar, deli bağıma
Yetti zulmün taşlarını attığın.
Hiçbir şey değil de, bir tek ağrıma
Gitti şu yay kaşlarını çattığın...

Zorla girip yüreğimin kanına
Yakışmadı terk eylemek sanına
Meraklanma, elbet bir gün yanına
Kâr kalacak bataklara battığın...

Senin için muhtaç kaldım çullara
Telli turnan oldum daldım göllere
Anladım ki boşa düştüm çöllere
Kölen oldum kervanına kattığın...

Gün gelecek, o gözlerin dolacak
Vuslat hayâl, beden toprak olacak
Nice aşıklara ibret kalacak;
Hikmet'ini yarı yolda sattığın...

2010

Hikmet Nazlı

İdris Dağı

Ayrıl şu buluttan, dumanı bırak
Yüzüne bakayım ey İdris Dağı.
Bir derde düştüm ki ellerden irak
İçimi dökeyim, duy İdris Dağı.

Gam kasavet ile hayli dolaştım
Efkâra dolandım, bunaldım, şaştım
Bendime sığmadım, çağladım, taştım
Ne yana akayım vay İdris Dağı.

İdris Dağı benim derdim çok garip
Olmadı muradım, gülmedi nasip
Sen bana derman ol, sen bana tabip
Hâlime bir teşhis koy İdris Dağı.

Benle yarışmaya etme tenezzül
Kahrımın sisinden görünmez menzil
Yığılmış derdimden olursa tenzil
Ölçüşmem seninle boy İdris Dağı.

Fink döndüm ortada, sır olamadım
Temiz pak dolandım, kir olamadım
Sevdiklerim vardı; bir olamadım
Nereye gideyim say İdris Dağı.

Şu Hasanoğlan'dan sana çıkınca
Pınarlarda durup efkâr dökünce
"Eski Yayla" denen yerden bakınca
Küçücük görünür köy İdris Dağı.

Eteğinde çadır kurup da bu yaz
Türküler söylesem hep avaz avaz
Oynasam kaşıkla; olsa ya bir saz,
Bir dümbelek, bir de ney İdris Dağı.

Gezdim bıçığından ta yırtmacına,
Rastlamadım yolda sığirtmacına
İşyınca bedir boz yamacına
Ne güzel yakışır Ay İdris Dağı.

Ecel sırlı, ölüm belli olmuyor,
Hayat zorlu, yolum belli olmuyor,
Bazen sağım, solum belli olmuyor;
Alttan al, sen bana uy İdris Dağı.

Esintin gönlümü meşke açıyor
Çiğdem çiçeklerin aşka açıyor
Papatyan, sümbülün başka açıyor
Gözünü sevdiğim, hey İdris Dağı.

Hikmetiyim çıktım yarıya kadar,
Şimdilik dilekçem buraya kadar.

Ah çekip, vah çekip nereye kadar;
Yaşayıp giderim oy İdris Dağı.

28.05.2021
Hasanoğlu

Hikmet Nazlı

İftiracılar!

Artık yapılanlar çizmeyi aştı
Kendinize gelin, iftiracılar!
Tükendim sonunda, bak sabrım taşı
Haddinizi bilin, iftiracılar!

Çabuk devriliyor diktiğim benim
Önüme gelmiyor ektiğim benim
Nedir elinizden çektiğim benim
Allah'ımdan bulun iftiracılar! ...

Çamur gecesinin kara sabahı
Aldınız bir ömür dolusu âhı
Durmayın, söyleyin suçu, günâhı
Ne idi bu kulun, iftiracılar! ...

Acı kusarsınız, tatlı yeseniz
"Kemikti" dersiniz, etli yeseniz
Yaptıklarınızdan mutlu iseniz
Siz de yalnız kalın iftiracılar,
Benden beter olun, iftiracılar! ...

Eylül 2006

Hikmet Nazlı

İkilem

Geçmişî aramak, geçmişte kalmak;
İki ayrı duygu, iki ayrı dert.
Unutmak her şeyi ya da ders almak;
İki ayrı kaygı, iki ayrı şart.

06.06.2013

Hikmet Nazlı

İlan Ettiğim

Hep gelirim diye kandırdın beni
Gelmedin, vicdansız ilan ettiğim!
Sözde bir sevda var sandırdın beni
Sahtekâr, izansız ilan ettiğim!

Çıkar gelir diye yola baktığım,
Uğruna ömrümü verip yaktığım,
Ner'desin, adını soysuz taktığım,
Ey sütsüz, ey kansız ilan ettiğim!

Yetim kaldım aşık kullar içinde
Boğuldu gözlerim seller içinde
Senden bahsederken eller içinde
Ey yolsuz, erkânsız ilan ettiğim!

Beni kandırmaktan usancın yok mu?
İçinde en ufak bir sancın yok mu?
Senin Yaradan'a inancın yok mu?
Allah'sız, imansız ilan ettiğim!

Müdür'üm, unutmam konuşmamızı
Hatırlama, yok say tanışmamızı.
Artık bundan sonra kavuşmamızı
Dünyada imkânsız ilan ettiğim!

29.02.2016
Hasanoğlu

Hikmet Nazlı

İlhami Arslantaş'a

Gurbetin kahrını içten yaşamış;
Taşlamayı sağlam yazan İlhâmi
İnsanlıkta düzgün vasıf taşımış;
Bana rehber olan ozan İlhâmi...

2010

Hikmet Nazlı

İnan

Seni benimseyip, bütün milletin
Gözünden, gönlünden sakındım inan
Eğer olmasaydı yersiz zilletin
Sana senden daha yakındım inan...

Dört nala giderken aşk dolu dizgin
Biranda dikildin karşıma kızgın
Sen böyle yapmasan yemezdim bozgun
Durması imkânsız akındım inan...

Yazgımız bu aşkı yaktı, zehretti
Seni harap etti, beni mahvetti
Soğuk davranışın yıktı, kahretti
Ondan sert tavrımı takındım inan...

Neyse, doğruyu sen bilirsin artık
Bırak, tüm duygular delirsin artık
Ne ararsın, ne de gelirsın artık
Ama gerçek şu ki; hakkındım inan...

05.09.2006

Hikmet Nazlı

İnanç

İnancım var be dostum!
Güzel günlere dair,
Mutlu anlara dair
İnancım var inan ki.
Hasret hep var olsa da
Kavuşmak zor olsa da
Şu gözler yaş dolsa da
İnancım var be dostum,
Umutluyum inan ki!

Geleceğe yönelik karamsarlık yok olsun!
Özlemle kavrulmak güzel,
Ayrılmak da
Yanmak da
Ölmek de güzel sanki
Mutlulukla, umutla
Gitmek de güzel bir gün.
Beden yorgun, ten sürgün
Ama kalpler birlikte.
Aklım mutlulukta,
Gözüm dirlikte.
İnancım var inan ki.

Mutlu öleceğiz biz dostum!
Seversek yaşamayı,
Sevgiyi taşımayı;
Umutlu kalacağız,
Öyle yol alacağız.
Hayat böyle bitmeli!
Ve inan ki canım dostum,
Adam olan insana
Sırf inancı yetmeli.

25.12.2015

Hikmet Nazlı

İnat

Gurbet acı dediler
Ben de kaşık atmadım
Aşk kiracı dediler
Ondan kalbi satmadım...

Gezdim gönül bağı
Aştım çile dağı
Meşhur sevgi yağı
Bir kerecik tatmadım...

Dert gitti, geri geldi
Ölmüştü, diri geldi
Yorulдум yeri geldi
Yan gelip de yatmadım...

Etrafım kuşatıldı
Acılar yaşatıldı
Kuruydum, yaş atıldı
Hayıra şer katmadım...

Hiç bitmeyen bir harptim
Ne düzdüm ne de sarptım
Bir buz dağına çarptım
İnat ettim batmadım...

06.06.2006

Hikmet Nazlı

Kalecilik

Geçmiş gün, gönlümde bir gün filede
Bekçilik sevdası yer aldı gitti.
Senelerdir bekliyorum kalede,
Tecrübem birikti, yıl oldu gitti...

Ama ne tecrübe, dostlar dinleyin
Ya gülün, şaşırın ya da ağlayın.
Ne olur bir kez de bizi anlayın;
Kaleci günahkâr kul oldu gitti...

Bir şut çıkardılar, hızlı ışıktan
"Kesin gol" dediler, çeldim eşikten.
Beş dakika sonra yedim beşikten,
Takım bana küstü, el oldu gitti...

Çizgide bekledim, bel altı oldu,
Açıldım olmadı, penaltı oldu,
Onuncu dakkada gol altı oldu,
Yediden sonra gol sel oldu gitti...

Kademe felâket, diziliş yamuk,
Centilmenlik sıfır, darbeler tomruk,
Defansta patladı bizim çift yumruk,
Takım hep döküldü, tel oldu gitti...

Kapatalım derken artık "garajı"
Yanlış yere kurduk koca barajı
Sonra alamadık tabi virajı
Top çatala doğru yel oldu gitti...

Rakip, bir "pis burun" vurdu yürekten
Bizim kale önü farksız duraktan
Allah'a çok şükür, döndü direkten
Bu kez de dönen top gol oldu gitti...

Yan topa çıkmıştım, elim boş geldi,
Karardı gözlerim, saha loş geldi,
On birinci gol de geldi, hoş geldi
Deneyim, kariyer kül oldu gitti...

Tek ben de kusur yok, at suçu sen, at!
Takım oyunudur futbol bir sanat
Ne yazık ki çürük çıktı sol kanat,
Sağ kanat şutlara yol oldu gitti...

Bir zaman gelmişti, panterdi adım
Transferde tektim, bitti miadım
Sonradan attılar hep geri adım,
İsmim "ambar önü dal" oldu gitti...

Müdür gel, olmadan bacaktan, koldan
Vazgeç bu sevdadan, vazgeç bu yoldan

Zaten ne anlarsın toptan, futboldan
Aklın firar etti, del oldu gitti,
Hayatın bir garip hal oldu gitti...

16.07.2010

Hikmet Nazlı

Kanadım Kırık

Hayallerim sürgün, ruhum zindanda
Ciğerim sızlıyor, yüreğim buruk.
Vazgeç şu yargısız infazından da
Gelip gör halimi, kanadım kırık...

Öyle etkili ki vurduğun mühür,
Müebbet hükümlü benden daha hür
Yokluğun genzimde acı bir zehir
Gelip gör halimi, kanadım kırık...

Boşuna suç buldun garip maziye
Seninki si, ölüm yokken taziye
Baksana şu bağrımdaki gaziye
Gelip gör halimi, kanadım kırık...

Sensiz tütmez söner sevda ocağı
Viran olur gönlün her bir bucağı
Tam da ortasına vurdun nacağı
Gelip gör halimi, kanadım kırık...

Elini çabuk tut, Hikmet`in darda
Bir yanı ayazda, bir yanı harda
Tek şifalı sensin, çok merhem var da
Gelip gör halimi, kanadım kırık...

Aralık 2005

Hikmet Nazlı

Kapatıyorum

Kapatıyorum arpacıklı gözlerimin kapaklarını tumturaklı.
Tedaviye maruz saygılı.
Sevi meraklısı ömrüm geçkin.

Sağaltıyor aralıksız
Çare sunumlu, gönence erdirici.
Yârden kaynaklı bir sevi;
Şifâli, kârlı, oturaklı.

Sevgi estetiğim görece;
Bir güdüme maruz kaygılı.
Başkaca kalplerin otoritesine bağıl pejmürde kalbim
Günölüyor saklı saklı.

Duyumsuyorum
Kahpe günlüklü geçmiş aşk çizelgelerimin
Nöbetleşe devinime geçtiği sarkastik tutumunu;
Çökertmeye tuttuğunu gidişatımı dizgesel.

Kapatıyorum yârelenmiş gözlerimi bir yâre dönüp
Değsin diye; değinsin, değer versin huzurunda tarihin.
Kırpiklerim kalsın parmak uçlarında, kırpik uçlarım kalsın;
Devalı dokunuşa maruz duygulu.
Onasın;
İyi niyetimi, isteğimi,
Yaralı, yarlı, duyarlı yüreğimi.
Arpacıklı göz kapaklarımı
Kapatıyorum tarihin huzurunda bir yâre dönüp.

(Betik Dergisi – Ağustos 2024 – Sayı 6, s.3)

Hikmet Nazlı

Kâr Etmez

Şeni anlatmaya bir sıfat yetmez;
İsmi, resmini nasıl anlatsam?
Karikatür sanatı da kâr etmez;
Ben senin cismini nasıl anlatsam?

2023

Hikmet Nazlı

Karşılaştık

Metroda rast geldik seneler sonra;
Aklım kilitlendi, kalbim dolandı!
Bakıştık, uzaktan gördüm sadece,
Fark ettim onun da gözü sulandı.

En son beş yıl önce öptüm, kokladım
Hasreti kendime hep yasakladım.
Yüzümü çevirip ondan sakladım
Sakallarım gözyaşımla bulandı.

Ayrılığa sebep oldu yaftalar,
Nifak soktu münafıklar, softalar.
Yaşanılan onca günler, haftalar
Acı, tatlı dimağıma belendi.

Kopmuştuk o zaman kinle, kumpasla;
Karşılaştık şimdi hazin bir yasla.
Sövmelik saymadık, kırmadık asla;
Ne ben lânetledim ne o ilendi.

Nerde o hayaller, nerde sözümüz?
Hep duvara döndük, yoktu yüzümüz.
Kaldı bir noktada, daldı gözümüz,
Özümüz tertemiz aşkı dilendi.

14.04.2021

Hikmet Nazlı

Kasap

Bir kene misâli yapıştın bana
Sana vermediğim hesap kalmadı.
Kalbimi öyle bir parçaladın ki
Yerini tutacak kasap kalmadı...

27.05.2007
Cebeci

Hikmet Nazlı

Katil

Varolan her şeyim artık yoklarda
Tüm şiirlerimi senle bürürüm.
Hani gezmiştik ya şu sokaklarda
Şimdi tek başıma, yalnız yürürüm...

Sensizken tadı yok hiç buraların
Tek merhemi sensin bu yaraların
Üst üste yaktığım sigaraların
Dumanında bile seni görürüm...

Ayrılık ne âyet, ne de bir sûre
Bitsin bu hasrete verdiği süre
Şevda ocağında göz göre göre
Özlemle kavrulur, yanar dururum...

Mutluluk tahtından hazin inişim
Hayatımda yaptı büyük değişim.
Hem yağmurum oldun hem de güneşim
Önce ıslanırım, sonra kururum...

Sevgiyi yıkacak güç sende değil
İntikam alacak öç sende değil
Her şeyi bıraktım, suç sende değil
Bu aşkı katleden katil; gururum...

24.11.2006

Hikmet Nazlı

Kaybettim

Yaşantım bir yerden bölündü, gitti
Dizgini kaybettim, atı kaybettim
Bir bir topladığım umutlar bitti,
Daha ölmeden hayatı kaybettim...

Kalplerde kendime yer kuramadım,
Karanlık gözümde fer kuramadım,
Gelmedi elime, per kuramadım,
Hayat oyununda kötü kaybettim...

Daha işlemeden bozuldu büyü
Sağlamken yıprattım, kestim örgüyü
Sessizce götürdü kurtlar sürüyü
Kanı, canı, eti, sütü kaybettim...

Kamçılardım durdum duygularımı
Sevdaya kaptırdım hep yularımı
Boşa hebâ ettim uykularımı
Aşk maçımda tam üç seti kaybettim...

Büsbütün çevremi sardı bir loşluk
Ne aşk fayda verdi ne de sarhoşluk
Şimdi barınağım tamamen boşluk
Şanki yurdu, memleketi kaybettim...

Sürekli saatler işliyor geri
Çok lâzım bir gayret, bir alın teri
Aradım, taradım, deştim her yeri
Buldum derken bak Hikmet'i kaybettim...

18.06.2008

Hikmet Nazlı

Kendime

Anlamsız hayalden, düştün, rüyadan
Bak ne hâle geldin Hikmet uyan be!
Ne zevk aldın üç- beş günlük dünyadan
Acıya, kedere biraz dayan be! ...

Eksiktin her zaman, hiç tam olmadın
Maalesef dillerde hoş nam olmadın
Ne yazık, sonunda adam olmadın
Sendin hayatına vurup, kıyan be! ...

Duruşun yaralı, gidişin sakat
Koymadın kendinde bir tutam takat
Millete doğruyu gösterdin fakat
Sen oldun hep doğru yoldan cayan be! ...

Bir düzen, intizam belirlemedin
Çok kulvarda koşun, hiç terlemedin
Gerilerde kaldın, ilerlemedin
Sendin hep yerinde adım sayan be! ...

Çapulcu takımı yürüdü gitti
Çevreni ısırgan bürüdü gitti
Akıllı, parseli sürüdü gitti
Sen kaldın tarlada hıyar soyan be! ...

Azimden sakındın, faydadan kaçtın
Lezzet deryâsında susuzdun, açtın
Kendi kısmetini millete saçtın
Sen yedim zannettin, onlar doyan be! ...

Uyanma vaktidir, ne geç ne erken
Geçmişten al dersi, pişmanım derken
Sadece yıldızlar kayar sanırken,
Sendin sen, sessizce yitip, kayan be! ...

18.11.2006

Hikmet Nazlı

Kırıldım Anne

Güneş yaylasında kır çiçeğiydim,
Şavkı gölgesinde kırıldım anne.
Vefa efesiydim, dost köçeğiydim,
En yakın dostuma kırıldım anne.

Aşk tüzelliğinde güçlü kanıttım,
Sevda sınavında zeki yanıttım.
Sarsılmaz semboldüm, güzel anıttım
Yıktilar meydana serildim anne.

Mümkün olsa anne, çıkıp da gelsen
Büsbütün şaşırıp halime gülsen.
Kimler sardı beni, kimler bir bilsen;
Sen yokken kimlere sarıldım anne?!

Gurbet limanında her gün batımı,
Özlemler kırbaçlar hep suratımı.
Vuslatla koparıp irtibatımı
Sılayı terk ettim, darıldım anne.

Uzak yüreklere kızdım varmadım,
Sevda bir örgüttü, sızdım sormadım,
Katıldım, satıldım, gezdim durmadım;
Çalındım, alındım, verildim anne.

Önce dirhem dirhem soldum, küçüldüm,
Kuruyup kül oldum, yere saçıldım.
Sonra sayamadım kaç kez açıldım
Coştum çiçek çiçek derildim anne.

Aşk yolunda haksız rekabet oldu,
Şirin söz sarf ettim, hakaret oldu,
Şustum, suskunluğum şikayet oldu
Yoruldum, yoruldum, yoruldum anne!...

18.05.2021

Hikmet Nazlı

Koca Turnam

Koca turnam, Toroslar'dan dönerken
Boz dudaklı gül yârımı gördün mü?
Anlat hele, mor yazıya inerken
Yâri görüp ahvâlini sordun mu?

O diyarlar beni bilir kül renklim
Orda yaşar şu gönlüme has denklim.
Söyle tellim, süzülüşü ahenklim
O ellerde bir göl vardır, girdin mi?

Koca turnam, hasretliği bilirsin
Göç edersin, bilmem nerde kalırsın?
Dolanırsın, habersiz mi gelirsin?
Yar eline ulaştın mı, vardın mı?

Av olmadan, sarp dağları aşarak
Küme küme bulutları deşerek
Kanaadından vurulursan koşarak
Yetiş turnam, yoksa yolda durdun mu?

Yol üstüyse o kapının eşiği
Varıp şöyle sabahın ilk ışığı
Boz dudaklı yâre, dertli aşığı
Hikmetî'nin selâmını verdin mi?

16.02.2016
Hasanoğlu

Hikmet Nazlı

Konvoy

Sevinçler takside, dert otobüste,
Ömür konvoyumun başını çeker.
Kahır kamyonları hep peşim sıra
Sabır ocağımın taşını çeker...

Derman dolmuşunun patlak tekeri,
İlerlemez, kalır konvoydan geri.
Hiç arıza vermez hüzün tankeri,
Sürekli gözümün yaşını çeker...

Bilmem bu gidişin nedir faktörü?
Sitemdir konvoyun en baş aktörü.
Sevda yüklesem de, aşk traktörü
Dolusunu almaz, boşunu çeker...

Sık sık kaza olur, tekler bu katar
Aküler boşalır, sigorta atar,
Makinist seslenir "benden bu kadar"
Sonra da motorun fişini çeker...

İstiflemiş gamı, yüklemiş yası,
Tasalarla dolu tırın kasası,
Dolaşır gönlümde çöp arabası,
İçini bırakır, dışını çeker...

Sıkışmış trafik, beni bitirir,
Umutları iter, zulüm getirir.
Bu konvoy baharı, yazı götürür
Hikmet dört mevsimin kışını çeker...

23.03.2010

Hikmet Nazlı

Korhan Ünen'e

Korhan'ım dinle beni, biricik kız kardeşim,
Sabiş önce Allah'a sonra sana emanet.
Sen eniştemden öte, sen özbeöz kardeşim,
Kerem'im önce size, sonra bana emanet.

11.05.2021

Hikmet Nazlı

Korkular Var

Korkular var
Aşka dair çekinceler karmaşası,
Dert maşası,
Ömür törpüsü.
Eritir benliği, deler sineyi.
Yaralayıp bırakıverir uluorta.

Korkular var
Dostluklara dair çekinceler tırmanışı,
Dil yanıışı,
Çıkar uyanışı.
Çürütür güzeli, eğer doğruyu.
Paralayıp çıkarıverir el içine.

Korkular var,
Ah o çatlak korkular
İkiyüzlü ve alçak.
Akla dair dengesiz yansımalar
Ve mantıksızlık silsilesi,
Peşi sıra kolaycılık pusulası
Yönlendirir gidişatı, solar umutlar.
Sıralayıp tüm düşleri, düşüncesizce ezer meydanda.

Korkular var
Adı zarar
Cesaret kırıcısı,
Esaret kurucusu.
Döver, söver, savar...
Acıtır acımasız,
Vurdumduymaz, kepaze.
Hayata dair köhnemişlik fırtınası
Yüz karası, buz karası.
Kaşla göz arası yitecek bak bir ömür.
Deli olma şimdi
Korkular var
Bir de sen varsın...

17.11.2015
Bilkent

Hikmet Nazlı

Köfte

Bir kitaba bir porsiyon köfte
Yemiştim ustasına takdim edince.
Yanında patates kızartması da vardı,
Salatası da
Nar ekşiliydi.
Pirinç pilavına bayılırım öteden beri
Usta ondan da ikram etmişti.
Bir kitaba bir porsiyon köfte;
İmzalışından takdim edince.

Kitaplar karın doyurmaz denirdi ya hani
Doymuştum iyice.
Para vermedim ki, hem yoktu.
Son çıkan şiir kitabım vardı yanımda
Bir de kalemim sadece, gömlek cebimde.
Karnım acıkmıştı inceden ince.
Ustasından torpillice pir porsiyon köfte
Helalleştik, ödeştik;
Kitabıma uydurduk.
İsmine ithaflica takdim edince.

Yazdıklarım karın doyuruyormuş meğer
Bilmiyordum, bir anlık bir gelişme.
Kenar taburedeydim, küçük bir masa
Karnım aç, başım tok;
Ne edebi kaygı, ne dünyalık tasa.
Ben yiyordum, o okuyordu köşede;
Kalın çerçeveli gözlükleri burnunda.
Kolam şişede.
Beğeniyordu okuyup
Beğeniyordum yiyip.
Yazdıklarım bu köfteye değerci.
Dizelerimle hesap verdim;
Kitabımı takdim edince.
Hayırlı işler dilemiştim köftemi yiyip
Teşekkür etmişti usta gülümseyerek
Hoşça kal deyip.

15.07.2023

Hikmet Nazlı

Kör Kuyu

Gün olur;
Kendini hiç sayarsın.
Gün olur ya
Bütün yaşadıklarını
Suç sayarsın.
Gün olur; hayatını yetim, öksüz, kimsesiz,
Hatta piç sayarsın.
Garibansındır tüm şen şakraklıklar içinde.
Hâlbuki siyah beyaz curcunaların,
Yerli yersiz cıvıltıların, pırıltıların mimarisindir,
Cinliklerin mucidi,
Fark edilmeyen mutlulukların kâşifi...
Ama hep kör bir kuyudasındır
Çıkamazsın, çıkamaz...

14.04.2008

Hikmet Nazlı

Kurban

Danayı yıktılar, gözleri açık,
Kiblegâha doğru başı çevrildi.
Aniden kalkıştı, her ne olduysa! ?
Zıpladı, kasabın döşe devrildi...

Adam hastanelik, dana firarken,
Tuttular, dedenin kolu kırarken!
Gözler toplulukta "kasap" ararken
"Ben keserim" dedi biri sivrildi...

Aldı kör bıçağı, şöyle süzüldü,
Çaldı yanlışı yerden, hayvan büzüldü,
Daha can vermeden, deri yüzüldü,
İşkembe patladı, kelle savruldu...

Ufacık danaya ortak tam yedi,
Ne "vekâlet" dedi ne "Allah" dedi!
Biri, pay etmeden ciğeri yedi,
Deriyi yürüten soldan kıvrıldı...

Çocuklar ortada, ellerde kanlar!
Birikmiş köşede mangal yakanlar
İbadet böyle mi oluyor canlar?
Can çıkmadan yanda etler kavruldu...

Kimi sote yiyor, kimi haşlama
Dedim şiir dursun, boş ver başlama
İlham çöktü başa, çıktı taşlama
Yürekte fıskıran sözler evrildi...

İbrahim'i bilmez, kara cehalet,
Kimisi söylenir "kan dökmek âdet"
Hikmetî'yim kalpte aşk-ı ibadet
Yanar iken söndü, küle çevrildi...

Ekim 2011

Hikmet Nazlı

Küpeşte

Salkım saçak hareketli günlere susuyorum haklıca
Sosyalleşirken medyavâri platformlarda aşklar
Yaşamın duvarlarında çatlaklar teklif verirken
Yıkılmak şöyle dursun
Küpeşteli günler yaşanıyor yeni yapılar kurmaya düzgünce
Sağlam durmaya yönelik, görkemli.
Eğrilmek ruhumdan kovuluyor üzgünce.
Esiyorum başına buyruk pesimist bir rüzgârla
Duruk bir esinti bu bendeki; yar kokusu firarda.
Küpeştelerim buruk.

Doğrulamaya çalışırken kaçkın düşler arasından
Tezkiyesi bozuk hanımlar konuşlanıyor dolaylarımda.
Esrik aşklarla doluyken çağdışı bir panayır yeri
Susuntulu günleri kovalıyorum suskun.
Yüzde seksen haklı çıkıyorum gem vurulmuş olaylarımda
İstemsiz bir sistem içerisinde şimdi
Haklı çıkıyorum salkım saçak, haklıca
Kolaylar gelsin öyleyse
Çok kolay gelsin
Yaşam biçimlerimiz böyleyse; öyle.

(Bir Kafa Sesi / Fanzin – 2025 – Sayı 23)

Hikmet Nazlı

Larin

İnan, aşkım çok önceden biterdi;
Benden kaçtığını bilseydim Larin.
Zulmedip başıma bu kadar derdi
Senin açtığını bilseydim Larin!

Ne hak yerdim ne de hak yedirirdim,
Ne kıymetli vakti boş geçirirdim.
Belki de darbe yer, şok geçirirdim;
Dalga geçtiğini bilseydim Larin!

Lime lime olur hep doğranırdım
Aşkta sahteliği tez öğrenirdim.
Senden çok tiksindir, çok öğrenirdim
Mikrop saçtığını bilseydim Larin!

Hiç kurban olmazdım sana gelince.
Dönerdim sen benden yana gelince.
Millele kan karpuz; bana gelince
Kelek seçtiğini bilseydim Larin!

Kapılmazdım senin gibi birine
Yanılıp inmezdim aşkta derine
Tertemiz sevdamin orta yerine
Böyle s.çtığını bilseydim Larin!

Vurgunum zannedip halis bir bala
Uçarı gezmişim haz ala ala.
Lezzet duyar mıydım hep daldan dala
Konup uçtuğunu bilseydim Larin!

Larinim, hayatım, yârim demezdim!
Sanki başkasıyla hiç edemezdim.
Hikmetîyim, ben bu haltı yemezdim
Kefen biçtiğini bilseydim Larin!

09.06.2021

Hikmet Nazlı

Lekemsin

Kallesçe katlettin sevda maçıını
Sürekli sövdüğüm hakemsin artık!
Çürüttün dışımı, yaktın içimi
Âlınmda kapkara lekemsin artık! ...

30.04.2008
Beşevler

Hikmet Nazlı

Makbule Altıntaş

Teyzeme...

Erdemlik kervanına bir göz at ki en baştır
Taş atanın hâli de ahvâli de çok yaştır.
Alnı ak, gönlü geniş, fazilette bir timsal,
Cesaretin adresi Makbule Altıntaş'tır.

20.06.2005

Hikmet Nazlı

Mehmet Erkoçak'a

2 Nisan 2006 tarihinde kaybettiğimiz eniştemiz anısına...

Anlatılmaz öyle birkaç uyakta
Nisan ayı yasta, duygular kaçak
Bir çınar misâli dimdik ayakta
Vedâsız göç etti Mehmet Erkoçak...

03.04.2006

Hikmet Nazlı

Mehmet İle Seda

Kıymetli kuzenim Mehmet Nazlı ve biricik eşi Seda için...

Hep niyazım vardır yüce Hüda'ya;
Kavuştursun ibâdeti edaya.
Esenlik, bereket, mutluluk versin;
Kanım, canım Mehmet ile Seda'ya.

09.06.2021

Hikmet Nazlı

Mehmetçik

Bayrak, yurt deyince hız gelir sana
Vatanın bekçisi, aslan Mehmetçik.
Üç-beş soysuz çakal vız gelir sana
Siperden sipere yaslan Mehmetçik.

Aşk da var, azim de, elbet umut da
Bitir askerliği tez gel, yahut da
On binler önünde uzan tabutta
Son kez al bayrakla süslen Mehmetçik.

Besmele çekerek nöbete başla,
Mevzilen tekbirle, yürü alkışla.
Dağlar, taşlar siper, her taraf kışla,
En zorlu görevi üslen Mehmetçik.

Ruhunda ferâset, elde pusat bul,
Düşmanına verme, kendin fırsat bul.
Hissiyat bazında mukaddesat bul,
Vatan sevgisiyle beslen Mehmetçik.

Daha dün yolladık bak yirmisinde
Can verdi yurdumun bir tepesinde
Ne mutlu şehitlik mertebesinde
Ölmedim ben diye seslen Mehmetçik.

Haddi hesabı yok o gözyaşının
Üstünde birikmiş mezar taşının
Özlediğin anan ve gardaşının
Şimdi gözyaşıyla ıslan Mehmetçik.

Hikmetî der; ağlamazsan gülmezsin
Allah için şehit olur, ölmezsin
Vatanını böldürmezsin, bölmezsin
Ay yıldız bayrağa yaslan Mehmetçik,
Şöhretin var olsun, aslan Mehmetçik.

Haziran 2014

Hikmet Nazlı

Memleketim, Başkentim

Yurdumun başkenti memleketimdir
Havası bir başka, suyu bir başka...
O benim geçmişten silüetimdir,
Tarihi bir başka, soyu bir başka...

Beynidir, şu büyük anadolunun
Yolcusudur çağdaşlaşma yolunun.
Üstünde yaşayan her bir kulunun
Edası bir başka, huyu bir başka...

Tarih şekillenir onun sesinde
Başkadır yasında ve neşesinde.
Şu uçsuz bucaksız her köşesinde,
Düğünü bir başka, toyu bir başka...

Çok memleket gördüm, tat alamadım
Burda doğdum, burda bitsin miadım
Baştan başa gezsene hep adım adım
İlçesi bir başka, köyü bir başka...

Ankara, herkese örnek bir yöre
Dostu çoktur, kucak açmaz nanköre
Tüm iller içinde şahsıma göre,
Endamı bir başka, boyu bir başka...

05.06.2005

Hikmet Nazlı

Meraklanma

Sen sır vermesen de, senin sırrını
Sergileyen çıkar, hiç meraklanma! ...
Senin yaşantını kaderden önce
Kurgulayan çıkar, hiç meraklanma! ...

Kırarlar başarı çıkıntısını,
Değerler ömrünün ayrıntısını,
Didik didik edip, kırıntısını
Sorgulayan çıkar, hiç meraklanma! ...

Tam ayar sağlasan, kursan bir düzen,
Bulunur mutlaka ayarı bozan.
Eksik olmaz seni bunaltan, üzen,
Burgulayan çıkar, hiç meraklanma! ...

Katkını, kârını ederler kayıp,
Yaptığın her işe, derler ki "ayıp"
Seni kalleşlerle bir tutuklayıp,
Yargılayan çıkar, hiç meraklanma! ...

Müdür'üm, bahtımı bürüdü küfler,
"Sütten ağzı yanan, yoğurdu üfler"
Zaman gelir, biri bizi tarifler,
Vurgulayan çıkar, hiç meraklanma! ...

21.09.2009

Hikmet Nazlı

Meskenete Tutsaklık

Tam içindeyim bir meskenetin bu zaman
Görüşebilmek umudunu tepelemişken süreğen.
Meğer;
Öpmek vardı yüreğinden boynu bükük başaklarının
Yürek öpümü; dip doruklu, soluksuz.
Çanakları süt kokulu, mavi surlu, kusurlu.
Kösnül ülkenin kalbinden,
Ortasından istekli.

Bir var yok arası gitti bütün şerik hisler bu zaman.
Mıntıkası değil kalpte güldestelerin
Yoktu olgun başaklar gerektiği biçimde.
Cezbeye tutulmakta geç kalınmış lahzalara tutunmak;
Yaltaklık, kıyacılık, tesirli.

Nemfomani belirtili ülkeleri aralıyorum şimdi
Öldürüyorum tüm imgelem yetili şiirleri yaralamadan
Ve ülkelerin göbeğinde çekinmeksizin.
Bir meskenet otağının dip yatağındayım az önce.
Yoz fedailer ciritlerini atamazken mavi surlar ardına
Kaldırmadan elyafli perdeleri
Tam içindeyim asılmamış kıvrışık bir zamanın;
Tepeleniyorum tepesinde sonsuza değin
Öpmeden, sızlanarak.

(Şiir Alayı Dergisi – Mayıs-Haziran 2025 – Sayı 3, s.36)

Hikmet Nazlı

Metin Ulu

DüŖersem elleri hep bileğimde;
Omzumdan kaldıran onun koludur.
İtibârı çoktur Ŗu yüreğimde;
Bir adam var, adı Metin Ulu'dur.

Üstümde emeği, katkısı olan,
Aşımda, işimde etkisi olan,
Adamlık katında yetkisi olan,
Bir adam var, adı Metin Ulu'dur.

Yürekten iman var adaklarında,
Ülkü teri vardır şakaklarında.
Gel gör ki; Ankara şafaklarında
Bir adam var, adı Metin Ulu'dur.

Çakal kaçır, kurt meydana inince,
Mert rüzgârlar eser inceden ince.
Cesaret denince, vefâ denince;
Bir adam var, adı Metin Ulu'dur.

Hikmetîyim dost var can pazarımda
Öz olsun, hakkında çok yazarım da.
Gönlümde, aklımda ve nazarımda;
Bir adam var, adı Metin Ulu'dur.

24.05.2019

Hikmet Nazlı

Mezar Taşıma Dörtlük

Doğup yaşadığım fâni hayatta
Uslanmaz nefsimle yarıştım gittim.
En gerçek maddiyat; mâneviyatta.
Bak ben de toprağa karıştım gittim.

Hasanoğlu

Hikmet Nazlı

Mezbele

Yeni baştan yıkılıyorum Şermin,
Yapılandırılmaktan usanç duyduğum o günlere ithafen.
Saygı, sevgiyi mi getiriyordu yoksa? Oysa;
Yanılmak, yıkılmaktan acı mıydı sular sakmunyalıyken.
Artarken öylesi mevsimlik melekelerim düpedüz,
Tenzil ediliyordu bir bir; alicem mavisini düşlerim.
Uluorta marizlenirken dolguları titrek kalbimin başı,
Kalıyorum doğrusu
Usturuplu öten sakaların natıkalı yörelerinde.
Sakandırık bağlanmış şimdi sakağıma güpegüz.
Bir başıma, behresiz.

Gönenirken kadim dönemler, ötede ilik ilik
Haritamdan silik, kaçkın, hükümsüz
Meskenim mezbelelik.

Şermin yıkılıyorum!
Yerle yeksan olageldi serverlik.
Taksirli çağlarım peşimdeyken her gündüz
Sırtımda çıkınlar acıdan örük
Ve yamalı ceplerimde mendebur korkular var.
Yıkılıyorum yeni baştan Şermin!
Bir başıma, behresiz.
Yanılmakmış, anılmakmış, yanmakmış;
Dümdüz.
Yanım yörem mezbele.

(Hayal Bilgisi Dergisi – Yaz 2024 – Sayı 53, s.28)

Hikmet Nazlı

Mezesin Artık

Derdinden yıpranmış mazlum gönlümü
İstemem kahredip üzesin artık.
Bitti saltanatın, çık hayatımdan
Aşk konağı değil, müzesin artık! ...

Kalmadı kederim, derdim, tasam da
Tekrar geri dönüş geçmez yaşamda
Sen artık her akşam içki masamda
Yenilmiş, yutulmuş mezesin artık...

Bozdun akordumu, kırık saz gibi
Sonra rezil ettin bir de az gibi
Her an seni kıldım bir namaz gibi
Bıraktım, büsbütün kazasın artık...

Senden önceleri bahtım açıktı
Şimdi son pişmanlık rıhtıma çıktı
Dertlerin yük oldu, sırtıma çıktı
Hakkın yok, küfredip, kızasın artık...

Yakamı bırakman, son arzum sana
Kulak ver, bu isyan avazım sana
Kapandı sefahat havuzum sana
Dertler denizinde yüzesin artık! ...

05.09.2006

Hikmet Nazlı

Meziyetim

Yaşıyorum dünyada, gönlüm zengin, ben fakir
Hayatta türlü türlü vaziyetim var benim.
Ne güzel ayrıcalık, Allah'ıma bin şükür;
Çizgiye şekil veren meziyetim var benim.

10.09.2015

Hikmet Nazlı

Muhterem

Bu hayat yolunda, dert kamyonuyla
Hep hüznü mü çekeceğim muhterem?
Duygularım öyle yoğunlaştı ki
Bir yol bulup akacağım muhterem!

Kök saldım yârsızken içtiğim yere,
Yeniden geldim hep geçtiğim yere.
Gece gündüz hasret biçtiğim yere
Hep vuslat mı ekeceğim muhterem! ?

Satmalı topunu boş insanların
Defterini dürmek lâzım dünlerin.
Ne zamana kadar giden günlerin
Arkasından bakacağım muhterem!

Müdür'üm, yazarım gelirse esin
Şiir, benim için en tatlı besin.
Kim ne derse desin, kararım kesin;
Gemileri yakacağım muhterem! ..

06.04.2015
Kızılay

Hikmet Nazlı

Murat Tanel'e

Vefâyı, erdemi temsil ediyor,
O'nsuz kurulmaz ki dostluk paneli.
Sanki insanlığı tahsil ediyor,
Nasıl anlatayım Murat Tanel'i.

02.05.2021

Hikmet Nazlı

Mustafa Mert'e

Şöyle anlatırım sanırım onu;
Mizacı kalender, duruşu serttir.
Ta öteden beri tanırım onu;
Mustafa adamdır, Mustafa merttir.

Hikmet Nazlı

Müberra

Bir şey desem şimdi, hemen kızarsın
Çenen düşük, dilin uzun Müberra
Nerde olay varsa, hemen sızarsın
Sanki radar bütün uzvun Müberra...

Gezmediğin ne köy ne kasaba var,
Borcun her bakkala, her kasaba var
Birazcık durakla, bir hesaba var
Atmosfere zarar tozun Müberra...

Her lafın yalandır, atar, sıkarsın
Haftada üç tane yuva yıkarsın.
Beş koca eskittin, güya bekârsın
Dolaşırsın, doymaz gözün Müberra...

Dedikodu senin ekmeğin, aşın
Ne var sanki sevgi olsa yoldaşın
Bak elliye gelmiş, dayanmış yaşın
Bir kere gülmemiş yüzün Müberra...

Sensin en bilgili, sensin pekâlâ
Yok bu semtte senden büyük ukalâ
Çocukları yollamazsın okula
Cahil kalır oğlun, kızın Müberra...

On yıl diyet yaptın hâlâ şişmansın
Konuya-komşuya hepten düşmansın
Şimdi ne günahkâr ne de pişmansın
Yok mu yüreğinde sızın Müberra...

Fikrin süste-püste, aklın modada
Altı tane çocuk bir göz odada
Makam da bilirsin, elbet nota da
Eksik olmaz popun, cazın Müberra...

Kapının önünde kurup da bağdaş
Oturur yanına üç-beş arkadaşı
Sensin en medenî, sensin en çağdaş
Yerinde sohbetin, pozun Müberra...

İnanmazsın zaten sevgiye, aşka
Birazcık dürüstçe yaşasan keşke
Orada başkadır, burada başka
Birbirini tutmaz sözün Müberra...

Hep böyle devam et, söyle şarkını
Hikmet'i dinleme, çevir çarkını
Gün gelir anlarsın işin farkını
Yazılırken mezar yazın Müberra...

28.10.2005

Hikmet Nazlı

Müberra Ve Karakoç

“Müberra” isimli on kitalık hiciv şiirimle Anayurt Gazetesi ve Gündüz Kitapevi 2. Şiir yarışmasında takdirname ile ödüllendirildiğimi, Ali Gündüz’ün Anayurt gazetesinde kaleme aldığı “Edebiyat Dünyası” isimli haftalık köşe yazısından öğrenmiştim. Aynı yazıda “Şairler Sultanı” ödülünün ünlü şair Abdurrahim Karakoç’a verileceği yazıyordu. Çok sevinmiş ve heyecanlanmışım. Çünkü çocukluğumdan beri şiirlerine âşına olduğum, bana bir ilham kaynağı teşkil eden, şiir sanatına olan ilgimin artmasına aracı olan, hece tarzının yaşayan büyük isimlerinden biri, “Mihriban, Beşinci Mevsim, İsyanlı Sükut, Hatırlatma, Hasan’a Mektuplar, Bayramlar Bayram Ola” gibi daha birçok eşsiz şiirin şairi olan Karakoç’la tanışma, en azından onu görme şansı bulacaktım. Müberra şiirim, alıp beni Karakoç’a götürmüştü adeta. Bu değerler kolay yetişmiyordu elbet. Yaşı 75’di. Belki kendisini dünya gözüyle bir daha görmek ya da aynı ortamda bulunmak kısmet olmayacaktı. Bu şansı değerlendirmeliydim.

1 Nisan 2007 tarihinde, Ankara Hastanesinin karşısında yer alan Mamak Kültür Merkezinde ödül töreni yapılmaktaydı. Sonraki senelerde gelenekselleşecek olan bu edebiyat ödül törenine katılım oldukça göz kamaştırıcıydı. Salon tıklım tıklım dolmuştu. Biraz gecikmiştim. Arka taraftan ön tarafa doğru ilerlemeye çalışırken orta sıralarda boş bir koltuk bulup oturdum. Tam da içimden; “Herhalde takdirname ödülleri verildi, yetişemedim!” diye geçirirken anons duyuldu. Hece şiiri tarzında dereceye girenler ve takdirname alanlar isim isim okunuyor, hep beraber sahneye çağırılıyordu. Çıktık. Takdirname alanlar arasında rahmetli şair Ramazan Kurt ağabeyim de vardı. Sahnede yan yana durduk. Bu anların fotoğrafını çekecek kimsem yoktu. Bu esnada gözüm, en önde oturanlar arasında Abdurrahim Karakoç’u arıyordu. Onu salonda bir türlü göremiyordum ve gelmediği düşüncesine kapılıyordum. Kendisinin yarışmalara katılma alışkanlığının olmadığını ve ödül törenlerini falan sevmediğini daha önceden duymuştum. O nedenle bu etkinliğe de katılmadı galiba diyerek sahneden salonda oturanları süzmeye devam ettim. Koltukların en ön sırasında Faruk Nafiz Çamlıbel’in “Sultan Şaire” lakabını verdiği, “Toprak Ana” olarak da anılan rahmetli Güzide Gülpınar Taranoğlu, rahmetli Dr. İsa Kayacan gibi efsaneleşmiş birçok kültür adamı, duayenler, şair ve yazarlar yan yana dizilmiş, oturmaktaydılar. Bir anda salondaki koltukların arka tarafa yakın kısmında, yani neredeyse çıkış tarafına düşen koltukların birinde esmer yüzlü, kır bıyıklı, gri saçlı ve zayıf yapılı o şairi görüverdim. Bu Abdurrahim Karakoç’tu. Tevâzu sahibi bir duruşla, yanındaki diğer şair dostlarıyla orada öylece oturuyor ve bize bakıyordu. Boynuna kravat bağlamamış, üzerinde ise gayet sıradan bir gömlek ve ceketle oldukça mütevâzi görünüyordu, halktı. Zaten öyle de olması gerekiyordu. Hayaldeki gibiydi, düşündüğüm şekildeydi. Mikrofonla konuşma sırası bana geldiğinde, şiirlerinden öteden beri etkilendiğim bu şairi canlı olarak ve alçakgönüllü bir vaziyette görmenin ruhiyatıyla şu doğaçlama konuşmayı yaptım;

“Öncelikle, benim şiir yazmaya başlamamda büyük etkisi olan, şiirleriyle büyüdüğüm, bana bir ışık, bir yol, bir ilham kaynağı olan büyük şair Abdurrahim Karakoç hocamın ellerinden öpüyor, kendisini saygıyla selamlıyorum. Ayrıca Sayın Güzide Taranoğlu hanımefendi başta olmak üzere, değerli şair ve misafirlere candan saygı ve sevgilerimi sunuyor, Ali Gündüz hocama ve Anayurt Gazetesine teşekkür ediyorum.”

Bu konuşmayı gerçekleştirdiğim esnada Karakoç’la göz göze gelip adeta selamlaşmıştık. Kafasını eğerek ve hafifçe sallayarak sanki “estağfurullah” dercesine bakıyor ve en sonunda sahneden inmekte olan bizleri alkışlıyordu. Tören bittiğinde kendisi ile fotoğraf çektirmek isteyenlerle beraber koridorda poz veriyordu. İsterdim ki benim de kendisiyle yan yana görüldüğüm, hatıra kalacak şekilde bir fotoğrafım olsun. Maalesef fotoğraf makinem yanımda değildi. Dönemin cep telefonları genelde tuşluysa ve şimdiki gibi kameralı telefonlar yaygın bir biçimde kullanılmıyordu. Karakoç, Kültür

Merkezinin koridorlarında rica eden ve fotoğraf çekme imkânı olan insanları kırmayıp son bir poz verdikten sonra aniden sağına bakarak döndü ve önümden geçerken beni görüp durdu. Tebrik etti. Ben de elini öpmek istedim ama elini birden kaçırıp hızlıca ceketinin cebine koydu. Şaşırmıştım. Yanlış bir şey mi yaptım acaba? Diye düşünürken bana tebessüm ederek "İsrar etme, ben el öptürmüyorum" dedi ve ekledi; "Yazmaya devam et." Omzuma dokundu ve sonra ona eşlik etmekte olan birkaç şair arkadaşıyla beraber yavaş adımlarla ilerleyerek uzaklaştı, ayrıldı. Bu tevazu sahibi halk şairine hayran olmamak, ondan etkilenmemek elde değildi.

Kalabalık dağılıyordu. O sırada salon kapısının hemen önündeki kitap standına gözüm ilişti. Çeşitli şair ve yazarların kitapları, katılımcıların eserleri bu standta sergileniyor ve satışa sunuluyordu. Törene katılmak için geldiğim ve içeri girdiğim o vakit gördüğüm kadarıyla on beş adet şiir kitabım (Rest Çektim) bu standta mevcuttu. Çıktığımda ise kitabımdan sadece bir adet kalmış olduğunu gördüm. Diğerleri satılmıştı. Gündüz Yayıncılıkta çalışan ve önceden tanıştığım satış elemanı bana dönüp tebessümle "Bak seninki kalmadı, çoğu tükendi" dedi. Gülümsedim. Paylaşmak güzel şeydi.

Daha sonraki yıllarda birkaç kez daha yakından görme ve şiirlerini kendi ağzından dinleme şansı bulduğum Abdurrahim Karakoç, 7 Haziran 2012 tarihinde aramızdan ayrıldı. Söz sanatlarındaki muhteşem yeteneğine ve şiirdeki üslubuna hayran olduğum, duygu işleyişindeki meziyetine, mütevazılığına saygı duyduğum, Mihriban'ın şairini rahmetle anıyorum. Fânî hayata veda eden diğer üstatlarla birlikte ruhları şad olsun.

Hikmet Nazlı

Müdürden Çektiğim

Resmi hizmetliyim tam yirmi yıllık;
Kurumdan kuruma gezdirdi müdür!
Çandan usandırdı yaptığı kılık;
İnan ki ömrümden bezdirdi müdür!

Yıldım; şoför müyüm, odacı mıyım?
Aşçı mı, çaycı mı, sodacı mıyım?
Düşündüm her hafta; gidici miyim?
Kastını şahsıma sezdirdi müdür!

Dik duran başımı öne eğdirdi
Milletin içinde kızdı, saydırdı
Karşılık sarf ettim, kılıf uydurdu;
Hakkımda tutanak yazdırdı müdür!

Gayretim uyumlu çalışmak oldu
Netice; baskıya alışmak oldu.
Gördüm ki tek yarış yılmak oldu;
Yağcıya torpili sızdırdı müdür!

Makamdan güç aldı illet içinde
İnsanı ayırdı zillet içinde
Kendini övdürdü millet içinde
Herkesi sıraya dizdirdi müdür!

Sağcı, solcu, şucu, bucu belledi
İkilik çıkarttı, öcü belledi
Uluorta ana bacı belledi
Süzdürdü, büzdürdü, düzdürdü müdür!

Önüme devirdi diktiklerimi
Asla biçemedim ektiklerimi
Evime yansıttım çektiklerimi
Çoluğu çocuğu üzdürdü müdür!

İftira sonucu işimden etti,
Yuvam parçalandı, eşimden etti,
Ekmeğimden etti, aşımдан etti!
Ölmeden kabrimi kazdırdı müdür!

11.03.2019

Hikmet Nazlı

Müdürlerime

Sevdam bazen şiir bazen resimdir,
Varsın baharımı çalsın Ankara.
Sevdiğim, saydığım iki isimdir;
Gülistan Tekkuş ve Hüseyin Kara.

06.04.2023

Hikmet Nazlı

Müslüm Gökçe

Şu hayat yolunda kendinden emin
Adım adım, ökçe ökçe yürüdü.
Çok emek sarf etti sizlere yemin
En ön safta Müslüm Gökçe yürüdü.

Hikmet Nazlı

Nazlı Yaşadım

Öyle depreşti ki saf duygularım,
Gönül coşkusunu özlü yaşadım.
Hayat sahasında ayar tutmadı,
Bazı yavaş, bazı hızlı yaşadım.

Dediler her yerde doğru söz söyle;
Dokuz yıl küs kaldım tam dokuz köyle.
En son şifrelendim susup da böyle
Saklandım son köyde gizli yaşadım.

Hedefe sıkmadan kaldım nişanlı,
Oldum ne şöhretli, kaldım ne şanlı.
Dert olup dermanla kaldım nişanlı;
Evlilik olmadı, sözlü yaşadım.

Kafama denk bulamadım bir türlü
Bulsam bile alamadım bir türlü
Senli benli olamadım bir türlü
Sevdiğimle sizli bizli yaşadım.

Urfa'da acılı, Konya'da tuzlu,
Antep'te fıstıklı, Mersin'de muzlu,
Erzurum, Sivas'ta çok karlı, buzlu,
İzmir, Antalya'da kızlı yaşadım.

Durmadım etrafta gezen göründüm,
Tüm gördüklerimi yazan göründüm,
Yazdım aşık oldum, ozan göründüm,
Diyardan diyara sazlı yaşadım.

Uslanmaz nefsimi çektim tâlime,
Terk ettim câhili, sövdüm zâlime.
Zaman zaman dönüp kendi hâlime
Hikmetli düşündüm, nazlı yaşadım.

19.05.2021

Hikmet Nazlı

Ne Biçim Dünya!

Onulmaz acısı yaktı bağırmı
Tadı yok, tuzu yok, bir içim dünya
Dindirmiyor hiç bir merhem ağrımı
Allah'ım bu dünya, ne biçim dünya...

Kimisine zehir, kimisine hoş
Kimisine dolu, kimisine boş
Menzilsiz yollarda hiç durmadan koş
Allah'ım bu dünya ne biçim dünya...

Sen' inkinden farklı hak terazisi
Göçenlerle dolu hep arazisi
Meçhul geleceği, kalles mâzisi
Allah'ım bu dünya ne biçim dünya...

Vicdanlar kurumuş, ruhlar çalıntı
Duygular yapmacık, sözler alıntı
Sevgi köşelerde paslı kalıntı
Allah'ım bu dünya ne biçim dünya...

Zamanı ölçecek aklımız da yok
Bir tutam özgürlük hakkımız da yok
Artık hiç gizlimiz- saklımız da yok!
Allah'ım bu dünya ne biçim dünya...

Yalnızlık kabulüm, kenarda dursun
Kaderim baştacı, sofrayı kursun
Fakat neden kardeş kardeşi vursun! ?
Allah'ım bu dünya ne biçim dünya...

Teşesinden basık, enine şişman
Üstünde yaşayan insanlar düşman
Buraya gelenin çoğu bin pişman
Allah'ım bu dünya ne biçim dünya...

Kulların, kula kul, paraya köle
Menfaat uğruna bürünmüş tüle
Kökünden yakılmış, dönmüş bir küle
Allah'ım bu dünya ne biçim dünya...

Kibleyi, hedefi bilenimiz yok
Hayatta belli bir planımız yok
Yanlış, kötüyü silenimiz yok
Allah'ım bu dünya ne biçim dünya...

İsyan sana değil, Hikmet feryatta
Gidişat çok kötü, şeytan fırsatta
Alabora olmuş, batıyor hatta
Allah'ım bu dünya ne biçim dünya...

31.12.2005

Hikmet Nazlı

Ne Olur

Aradan haftalar, aylar geçince
Arasan ne olur, aramasan ne
Artık kalp yarama bir merhem gibi
Yarasan ne olur, yaramasan ne...

Beraber mutluyduk çok yıllar önce
Heder oldum ayrılığı görünce
Şimdi bu sağıma aklar girince
Tarasan ne olur, taramasan ne...

Çok bekledim, gerekliydin canıma
Unutmuştun zaten, artık tanıma.
Bundan sonra günde beş kez yanıma
Uğrasan ne olur, uğramasan ne...

01.07.2005

Hikmet Nazlı

Net Şiirler Vakti

Net şiirler yazma vakti gelmeli;
Bağımsız, olağan, sade ve özgür,
Sesi gür, hür,
Saygılı.
Anaç unsurlarla bezeli doğaç
Elbet duygulu.

Net şiirler yazma vakti gelmeli;
Babacan kaygılar gütmeli yer yer.
Hisleri kağıda, ak bir yaprağa
Damıtmalı, öğütmeli, ütmeli.
Net şiirler yazma vakti gelmeli.

Sevgilim nerede, nasılsın, nasıl?
Serzeniş, şikâyet, hasret ve merak.
Şeni bulmalıyım şiirle asıl.
Özgürlüğü sevmeliyim;
Özgünlükten yana bir özgürlüğü,
Övmeliyim, bulmalıyım velhasıl.
Şair insan geçmişini görmeli
Ve zamanı nakkaş gibi örmeli
Şair adam, şair kadın, şair kız;
Algılanmak düstur,
Bu kutsal ustur.
İlgili, alingan, dikbaş olmalı.
En sonunda tek başına, sırf naçar
Saçlarına hüznün sarıp ölmeli
Sesi gür, özü hür
Girmeli kalplere, girmeli kabre
Net şiirler yazma vakti gelmeli.

06.04.2021

Hikmet Nazlı

Ne'ydi O Günler

Biçimden biçime doğal olarak
Evrilip yok oldu, ne'ydi o günler!
Yaşandı çarçabuk ge miş e doğru
 evrilip yok oldu, ne'ydi o günler!

Dile doldu, düştü gönlün virdine.
Geçip gitti günler m zi yurduna.
Dur durak bilmedi, ardı ardına
Devrilip yok oldu, ne'ydi o günler!

Artık ulaşılmaz, yitik timsâli,
Bulmak mümkün değil, yoktur vis li.
Iğil iğil akıp dere misâli
Kıvrılıp yok oldu, ne'ydi o günler!

O günler her daim aklıma düştü,
O günler yüzünden gönlüm değişt .
Bazı gün çiğ kaldı, bazı gün pişt ,
Kavrulup yok oldu, ne'ydi o günler!

Hikmetîyim neler geldi dilime;
Sustum, parça parça düştü elime.
Yıllar dilim dilim, gün lime lime
Savrulup yok oldu, ne'ydi o günler!

Hikmet Nazlı

Nispet Zamanı

Nispet zamanı;
Kuşların ağaç budaklarına,
Sıra işi asfalt kenarlarına kaplumbağaların..
Bulutlar ilerliyor;
İvedilenerek yaşam eylemine inat.
Kıskandırıyor hazırlanmakta olan yağmuru
Serilmeden
Toprağımızın üstüne.

Tepki zamanı;
Doğanın bize sitem hakkı gerçevesinde.
Kurumlar çalışıyor;
İnsanlar değişse de; kurtulsa da kalımsız hayattan.
Saatler işliyor;
Çehreler değiş tokuş.

Araziler
Bizleri bekliyor; kütlesele.

Çark atarken kalabalıklar biteviye
Yaşam duruyor ulu ortalıkta;
Mütemadi üzerinden geçiyoruz dönemsel
Bulunup bir süreliğine.
Değil mi ki yaratıklar ulamında olanlardansak
-ki nispet zamanı;
Bulutlara karışalım düpedüz,
Yağmurlar kıskanç kalsın, hazırlıksız, acıklı.

Yağsın yine,
O gün gelip
Toprağımızın üstüne.

(Hayal Bilgisi Dergisi – Kış 2024 – Sayı 55, s.23)

Hikmet Nazlı

Oktay Zerrin

Bafra'da nadide bir öğretmen var
Şairlikte üstün, sevgide derin.
Onu sevmek için pek çok etmen var
Kolay yetişmiyor bir Oktay Zerrin.

Musikiye vurgun, dosta vefalı,
Çalışkan, üretken, aydın kafalı,
Sevgide fedâkâr, aşkta cefalı
Kolay yetişmiyor bir Oktay Zerrin...

2010

Hikmet Nazlı

Oktay'a Ağıt

14 Mart 2014'de elim bir trafik kazası sonucu genç yaşta vefat eden kıymetli dostum Oktay Terzi anısına...

Yıl iki bin on dört, martın on dördü;
Terk edip dünyayı, gittin be Oktay!
Nasıl unutam bu gamı, derdi;
Apansız genç yaşta yittin be Oktay!

Acelen ne idi? Ne çabuk gittin,
Düştün ateş oldun, yaktın, erittin.
Kızını, eşine emanet ettin;
Deniz'ini yetim ettin be Oktay!

Duyar duymaz ta yürekten sızladık
Ölümünle kalbimizi közledik
Gülüşünü, duruşunu özledik
Yandık, burnumuzda tüttün be Oktay!

Sempatik, barışçıl fertliğin vardı,
Haksızlığa karşı sertliğin vardı.
Dostluğun zirveydi, mertliğin vardı
Bizlere çok şeyler kattın be Oktay!

Kalender bakışım, gönüldeş gözlüm,
Ey güleç suratlım, ışık benizlim,
Yiğit arkadaşım, Karadenizlim;
Bir güneş misâli battın be Oktay!

İnsanlık yolunda iyilik göttün,
Yardımseverliğin peşinden gittin.
Seni sevenleri perişan ettin
Kara topraklara yattın be Oktay!

Bana "Müdür" derdin hani coşarak
Umut aşılardın derdi aşarak.
Sökün ettin, bizden önce koşarak
Ecel şerbetini tattın be Oktay!

Yokluğun yaradır, yerin dolamaz
Vefakâr olmayan kıymet bilemez.
Kimse çıkaramaz, kimse silemez;
Gönülde sağlam yer tuttun be Oktay!

25.01.2023

Hikmet Nazlı

Onur İle Nasibe'ye

Değerli kuzenim Onur Nazlı ve kıymetli eşi Nasibe'ye...

İstemezler öyle hanlar, hamamlar;
Onların kalbinde bir yüce köşk var.
İkisi de birbirini tamamlar;
Nasibe'de sevda, Onur'da aşk var.

28.11.2022

Hikmet Nazlı

Osman Nuri Yüce'ye

Yollar burkulmuştu, güller solmuştu
Tadı kaçtı gündüz ile gecenin.
Enişteden öte; amca olmuştu,
Ellerinden öptüm Osman Yüce'nin.

26.03.2023

Hikmet Nazlı

Oy Hasanoğlan!

O eski günleri özlüyorum da
Oy Hasanoğlanım, oy Hasanoğlan!
Şimdi üzülererek gözlüyorum da
Vay Hasanoğlanım, vay Hasanoğlan!

Köyden, kasabadan oluşuyordun,
Mahalle olarak gelişıyordun.
Hani gelişmeye alışıyordun;
Hey Hasanoğlanım, hey Hasanoğlan!

Ezildin, üstüne çullanılarak,
Avundun, yalandan kollanılarak,
Oyuncağa döndün kullanılarak,
Ey Hasanoğlanım, ey Hasanoğlan!

Çoğaldı yozlaşma, bozuldu töre
Çıkar pazarına dönüştü yöre.
Şiyaset uğruna kimine göre
Oy Hasanoğlanım, oy Hasanoğlan!

Kıyılır mı senin gibi çınara?
Doyulur mu senin gibi pınara?
Sözü başka, özü başka kenara
Koy Hasanoğlanım, koy Hasanoğlan!

Dinlemekten vazgeç abuk sabuğu,
Her gelen, gözüne soktu çubuğu.
Sıyr üstündeki ölü kabuğu
Soy Hasanoğlanım, soy Hasanoğlan!

Enstitüye uygun alan deyince;
Akla gelir "yüksek" olan deyince.
Küçük mü gördünüz oğlan deyince;
Bey Hasanoğlanım, bey Hasanoğlan!

Burada can buldu kültür olayı,
Eğitimde ilim irfan balayı.
Baş döndük, şimdi döndür halayı;
Tey Hasanoğlanım, tey Hasanoğlan!

Cezama razıyım sende ise suç
Seni suçlayanda günah yok mu hiç?
Kendinden tarafa hayli sağlam biç
Pay Hasanoğlanım, pay Hasanoğlan!

Kendine ilke et yasal hakları
Sök at sırtındaki asalakları.
Yerinde sayma, çık basamakları
Say Hasanoğlanım, say Hasanoğlan!

Doğru kal, meyletme eğri görüşe
Satılırsın yoksa üç beş kuruş.

Sana gözü gibi bakan duruşa
Uy Hasanoğlanım, uy Hasanoğlan!

Hakkınla kavuşup tüzelliklere,
Bürün, bin bir türlü özelliklere.
İsterim ki bütün güzelliklere
Doy Hasanoğlanım, doy Hasanoğlan!

Şağlamak gerekse has vitamini
Öz bilinçle mümkün olur temini.
Dertli Hikmetînin bu sitemini
Duy Hasanoğlanım, duy Hasanoğlan!

14.04.2025

Hikmet Nazlı

Ömür

Ömür bu geçen,
Başka bir şey değil.
İnceden inceye
Kırılgan, zalim, tutuk.
Bir o kadar vurdumduymaz.
Birazcık yitik.
Deli bir şey
Savurgan, aymaz.

Ömür bu geçen
Pişmanlık, hüznün, tasa.
Anlık mutluluklarla dolu,
Kırık kanadı, kolu.
Geçip gitmek görevi
Sabit bir kanuna dayalı
Değişmez yasa.

Ömür,
Geçmeye görsün;
Bakakalırsın.
Şen şakrak ya da durgun
Gamsızca, önemsizce, sessizce.
Kalakalırsın.
Ömür bu geçen
Belki görürsün.

01.04.2016

Hikmet Nazlı

Öyle Git

Gideceksen eğer müfreze gözlüm,
Seni sevdiğimi bil de öyle git.
Gitmeye mecbursan bekle birazcık,
İki çay içimlik kal da öyle git!

N'olur bana zindan etme burayı,
Kesme selâmını, açma arayı,
Son defa içelim, yak sigarayı,
Şöyle birkaç duman al da öyle git.

Giderken tamamla, hep yarım kaldım,
Yanıdayken bile hasretle doldum.
Ben senin aşkından çok sarhoş oldum,
Çek bugün kafayı bul da öyle git!

Son defa öp beni öyle git, öyle!
Candan sevdiğini yüzüme söyle.
Beni meçhullerde bırakma böyle
Kırılmış gönlümü al da öyle git.

Hikmetî'yim seni nerde arayım?
İstersen uğruna ömür vereyim.
Dünya gözü ile tekrar göreyim;
Bir gün olsun canım, gel de öyle git! ..

24.04.2015

Hikmet Nazlı

Özledim Arkadaş

Yavuz GÜL kardeşime ithafen...

İnan ki durmadan bağrımda tuttün,
Gittiğin yollarda gözledim seni.
Günden güne hasretimi büyüttün,
Özledim arkadaş, özledim seni !

Elde değil şu hasrete alışsak
Ne var sanki bir gün olsa buluşsak
Şımsıkı sarılsak, bir helalleşsek
Özledim arkadaş, özledim seni !

Gözümden silinmez güzel suratın
Belirir karşımda dostluk sûretin.
Dayanılmaz oldu artık hasretin
Özledim arkadaş, özledim seni !

Şiir yazdım, heceleri tükettim,
Azı geçtim, niceleri tükettim,
Gündüz bitti, geceleri tükettim,
Özledim arkadaş, özledim seni !

Temsil ettik dost kişinin merdini,
Kolay kolay bırakmadık ardını.
Kaldıramam ayrılığın derdini,
Özledim arkadaş, özledim seni !

“Dayı”n seni ilelebet unutmaz
Bir günden bir güne anmadan yatmaz.
Artık selâm-sabah beni avutmaz
Özledim arkadaş, özledim seni !

Sen gittin gideli yüreğim durgun
Dost bildiğin Hikmet, şimdi çok yorgun.
Ne kadere dargın, ne sana kırgın
Özledim arkadaş, özledim seni !

04.04.2015 / Ankara

Hikmet Nazlı

Özüne Kurban

Haçer bakışınla bak bakacaksan,
Senin o kaşına, gözüne kurban...
Ne olur çekinme yak yakacaksan,
Zalim ataşına, közüne kurban...

Gelecekse senden gelsin be ölüm!
Görülmedi böyle tatlı bir zulüm
Bakışı yakışlı, dili bülbülüm,
Yaşına, başına, sözüne kurban...

Aşka diğer isim, sen olmalısın
Sanatı has resim, sen olmalısın
Hakikatli mevsim, sen olmalısın
Yazına, kışına, güzüne kurban...

Duyduk; Hikmetî'yi delin etmişsin,
Bağlamış, ayağın, elin etmişsin,
Derdini dermana gelin etmişsin,
İçine, dışına, özüne kurban...

13.12.2011

Hikmet Nazlı

Parçala Gitsin!

Haydi durma, bugün sana işbaşı
Süpür bu sevdayı, fırçala gitsin!
İster kes, dörde böl, ister kuşbaşı
Kıyma yap gönlümü, parçala gitsin! ...

Şimdi istediğin oldu nihâyet
İşte katil sensin, işte cinâyet
Can vermiş bu hâli yetmezse şâyet
Kıyma yap gönlümü, parçala gitsin! ...

Dolgun yüreğime paslı satırla
Her vuruşta geçmiş bir hatırla
Etini karıştır atla, katırla!
Kıyma yap gönlümü, parçala gitsin! ...

İstemez yüreğim ne yas ne ağıt
Dilersen yak, haşla, buzlukta soğut
Belki sevap olur, hayrına dağıt
Kıyma yap gönlümü, parçala gitsin! ...

Aralık 2005

Hikmet Nazlı

Pas

Bakakaldık giden ömür ardından
Gülmedik genelde yas düştü bize!
Ve şu hayat denen zorlu oyunda
Kaybettik, her elde pas düştü bize! ..

02.11.2012
Hasanoğlan

Hikmet Nazlı

Perişan

Ne biçim bir hayat bu bizimki si
Ezilen perişan, ezen perişan
Kimsenin kimseye bir faydası yok
Üzülen perişan, üzen perişan...

Hayıra yoramam her gördüğümü
Geç fark ettim ömrü dar ördüğümü
Hayat urganında sır kördüğümü
Çözülen perişan, çözen perişan...

Uymuyor düşünce sözde hitâba
Gıybet sayesinde döndük bitâba
Kardeşlik denilen sahte kitaba
Yazılan perişan, yazan perişan...

Sevda kolyesini takıp boynuna
Bilmeden dalarlar aşk oyununa
Umudu alıp da sıcak koynuna
Gezdiren perişan, gezen perişan...

Bazen yaz ortası yaşarız kışı
Sürekli rast gitmez Hikmet' in işi
Çile süzgecinden hayâli, düşü
Süzülen perişan, süzen perişan...

13.07.2006

Hikmet Nazlı

Peygambere Salât

Ey İslamiyet'in yolu, ölçüsü;
Muhammed Mustafa salât-ü selam.
Yüce Yaradan'ın kulu, elçisi;
Muhammed Mustafa salât-ü selam.

Cahiliye dönemine son veren,
Hakta, hakikatte gerçeği gören,
Allah'a erdiren, erişen, eren,
Muhammed Mustafa salât-ü selam.

Hikmetî'yem sözüm imana teyit.
Salavatım sana can ehli beyit,
Selam olsun yalvaç, selam ey seyit;
Muhammed Mustafa salât-ü selam.

07.05.2021

Hikmet Nazlı

Piyasadayım

Kanmayın medyada üç beş uyuza
Ben bu işlerdeki en has adayım
Masrafa gerek yok, çıksa ucuza
Ben de bir kasetle piyasadayım...

Sanma ki onlardan eksikim de var
Biraz çekiciyim, fiziğim de var
Birkaç nota hariç müziğim de var
Ben de bir kasetle piyasadayım...

En fazla üç ayda televizyonda
Sürekli sahnede, sinevizyonda
Durmadan vitrinde, her gün vizyonda
Ben de bir kasetle piyasadayım...

Zor değil ki, iki kırıttan iki dur
Sen daha geriden öyle bakadur
Az kaldı birtanem, şimdi sıkı dur
Ben de bir kasetle piyasadayım...

Çok ünlü olunca unut mâzini
İstersen tanıma şehit, gazini
Arkama alırsam bu magazini
Ben de bir kasetle piyasadayım...

Üstüne çekersin sanat kostümü
Etraftakilerin yalaka tümü
Saygı görmektesin işte, kötü mü?
Ben de bir kasetle piyasadayım...

Her iki kişiden biri sanatçı
Çoğu da şarlatan ve üç kağıtçı
Ruhum vazgeç diyor, aklım inatçı
Ben de bir kasetle piyasadayım...

06.09.2005

Hikmet Nazlı

Remzi - Melek Aksu Çiftine

Gönül dizelerim hatıra kalsın
Selam olsun Remzi-Melek çiftine.
Naçiz satırlarım hediyem olsun;
Anı kalsın Remzi-Melek çiftine.

Hayatları bahar olsun, yaz olsun,
Derman pek çok olsun, dertler az olsun.
Tüm hayırlı dilekleri tez olsun;
Hep şans gülsün Remzi-Melek çiftine.

Sarsın şerre karşı pusat olanlar,
Fırsat bulamasın fesat olanlar,
Ceberutlar, hinler, haset olanlar
Kurban olsun Remzi-Melek çiftine.

Kalpleri mis gibi bahçelik, bağlık,
Yolları düz olsun, kalmasın dağlık.
Sıkıntılar gitsin, başarı, sağlık,
Huzur gelsin Remzi-Melek çiftine.

09.06.2021

Hikmet Nazlı

Ressam Hikmet etinkaya'ya

Resim sanatında ihtirası var
Dostudur fırçanın, rengin, boyanın.
Gelincik bahsinde ihtisası var;
Güçlü ressam Hikmet etinkaya'nın.

Ulaşılmaz sohbetinde doyuma,
Bilgisinden örnek aldım payıma.
Algısına hayran kaldım daima
Güçlü ressam Hikmet etinkaya'nın.

İnsanlık yolunda izgisi belli,
Armonisi belli, ezgisi belli,
Üslubu, duruşu, çizgisi belli,
Güçlü ressam Hikmet etinkaya'nın.

Gece gündüz çalışmaktan yorulmaz,
Sanatında gelişmekten yorulmaz.
İlhamları buluşmaktan yorulmaz;
Güçlü ressam Hikmet etinkaya'nın.

Hikmetî'yim dostlar, bir yoldaşım,
Hem öğrencisiyim, hem adaşım.
Ne mutlu ki bana; arkadaşım
Güçlü ressam Hikmet etinkaya'nın.

18.05.2021

Hikmet Nazlı

Rest Çektim

Beni yoldan çıkaran tahtalara, raylara
Üstünde yürütmeyen yollara da rest çektim.
Yalnız günlere değil, haftalara, aylara
Ömrümden ömür çalan yıllara da rest çektim...

Koca koca taşlardan set çekip de araya
Beni kabul etmeyen kollara da rest çektim.
Kat kat acı içinde, tuz ekipte yaraya
İstirabı çekmeyen kullara da rest çektim...

Allah`ıma çok şükür işlemez bende nazar
Riyâ dolu, kem dolu gözlere de rest çektim.
İstersen beddua et, bundan sonra ne yazar
Yalan dolu, şer dolu sözlere de rest çektim...

Günü gün etmek varken, bu üzülmeler neden
Kahrı bir yana bırak, kedere de rest çektim.
Kadere boyun eğip, bu ezilmeler neden?
Onu bunu anlamam! kadere de rest çektim...

Yıllar yılı içimde yapayalnız yaşayan,
Beni hiç dinlemeyen gönlüme de rest çektim
Kimisine sıradan, kimisine çok şâyan,
Bana göre karambol ömrüme de rest çektim...

Hep vefâsızlar muhtar gönlümdeki has köye
Sıfır liralık olan dostlara da rest çektim
Yüzüme hergün gülen bin bir türlü maskeye
İçi kiralık olan postlara da rest çektim...

Çirkeflik yarışında ilk sıralarda koşan
Yalnız topluma değil, fertlere de rest çektim
Ezeldendir dinmeyen, artan, sürekli coşan,
Beni yiyip bitiren dertlere de rest çektim...

Mevsimler belli değil, hep kendini kış gibi
Hissettirip de geçen yazlara da rest çektim
Akı sıra yutturup kendisini kuş gibi,
Uçamayan tavukla, kazlara da rest çektim...

Yalnızlığa hapsedip, eleveren cismime
Bundan sonra gizlime, saklıma da rest çektim.
Benliğimi ben yapan, Hikmet olan ismime
Ve beni zora sokan, aklıma da rest çektim...

02.05.2005
Ankara

Hikmet Nazlı

Rötar

Geç kalktım,
Geç kalan merhabalar gibi
Yitik selamlar, yersiz kelimeler
Ve de gecikmiş vedalar gibi
Ağlar gibi.

Geç kalktım,
Kırılmış sabır taşları koynumda
Ellerimde gam dikenleri var gibi.
Nedamet urganı boynumda
Ve kader onu kördüğümle
Bağlar gibi.

Geç kalktım,
İşe yaramazlar gibi
Hebalar gibi
Yola revan olamamış,
Bozulmuş, dağılmış
Eski model arabalar gibi
Ve yaşarken ölmüş
Saglar gibi.

Geç kalktım,
Unutulmuş bir enkaz,
Terk edilmiş bir kireç yığını
Ve kurumuş dallar gibi.
Viran olmuş, çürümüş
Bahçeler,
Bağlar gibi.

Geç kalktım
Ve her zaman geç kaldım
Yaşanmışlıklar, pişmanlıklar
Ve yanlışlıklar adına.

Yeter!
Bitmeli artık bu vahamet,
Bu eziyet beter mi beter!
Sıkıntılar sıra sıra karşımda
Dağlar gibi.

Ve hayatım:
Başlı başına rötar.

04.11.2012

Hikmet Nazlı

Sabiham

Biricik kardeşime...

İçime gün doğar onu görünce;
Umutlu dem, mutlu andır Sabiha'm.
Ruha ışık verir inceden ince;
Gönlümde şafaktır, tandır Sabiha'm.

Kalbinde barınmaz kin de garaz da
Mevla'm hiç koymasın onu marazda.
Ne bileyim işte; dostlar biraz da
Bağrımda hüznölü yandır Sabiha'm.

Her türlü kemlikten neuzübillah
Keremine şükür elhamdülillah
Hayırlı bir ömür bahşetsin Allah
Kız kardeşten öte, candır Sabiha'm.

12.01.2023

Hikmet Nazlı

Sağ Olsun

Ey cefâlı dostlarım, iyi ve kötü günde
Hakkıma destek olan bileğiniz sağ olsun.
Bu yürek çok sevinir sizlerle güldüğünde
Hayaliniz, düşünüz, dileğiniz sağ olsun...

Ey vefâlı dostlarım, kuşatıp etrafımı
Doldurdunuz sevgiyle geniş gönül rafımı
Acizane sözümü, yalan- yanlış lafımı
Usanmadan dinleyen kulağınız sağ olsun...

Yeri geldi, Hikmet'in arkadaşı oldunuz
Yeri geldi, Müdür'ün tek sırdaşı oldunuz
Kısacası dostlarım, can yoldaşı oldunuz
Boram boram gül kokan yüreğiniz sağ olsun...

16.06.2006

Hikmet Nazlı

Sahnendeyim, Mekân Senin

Kamçılâsın tüm alkışlar
Gururumu ovuştursun.
Dert yükümü o bakışlar
Derman olup savuştursun.

Sahnendeyim; mekân senin.
Mahzendeyim; dükkân senin.
Ben sendeyim; erkân senin,
Aşkın beni kovuştursun.

Sevdan bitmez savaşmayla,
Atlatılmaz savuşmayla.
Barıştırsın kavuşmayla,
Ayrılıkla dövüştürsün.

Firkatteyim, ne beterse!
Vuslat düşman; güç yeterse.
Özleminle cenk biterse
Hayalinle savaştırsın.

Bırak tutku gelsin sana
Kismet olmaz her insana.
Bir tanem aşk olsun sana;
Maşukunu seviştirsın.

Aldırma can bu ahıma
Millet girsin günahıma.
Yalvarırım Allah'ıma
Seni bana kavuştursun.

2024

Hikmet Nazlı

Sâki Adlı Hayat

Gün kararı elbet
Yokluk hissiyatı ıssız çekilen
Hissetmek aşk denen tatlı boşluğu
Sâki adlı hayat
Ver sarhoşluğu.

Gün arası hasret
Tene dokunan,
Yürek soyadlı tene.
Şaşırmak nafîle olup bitene.
Yorgunluk çekersin harcamadıysan
Hayretini, cüretini, yiteni.
Yok sayar sevilen, seven görünen.
Nankörlük diz boyu, ihanet acı
Alışık, gıcık.
Yok sayar, hiç bilir
Tüm gayretini.

Gün yarası müddet
Uzanır, uzar
Bozar göğümü.
Dokunamaz, bilmez.
Ütopik kod adlı, ümit isimli
Göbek adı elem, sahne ismi aşk
Bezenir, ezer
Çözer düğümü.
Hissetmek ondaki tatlı boşluğu
Sâki adlı hayat, bâki değilsin
Şimdilik benimsin
Ver sarhoşluğu.

23.10.2021

Hikmet Nazlı

Say

Millet gitti geldi, bir daha gitti!
Şabrı, tahammülü son yerinde say
Ömür kısacık, bak işte bitti!
Say deli yüreğim, sen yerinde say! ..

07.11.2012
Tandoğan

Hikmet Nazlı

Saymaz

“Eskimiş” diyerek, bindirir gama
Hayat yüreğimi çok yeni saymaz.
Kalemle dostluğum b kidir ama
Ben onu dinlemem, o beni saymaz...

Yazdđđm, izdđđm her şey pişmandır
Kimisi zayıftır, kimi şişmandır
Bu şiirim bile bana düşmandır
Ben onu anlamam, o beni saymaz...

Bir garip gelmişim, garip giderim
Kalemsiz ne para, ne pul ederim.
Sürekli peşimde yorgun kaderim
Ben onu tınlamam, o beni saymaz...

08.07.2006

Hikmet Nazlı

Selçuk Ve Semih'e

Soyadları Kelek, kalpleri melek,
Eskimez dostumdur bu iki ocuk.
Hem gardaş, hem sırdaş, hem de meslektaş;
Birisi Semih'tir, birisi Selçuk.

Hikmet Nazlı

Sema Ve Sefa Aslantürk'e

Samsun Çarşamba'da doğdu bu sevda;
Başkenti sel aldı, bir hasret aktı.
Aşk ile buluştu Sema ve Sefa,
Mutluluğa giden yüzüğü taktı.

29.03.2023

Hikmet Nazlı

Sen Ol

Büsbütün işgal et, yağmala beni
Gönlümde en büyük talanım sen ol.
Şevdanla yaşayıp, yoğrulup bir gün
Ölürsem geride kalanım sen ol...

Sen gülersen, gönlüm kalır rahatta
Aşkımız düşmesin, kalsın bu hatta.
Ömrümde en büyük doğrum ve hatta
Hayatta en tatlı yalanım sen ol...

Düşen ol yaşımda, şen ol neşemde
Sen ol her fırsatta hep başköşemde
Her ciddi ve gayri ciddi işimde
Meselâm, falanım, filanım sen ol...

En leziz çeşitler düşse payıma
Hız aldım, ihanet etmem rayıma
Çıkma hiç aklımdan, çıkma daima
Gönlümü gasp edip, çalanım sen ol...

Dertliydim, dermanı bağış eyledin
Damlaya muhtaçtım, yağış eyledin
Umudun göğsünden sağış eyledin
En candan duayı alanım sen ol...

İfadem belki çok, belki bilmem az
Tuttuğum oruçsun, kıldığım namaz
Kim bilmiş, bilmemiş hiç ırgalamaz
Yeter ki aşkımı bilenim sen ol,
Gidersem geride kalanım sen ol...

Ankara 2008

Hikmet Nazlı

Sen Olsan

Tahammülü bitirdin, çoktan aştın çizmeyi
Dönemem bundan sonra, çekmem tasam sen olsan.
Üstüne kadeh koymam, bırak şiir yazmayı
Bir dakika oturmam, çökmem masam sen olsan!

Bundan sonra düşünmem kiminlesin, nasılsın
İhanet kitabında eserlerin basılsın.
Dönmek şart ise bu can idam olsun, asılsın
Uymam kanunum olsan, uymam yasam sen olsan! ..

2008

Hikmet Nazlı

Sen Varsın

Engellerle dolu garip ömrümün
Sen varsın önünde, arkasında sen
Kader denilen şu dar kıyafetin
Sen varsın yününde, hırkasında sen...

Ne zaman bitecek naz bürünümün
İç güzellik dolu dış görünümün
Bar kodu üstünde kalp ürünümün
Sen varsın adında, markasında sen...

Üstüne düşmezsen aşk nedenimin
Ağlarsın ardından bak gidenimin
Öyle işledin ki, tüm bedenimin
Sen varsın etinde, her kasında sen...

26.05.2006

Hikmet Nazlı

Sen Yoksun Daha

Devran ark etti,
Zulüm terk etti,
Herkes fark etti,
Sen yoksun daha...

Gitti pasaklar,
Kalktı yasaklar,
Saa yas aklar,
Sen yoksun daha...

Yüzüne nazır,
Kaçıncı özür,
Soframız hazır,
Sen yoksun daha...

Yıllar gam yükler,
Azrail yoklar,
Bu gönöl bekler,
Sen yoksun daha...

Akşamı ettik,
Bugün de yattık,
Kaç şafak attık,
Sen yoksun daha...

Ne bahçe ne bağ,
Hasret oldu dağ.
Bak Hikmetî sağ,
Sen yoksun daha...

15.07.2013

Hikmet Nazlı

Seni Bekliyor

Yeter bu hasretlik, dön allı gelin
Kucak açtı kollar, seni bekliyor.
Dertli Hasanoğlu, yaslı Elmadağ,
Vuslat kokan yollar seni bekliyor.

Tütmüş Çetderesi, ise bürünmüş,
Kıkkızlar tepesi sise bürünmüş,
Koca İdris Dağı pusa bürünmüş,
İlgıt ılgıt yeller seni bekliyor.

Kâr etmiyor teselliler, öğütler
Sensiz gazel döker koca söğütler.
Efkârıma efkâr katar ağıtlar,
Türkü dolu diller seni bekliyor.

Kargalı'da sıra sıra kavaklar,
Yazı'da keklikler, Çal'da tavuklar,
Davullar, zurnalar, telli duvaklar,
Al kınalar, tüller seni bekliyor.

Yâr gelmezsen, yüreğime çiğ damlar,
Boyun büker gündöndüler, bademler.
Bıçıktaki sütlegenler, çiğdemler,
Bahçedeki güller seni bekliyor.

Sevda yüklü çamlar bele dikildi,
Seyranker bostanlar, bağlar ekildi,
Pınarlardan helke helke çekildi,
Tatlı sular, seller seni bekliyor.

İste, gözlemeyi açsın ebeler,
Tirit yapsın, helva çeksın bebeler,
Tandır ekmekleri, sıcak gömbeler,
Bazlamalar, ballar seni bekliyor.

Gel çekilsin şanlı düğün halayı,
Karşılasın yolda seymen alayı.
Hikmetî'ym ey yâr, sözün kolayı;
Gayri bizim eller seni bekliyor...

Hikmet Nazlı
13.01.2014
Hasanoğlu-Elmadağ / Ankara

Hikmet Nazlı

Seni Kül Kıyılarında Buluyorum

Seni kül kıyılarında buluyorum
Olabildiğince dinmiş,
Işıkları kaçkın ama berrak.
Donuyorum;
Yağmakta olan kar damlacıklarının hız alıp
Çamlarla çarpışmasının çıkarttığı seslerden.
Ürpermiyorum ama şimdi
Üşüyorum
Dengeli, densizce.
Nedensizce üşüyorum.
Bir tekir kedinin saf hırıltısı gibi çöküyor kulağıma
Senli benli kavrulmuş o şehvâni sevda kelimeleri.
Yanmış, savrulmuş;
Seni kül kıyılarında buluyorum.

Yan komşudan çekişme sesleri geliyor
İstikrarsız bir gidişat barındıran mutluluk tat vermemişçesine
Acı bağırışma sekansları kaplıyor odamın içini hoyratça
Sağlıksızca geçip de duvardan,
Tavanımdan tabanıma değin uğulduyor bu
Yan dairenin küf kokulu telaşesi
Tonsuz, tatsız.
Bir çocuk ağlıyor üstelik.

Sormasalar
Darlama bir de beni;
Şu ömrümün dar vakti.

Sonra duruluyorum
Anlık şenlikler güdümlüyor belleğim takla takla.
Umulmadık heyecanlar gelirken akla hem
Peşi sıra
Yan odadan geliyor babaannemin iniltisi;
Ölüm kol gezerken döşeginde
Bir hazırlık süreci oluyor ister istemez elbet
Bir ayrılış var çok yakında belli ki
Yakıyor daha ayrılmadan bir hasret cayır cayır
Müddetsiz, haberli.

Seni kül kıyılarında buluyorum.
Umutların devrilip düştüğü yataklardan yükselen
Ses aralıklarında, notasız, rotalı pekâlâ.
Katlanıyorum,
Üzülüyorum da.
Katlamalı giderken koşar adım
Ömür yolundan atlamalı eşikleri.
Gül kokulu bebeklerin beşikleri bir yandan
Bir yandan ölüm döşekleri,
Ecel fişekleri döşeniyor adeta ecel fişekleri.
Patlamadan ve çatlatmadan sabır sebat dokulu;
Okunmamış, üflenmemiş kayacıklarımızı falan.
Kurtarmalıyız geçmişten hani

Ömrümüzü aydınlatmış bir dönem o parıldayan şeyleri;
O ışkın, o ılıman, o haz veren, o şeyler.
Kış görmeli daha biliyorsun bunu;
Birazcık yaşayıp keşke
Yaz günü vermeli eşe dosta zamanı; yar vakti.

Piç etme şu sefinemde gizli kalmış
Dar vakti.
Hazinem gibi.

Görmeli değil mi daha birkaç defa doyasıya;
Kış görmeli; dolu dolu, kirli, gri, ışıldayan, beyazca.
Düş görmeli; koştut koştut
Mevsim mevsim hissederek esleri
O eslerde sese hasret ekseri
Kuş bakmalı, beslemeli çubuklu bir siperde
Salmalı sonra pervasızca pervazlara pırıl pırıl salmalı
Uçurmalı kanat kanat göklere
Kırmalı kafesleri.

Seni kül kıyılarında buluyorum
Olabildiğince konmuş
O bir zaman bakılmış ışıldayan kuşların
Küme küme öldürülmüş avlusunda
Sere serpe
Birikmiş bir karanlık eşliğinde seçkin seçkin serilmiş
Evet, bıçkın ama berrak.
Donmuyorum
Ötmekte olan kuş yavrucuklarının çıkarttığı seslerden
Urperiyorum şimdi
Üşümüyorum;
Sevda alaz alaz yakıyor beni
Duyuluyor yüreğime, o dramatik içerikli veda kelimeleri
Sonsuz, adsız.

Sarmasalar
Sevmeseler bir de beni
Şu ömrümün şer vakti.

10.01.2024

Hikmet Nazlı

Sensiz Bayram

Bilmem ne haldesin, ne vaziyette
Yine senden uzak bir bayram geçti.
Umutlarım yitik, kalp eziyetle
Yine senden uzak bir bayram geçti.

Gözlerim yollarda, kulağım seste
Şuurum firarda, ruhum kafeste
Seni hatırlatır bana her beste
Yine senden uzak bir bayram geçti.

Hasreti savurdum, yellere verdim,
Şevgiyi, şefkati ellere verdim,
Ömrü, boz bulanık sellere verdim
Yine senden uzak bir bayram geçti.

Düşünür dururum her sigarada
Ne olur görünsen, gelsen arada.
Ayrılık kokulu şu Ankara'da
Yine senden uzak bir bayram geçti.

Hikmetî'yim sana doyamadım ki
Yerine kimseyi koyamadım ki
Bu kaçınıcı oldu, sayamadım ki
Yine senden uzak bir bayram geçti.
Ve senden uzakta bir ömür göçtü! ..

27.10.2012
Hasanoğlu

Hikmet Nazlı

Serde Yenge

23 Mayıs 2015`de kaybettiğimiz Serde Tüfekçioğlu Nazlı anısına...

Hep kol kanat gerdi tüm eşe dosta
Ömrünce yâr oldu, vefâ gösterdi.
Yüce Mevlâ, kader denen hususta
Hastalık gönderdi, cefâ gösterdi.

Serde yengem kapatınca gözünü,
Arar olduk sohbetini, sözünü.
Şaka değil, ecel soğuk yüzünü
Sakinmadı ve bu defa gösterdi.

Can yuvası her gün etti refakat
Allah sabır verdi, vermedi takat
Elbet mutlu anlar yaşattı fakat
Ne rahatlık ne de sefâ gösterdi.

Hikmetî'yim yine yüreğim sizler
Azime'm, Onur'um sağ olun sizler.
Hasret çiçek açtı, sulandı gözler,
Özlemler baş verdi, kafa gösterdi.
Anılar hoş geldi, sefa gösterdi.

Hikmet Nazlı

Sergüzeştim Öl

Kal sergüzeştim kal,
Kendi gönöl pınarında
Bu muydu koyup koyabileceğın hal ve gidiş orta yere?
Buralarda mıydı hasbihalite tavrın?
Kendi ömür kenarında
Bu muydu berdeste gidişatın yerli yersiz çok kere?
Yıprandığın, imrendiğın uğruna!
Buralar mıydı barınağın son raddede ayrılırken ansızın?
Son kurtuluş köhnemiş otağlar dizgisinden
Çal sergüzeştim çal,
Katmeriyeli efkâr makamından,
çık tripli notalar ezgisinden
Usturuplu, ıstıraplı, şuruplu.

Kal buralarda kal,
Bir müddet süren var imrenilmez dünyada daha
Kendi gönöl pınarında
Bir usturuksuz sevda meyzusunun dip kenarında
Lokma edip olur olmaz ağızlara
Yaşam tatlısını böldükten geri
Öl sergüzeştim öl.

04.05.2022

Hikmet Nazlı

Sevdiğimi Anımsadım, Anımsa

Kalktım, bir gece mesaisi biterken sabah
Uyuklarken sayıkladım belki seni erkenden
Tutanaklık suç işledim, düşlerimde dolaştım.

Seni sevdiğimi anımsadım gözlüğümü takarken.
Bir kedi geçiyordu yanından uzandığım sedirin.
Doğrulurken bulutları izliyordum pencereden, titredim.
Gül yüzünü resmettim gökyüzüne bir dakika sürmedi.

Çöp kovalarını boşalttım, poşetler geçirdim rengârenk
Dalgınlıştım, uyku aktı gözümde, küsüyordu akarken.
Hayat, endişelerimi sürüklüyordu faras gibi köşeye.
Evdeki saksıyı düşündüm, dikeceğim çiçeği.
Ödenmemiş faturalar döküldüler lavaboda cebimden.
Koridoru paspasladım, ılık çaldım, bunaldım.
Naneli şeker veriyordu bir arkadaş suratıma bakarken.

Seni sevdiğimi anımsamak bırakmadı peşimi
Kavuşmayı arzuladım gün doğarken kırcı düşmüş avluya.
Sanki her şey şiir oluyordu söylediğim anbean
Yıprattım belleğimi, anıtlıştım sevda meydanlarında.
Soğuktu su, yüzüm yandı, yüz vermedim havluya.

Gökyüzüne resmettiğim gül yüzünü aradım
Çok yaklaştı otobüsün saati
Dikeceğim çiçeğimi düşündüm, gözlüğümü çıkarttım.
Unutmadım sevdiğimi, bulutları seyrettim;
Kümelenmiş, ak pak olmuş, dağınık.
Güttüm izini bulut bulut.
Gittim gül yüzünü aradım bir parça
İsterdim ki çiçeğim ol bir umut;
Sen de beni sevdiğini anımsa.

Hikmet Nazlı

Seymenler Seni Bekler

Hep uykuda kalma can, tarihini unutup.
Yürekten bilirim ki, Ata'm vurgun Başkent'e
Ayağa kalksın millet, senin elinden tutup,
Dön Ata'm, dön de el ver, can ver yorgun Başkent'e...

Özleminle tutuşup, kavrulur hep yürekler,
Dikmen hasret kokuyor sensiz derde dert ekler,
Elmadağ sırtlarında seymenler seni bekler,
Yeniden şaha kaldır, şan ver durgun Başkent'e...

Bir garip Hikmet'i'yim, hep seni izler olduk,
Seni arar olduk biz, yolunu gözler olduk,
Kalk bir daha gel Ata'm, vallahi özler olduk,
Yeniden taze hayat, kan ver kırgın Başkent'e...
Gün doğsun, şafak söksün, tan ver sargın Başkent'e...

27.12.2011
Elmadağ
(27 Aralık 1919, Atatürk'ün Ankara'ya gelişi)

Hikmet Nazlı

Sizce Önce

Yazmak vardı şiiri güm diye
Hayatın üstüne başına.

Yediverenleri, sinemayı, soğuğu,
Toplu aşk ölümlerini hor bir diyarda,
Çay kokusunu, sokağı ve sevebildiklerimi
Düşüne düşün.

Harcamak istiyorken haznemdeki tüm imgelerimi
Fotojenik kediler sarmalıyor köşe taşlarımı
Müstemeleke duruşlarla hırıldıyorlar
Çakır bir ayazda.
Abanıyorum geçmişime gelecek için
Matbu hikâyelerimi yineliyorum etrafıma,
Umut yoksunu simaları süzüyorken gözlerim.
Tezkiyesi ne zaman düzelecek kim bilir;
Yaşam lakaplı sırlı şahsiyetin.
Bekliyorum lavanta kokulu gölgelerimle,
Sabırsızlanıyorum saçalamak için tüm imgelerimi
O güzel günlerin düşününe düşün.

Yaşamak vardı küt diye
Solgunca değil, olabildiğince
Olgunca hem, çılgınca değil.
Beklemedeyim şimdi; sizce önce.
Yaşamak ve ölmek düşümde
Sevilebildiklerimle o gölgede
Düşüne düşün.

(Hayal Bilgisi Dergisi – Haziran-Temmuz-Ağustos 2025 – Sayı 57, s.31)

Hikmet Nazlı

Son Baskı

Ne yedekte bekledim, ne de ön plandayım
Senin için zaten ben her zaman askıdayım.
Ne fazla tahammülüm, ne de artan sabrım var,
Günden güne tükendim, artık son baskıdayım...

24.04.2005

Hikmet Nazlı

Sonradan mı?

Nedir bu tutulmaz olmak?
Bir taşkınlık üstüne.
Herkes âşık mı? Hem fikir miyiz?
Tarzımız bu mu?

Eylemimiz anlamamak sıklıkla
İskalamak hayatı ıslık çala çala; ıssızca
Bunu biliyorum; evet.
Epey biliyorum; isteklerim değiş tokuş, hayallerim etraflı
Dileklerimiz çalışkan.

Nedir bu? Nedir ki şu; es geçilmek
Bir pişkinlik üstüne.
Popülarite, dönemsel biçem, yaygın düşkünlük.
Moda, geçici unsurlar ve uçuk mavi.
Yapay bir rüzgârda uçuşan, kopmaya ramak kalmış
Saç telleri bu.
Ellerimde renkler var; önemini yitirmiş.
Bileklerim çalışkan.

Tanımlanamamak, hem anlanmamak
İnanılmaz bir inanç sistemi içerisinde; sanki
Hor görülmek, tepik yemek, illegal; bu mu?
Sonradan mı değerler verilecek, bazı köşe başlarında
Peşimiz sıra.
İçime çok acı oturuyor bu;
Kendi dönemimde anlaşılmamak.

Hikmet Nazlı

Sorulsun

Her günü geç, yılda bir iki defa
Ne hatırım ne de halim sorulsun...
Çeksem de durmadan bin türlü cefa
Ne hatırım ne de halim sorulsun...

Yalnızım ben, yalnız olmak kaderim
Ne şikâyet ne de isyan ederim
Tek başıma bir gün çeker giderim
Ne hatırım ne de halim sorulsun...

Bırak sevda ile geçen yılları
Bırak nefret dolu, hain kolları
Sildim hafızamdan bütün kulları
Ne hatırım ne de halim sorulsun...

Tek yoldaşım, kardeşim olsun erdem
İsmim hayır ile anılsın her dem
Sessiz ve sedâsız kapansın perdem
Ne hatırım ne de halim sorulsun...

07.08.2005

Hikmet Nazlı

Şair Ertuğrul Yılmaz

Ölmeden bir şair, kıymet bilmeye
Mecbur ve hasretiz, es geçmek olmaz.
Hepimiz dünyaya geldik ölmeye;
Bir daha gelir mi Ertuğrul Yılmaz?

Hikmet Nazlı

Şair İlk Defa Aşık Değildi

Yine bir kedi ölümü
Sezinlediğim.
Duygular yıpranmış, keşmekeş gece.
Hüzün mü var, telaş mı?
Öfke mi var, elem mi?
Güne kavuşur mu evhamlı gönül
Durulur mu gece,
Ay dolanır mı?

Her kedi bir aşkı temsil etse ya
Her ölüm bir kedi, bir ölüm keder.
Yok oluş toprakta
Bir sessiz çığlık.
Hazan mı var, veda mı?
Gizem mi var, sevda mı?
Üne kavuşur mu her yaşanmışlık
Yorulur mu yağmur,
Gök bulanır mı?

Bu kaçınıcı kedi bahçemde yetim
Aşk aç kaldı, susuz ve yetim işte
Umuda tutunmak en has niyetim
Boyunlar büküldü, başlar eğildi.
Coşku mu var, panik mi?
Aşk galip mi, yenik mi?
Burulur mu yürek
Bu bilinir mi?
Bir şair ilk defa aşık değildi.

Hikmet Nazlı

Şair Kıza 1

Kız ben sana şair, sen bana şair;
Karşılıklı yazar, sevda dokurduk.
Kâh edebî, kâh ebedî vesair;
Sabahlara kadar şiir okurduk.

“Sağlam dörtlüklere imza attığım
Zamanlar olmuştı” derdin, bilirim.
Esininden besin alıp, tattığım;
Bana ne ilhamlar verdin, bilirim.

Hecede ustaydın, yergide mâhir,
Belâgatın sağlam, sohbetin hoştu.
Şimdi muhannetin sergide zâhir;
Desene yüreğin nankördü, boştu.

“Bağlılık destanı” yazmıştın güyâ;
Ölümsüzdü sevgin, saygın sürekli.
Aşk, sana tozpembe, sevdalar rüyâ;
Ey vefâsız zalim, sahte yürekli.

Gönül köyüm almış, şehir etmiştin;
Yalancıktan gülen gözü bilmezdim.
Hatırlarsın belki, şair etmiştin;
Esaslı şiiri, sözü bilmezdim.

Sırtımdan yediğim hançer çiftedir;
Sille tiryâkisi ömrüm alışık.
Bu sözlerim yeni “mutlu” çiftedir;
Saf duygular sizin için bulaşık.

Gidişinden sonra sitem üstüne
Yazmadık ne imge ne hece kaldı.
Artık bahsedersin yeni “dostuna”
Sövmedik ne gündüz ne gece kaldı.

Hikmetî’yim daha yeni başladım;
Özümde kin yoktur amma bu başka!
Şairsin sen kızım, sanma taşladım;
Yerginin kuralı yetmez bu aşka,
...Sövgünün kralı yetmez bu aşka...

20.02.2012

Hikmet Nazlı

Şair Kıza 2

Şair kız, giderken hâlis ilhâmı
Yanında götürdün, posa bıraktın
Terk ettin selâmı, çaldın kelâmı
Berrak gözlerimi pusa bıraktın.

Zul sevdana düştüm, piştım, yandım ya
Safılık bende imiş, sana kandım ya
Nasıl da dilbazdım, konuşkandım ya
Dilimi lâl edip susa bıraktın.

Pür hayatımızda felsefemiz hız
Baş başa oturur dem vururduk kız
Gittiğim mekânlar şimdi ıpıssız
Benimle bomboş bir masa bıraktın.

Sanma ki bu aşktan pek has çıktın sen!
Kapkara bir leke, kir, pas çıktın sen!
Sahtekâr, riyakâr, dессas çıktın sen!
Başa bin bir türlü tasa bıraktın.

Şimdi çok mutlu ol hıyanetinle!
Şeref duy bu enkaz emanetinle!
Eşi görülmemiş ihanetinle
Aşkta çiğnenmiş bir yasa bıraktın! ..

26.11.2012
Beşevler

Hikmet Nazlı

Şair Kıza 3

Ne olur şair kız, zamanında gel,
Ânı batırınca gelirsens olmaz!
Sana da bana da kapıda ecel,
Canı yitirince gelirsens olmaz!

Bu aşkta hükmü yok kinin, nefretin,
Farkında ol sabrın, şükrün, ibretin.
Düşkün gözlerime kızıl hasretin
Kanı oturunca gelirsens olmaz!

Zorla gül derilmez aşkın dalından
Gelmen önemlidir istek yolundan
Dertler, fertler zorla tutup kolundan
Seni getirince gelirsens olmaz!

Aymaz gönül, özlem sarhoşluğunda
Akıl gidip gelir dert boşluğunda.
Her gelen yeni gün gam eşliğinde
Günü götürünce gelirsens olmaz!

Müdür'üm; sözden geç, özde ustalık.
Birden aşka daldım, kaldım üstelik.
"Kara sevda" denen illet hastalık
Beni bitirince gelirsens olmaz! ..

06.09.2014

Hikmet Nazlı

Şair Kişiyē

Evet şair, acın şiirle erir
Başka tür bir ilaç yabancı sana.
Dizeler savaşı, sözler hız verir,
Güç katar şiirin usancı sana.

Sevdânın yüreği yakması zordur,
Duygunun kâğıda akması zordur,
Aklın, kalptekini dökmesi zordur,
Günlerce zulmeder bu sancı sana.

Sensin şair, kendi kabrini kazan
Aşk ile beslenen, hislenen, yazan.
Gâhi sen olursun düzeni bozan,
Gâhi çarkı devran isyancı sana.

Güçtür, ummanlara dalıp da yüzmek,
Edeple yoğrulmak, adapla yazmak.
Bu yolda var gamla ezilmek, ezmek
Say ki; mısraların şu hıncı sana!

Haber ver kederden halâstan öte
Hikmetî, hikmet bul mahlastan öte.
Yol yoktur imandan, ihlastan öte
Bil ki bu şer dünya yalancı sana.

16.02.2016
Hasanoğlu

Hikmet Nazlı

Şair Muammer Baydere'ye

Sorarsanız Baydere ne tarafta kalacak?
Çizsem; ya bir duvarda, ya da rafta kalacak.
Ben onun dostluğunu yüreğime nakşettim;
O ne geçici yerde, ne de lafta kalacak.

Hikmet Nazlı

Şair Murat Duman

Ondan uzak etsin cevr-ü cefayı,
Mevla'm düşürmesin derde, gümana.
Unutmak olur mu ahde vefayı,
Selam olsun şair Murat Duman'a.

Hikmet Nazlı

Şair Mustafa Ceylan'a

Ey Mustafa Ceylan, gönöl isimli
Has kitabın altın yaprağındasın.
Kan verdin, şan verdin, bitti can verdin;
Döndün, Elmadağ'ın toprağındasın.

05.07.2018

Hikmet Nazlı

Şaziye Yengeye

4 Aralık 2022'de aramızdan ayrılan yengem Şaziye Nazlı'nın anısına...

Birçok özel vasıf onda toplandı;
Cesaret, dobralık, emek ve denge.
Yürekler hasretle doldu, kaplandı,
Mert ruhun şâd olsun Şaziye Yenge.

Hikmet Nazlı

Şehitten Anasına Mektup

Gün olur da bir gün şehit düşersem,
Başını hep dik tut, ağlama anam...
Yitip, kutlu yola doğru koşarsam,
Ne üzülsün ne yas tut, ağlama anam...

Safları sınıksız tutan sağ olsun,
Mezarıma toprak atan sağ olsun,
Her şeyden geç ama vatan sağ olsun,
Gerisini unut, ağlama anam...

Kader; ayrılırsan eğer delinden,
Bilirim ismim hiç düşmez dilinden.
Nelere dayandın, dayan, elinden
Tutsun hep bir umut, ağlama anam...

Selâmın ulaşır gül diyarına,
Gelirim ben senin rüyalarına.
Gururla gez, dolaş, ulaş yarına
Sürekli dua et, ağlama anam...

Aşk-ı deryaya dal, kurtul yangından,
Şehit seslerini işit enginden.
Ziyarete gelip, bayrak renginden
Kabrine güller at, ağlama anam...

Ağlama ki anam, sevinmesinler,
Kalleşlikleriyle övünmesinler
"Örnek Türk anası, işte" desinler
Bu gururu hep tat, ağlama anam...

Boyuncuğun bükme, kaldır başını,
Kutlu mezarımın okşa taşını,
Ne olursun dökme, sil göz yaşını
Yas faslını kapat, ağlama anam...
Şehittir bu evlat, ağlama anam...

30.05.2010

Hikmet Nazlı

Şen Şakrak Günler

Sessizce süzölüp düşüyor sanki
Bir yağmur damlası, bir yaprak günler
Şimdi yaşadığım öyle bir an ki...
Kim bilir nerede şen-şakrak günler...

Ben miyim kederden, dertten sıkılan
Garip yüreğine elem sokulan
Onlardı ruhumu hep mutlu kılan
Kim bilir nerede şen şakrak günler...

Sanmayın unuttum, aramıyorum
Sanmayın görüp de saramıyorum
Bir türlü yanına varamıyorum
Kim bilir nerede şen şakrak günler...

Onlar mutluluktu, onlar umuttu
Vefasız mı çıktı, neden unuttu?
Yoksa her birini zaman mı yuttu?
Kim bilir nerede şen şakrak günler...

Hepsi hâyâl oldu, gitti sanırım
Şimdi yalnızlıktan çok utanırım
Şöyle bir uzaktan görsem tanırım
Kim bilir nerede şen şakrak günler...

31.01.2006

Hikmet Nazlı

Şiir

Şiir;
Vazgeçilmez sevda.
Duyumsanan,
Özümsenesi tutku,
Derinliklere daldıran etki.
İçsel, ürkek ve hırçın.
Duygu yüklü, kaygı duyan, aldırın.

Şiir;
Şuurumsu hareket,
Yadsınamaz bir dava.
Boşluklardan kurtaran
Özlenilen, özleten.
Özlü.
Baştan sona bereket.

Şiir;
Esenliklere gebe.
Tanımlayan, tanınan,
Yürekleri gözetten.
Doygun, hisli ve hırslı;
Haddimizi bildiren
Vazgeçilmez bir sevda.
Hayat dolu, sevecen.
Ve şiir;
Sanatın saygın yolu.

26.03.2018

Hikmet Nazlı

Şiir Günleri

Aklımı yitirdim, şaşırdım kaldım;
Kaybettim, nerede şuur günleri.
Bir zaman mısralar yakın dostumdu;
Terk etti ömrümü şiir günleri...

18.09.2010

Hikmet Nazlı

Şiir Üzerine

Şiir işi; his işidir ve şiirin yolu sis dolu, özü his doludur demişimdir eski günlerden bu yana değin. O halde bir biçimde değineyim şiire kendimce; anlatmaya çalışayım bu dile güç ve şekil katan, esenlikli, şenlikli, estetik duygular barındıran yazın ürününü kendi tarzımca.

Şiir, kimine göre gedikli bir seveda, kimine göre hüner. Hem okuması hem yazması ayrı ayrı çetrefil bir iş. Çözömlenmesi bir coşku şiir; albenisi katmerli, özömsenesi tutku, derinlikli bir duygu membâ kimine göre. Kâh acıklı, kâh kaçık bir yön bulan, kâh gıdıklayan yürekleri ansızın. Kimine göre; hüzn. Bana göre de öyle. Ve kısmen değil tamamen kaygı duyulması, üzerine düşünölmesi, fikir güdölmesi zorunlu; yüzeysel değil, içsel ve hırçın bir aldırış sergilenmesi gereken şuurumsu bir hareket sahası şiir. Terk eylene de bir vakit üstönkörü öylece; özlenen bir dava, özleten bir yuva şiir. Boşluklardan kurtaran, yadsınamaz nitelikte bir barınak, inkâr edilemez bir sığınak paşa gönüllere. Esini başka, besini başka; üretimi ve oluşturulması bir başka. Damıtılması ve sunulması daha bir başka özellik gerektirir ki has şiir oluşunca ve dokununca büsbütün; insan hazza ulaşır, acıyı duyar, gözyaşını tutar, kinini biriktirir, sinirini boşaltır, sevgisini akıtır, küfrünü sivriltilir, aşkını pekiştirir, düşüncesini geliştirir, hayatını ve gidişatını netleştirir bir bakıma çeşit çeşit. Bu çeşitlilik hem şair için geçerlidir, hem de şiirin bilinçli ve samimi okuyucusu için. Dalga bulur açılır, gölge bulur oturur, algı bulur aydınlanır insan şiirin fiktif yolculuğunda. Etraflıca düşünerek ve hissederek yazmaya çalışılırsa ya da aynıyla okunursa şiir, kişinin bilincini ayık tutar mutlaka. Engin yürekli bir şahsiyetin kendi yaşam öyküsünde zamanını ve içsel gücünü daha efektif ve nitelikli kullanmasını sağlar has şiirler bana göre. Has şiir ifâdesini özellikle vurguluyorum çünkü hissin damıtılmasından doğan âhenkli, düşsel anlamda etkileyici, mânidar ve çağrışımsal vasıftaki kelimeler topluluğu "has" olmalıdır. Şiir o zaman var olur, ömrü bereketlenir, kendini yeniler, sürer, sürükler.

Özünü bilince; berrak su gibi şiir. Ruhsal çözümlemelere hevesli olanlara, çağrışıma susayanlara, imgeler üzerinde düşünmeyi sevenlere ya da duygu yoğunluğuna yatkın kişilere gereksinim kapsamında hep; sezmeye ve âhenkli anlatıma meraklı olanlara ihtiyaç dâhilinde şiir daima. Kavuşunca sevişilen, hasretle sarıp sarmalanan bir yâren gibi. Gerçek şiir yorar, yorulur ve yoğrulur adamakıllı. İnceliği ve yolu yordamı vardır. Basitinden değil; yetkin ve etkin bir şiir uğraşısı, zihni parlatır ve zekâyı bileğiler. Hâkezâ poetik bir anlayış; insanın yaşam kalitesini yükseltir. Duygu ve düşünce paketidir şiir belleklere postalanan.

Yazılmalı hep şiir, okunmalı ve işlenmeli hep. Bitmez kelime oyunları gözetilmeli, yeniliğe apaçık tutulup gelişime olabildiğince yatkınlaştırılıp daha çok yakınlaştırılmalı kalbe şiir. İyiden iyiye dokunmalı. Dize dize, kıta kıta, satır satır iz bulup akmalı dimağlara, çıkmalı zirvesi kalpli, hür dağlara. Ezginlikten özgünlüğe değin yol bulmalı ve özgürlüğe doğru yol almalı daima.

Velhâsıl bana göre şiir; tanımlayan, tanınan, bellek devindiren, yürekleri gözetan, edebiyatın uygun kolu. Haddimizi bildiren, hayat dolu, sevecen. Ve şiir; sanatın saygın yolu.

Hikmet Nazlı

2023

Hikmet Nazlı

Şimdi

Epeydir hasretim bir göz yaşına
Suların yandığı yerdeyim şimdi
Lütfedip arama, sorma boşuna!
Kayboldum, bilmem ki nerdeyim şimdi...

Şairlik yolunda tüten hevesim
Kalmadı bir tanem, kesildi sesim
Parçalandı gitti gönül kafesim
Atıldım köşeye, dardayım şimdi...

Eritip, yok ettim bütün kaygıyı
Terk ettim sezgiyi, sildim duyguyu
Gözlerime haram ettim uykuyu
İstirap önünde perdeyim şimdi...

Kuşattı çevremi talihsiz fertler
Hepsi kalp kırıcı, hırçın ve sertler.
Gönül kasasında birikmiş dertler
Zarardan ziyâde kârdayım şimdi...

Nefret, kin ölümsüz, sevgi rahmetli
Yaşadım bir ömür gönlüm töhmetli
Ne yapalım gülüm, hayat zahmetli
Kolaylık içinde zordayım şimdi...

Hikmet'im, taşıdım derdi kucakta
Bunaldım soğukta, dondum sıcakta
Çilegâh denilen köhne ocakta
İslenmiş kül idim, kordayım şimdi...

10.07.2006

Hikmet Nazlı

Şuarâdan Öğrendiklerim

Şairlerle epey ülfetim oldu,
Ben onlardan muhabbeti öğrendim.
Hepsi başka âlem, başka bir yoldu;
Belâgatı, hoş sohbeti öğrendim.

Mamak'ta Karakoç "devam et" dedi
Üstatlar bana bir okul, öğrendim.
Cemal Sâfi "sen bu izi tut" dedi
Biraz şekil, biraz akıl öğrendim.

Çözmeye çalıştım zor bilmeceyi
Araştırdım, hafiyei öğrendim.
Beş hececilerden, meşhur heceyi,
Soyuer'den kafiyei öğrendim.

Kâh coşkunluk, kâh durgunluk bel verdi;
Bazı çok geç, bazı erken öğrendim.
Yol gösterdi, mahlas verdi, el verdi;
Esâdî'den edep, erkân öğrendim.

Gittim, geldim bin bir türlü zahmetle
Enginî'den maslahatı öğrendim.
Çok zaman geçirdim Yanık Ahmet'le
Mevzuatı, izahatı öğrendim.

Kimisinden hüznü, derdi, cefâyı,
Kiminden tek cümle, tek şey öğrendim.
Mustafa Ceylan'dan ahde vefâyı,
Ali Altınlı'dan çok şey öğrendim.

Aşıklarda buldum hissiyatımı,
Bir mecliste önceliği öğrendim.
Binatlı'dan aldım nasihatımı,
Fidanboy'dan inceliği öğrendim.

Bir deryaydı Burhan Uğur Alaybey;
Biraz tarih, biraz nükte öğrendim.
Destek verdi Mehmet Nacar ağabey;
Biraz virgöl, biraz nokta öğrendim.

Tükensem de gamdan, bitsem de dertten
Hep yeniden başlamayı öğrendim.
Rasim Köroğlu'ndan, Ramazan Kurt'tan,
İlhâmi'den taşlamayı öğrendim.

Örnekti Satoğlu, Yahya Akengin,
Nevzat Taşkıran'dan fasıl öğrendim.
Bize rehber oldu Hayrettin İvgin,
İsa Kayacan'dan usûl öğrendim.

Aşkın girdabını Bayram Mecit'ten,
Yalınlığı Abbas Yurt'tan öğrendim.

Yola düştüm, geçtim türlü geçitten,
Tevâzuyu Ahmet Kurt'tan öğrendim.

Değer verdi, kadir bildi Sevdâi;
Ağabeyliği, gardaşlığı öğrendim.
Bir ses oldu, nefes oldu Fedâi,
Vergili'den sırdaşlığı öğrendim.

Didârî'den, Dudâhi'den, Şahan'dan
Sevgiliye yakınışı öğrendim.
Bir Sevinç Atan'dan, Barış Doğan'dan
Gönüllere dokunuşu öğrendim.

Anladım ki öğrenmenin yok sonu
Oku, dinle, duy nereden öğrendim.
Şartlar beni ihmal etti, ben onu;
Adamlığı Baydere'den öğrendim.

Yusuf Millidere, Hüseyin Zarar,
Kadir Orakçı'dan duygu öğrendim.
Adem Yazar insanlıkta tam karar;
Biraz sabır, biraz saygı öğrendim.

Murat Duman oldu dostluk pınarı,
Ezberî'den epey dörtlük öğrendim.
Nasıl unuturum Orhan Çınar'ı
Çalışkanlık gördüm, mertlik öğrendim.

Durdurmadan içimdeki taşkını
Şairlerin kuşkusunu öğrendim.
Kul Kemal- Sakine Işık aşkını,
Rıfat Çakır coşkusunu öğrendim.

Emine Şahman'dan çok yönlülüğü,
Bir Oktay Zerrin'den ilgi öğrendim.
Özdenkoş'dan alçak gönüllülüğü,
Bir Bayram Yelen'den bilgi öğrendim.

Ertuğrul Yılmaz'dan sözle vuruşu,
Parmaksız'dan kitâbeti öğrendim.
Burhan Karacan'dan sahne duruşu,
Adanır'dan hitâbeti öğrendim.

Velhâsılı kelâm durumlar böyle,
Hikmetî'yim yolum çoktur öğrendim.
Yazmakla, çizmekle bitmiyor öyle,
"Öğrenmenin sonu yoktur", öğrendim.

Ekim 2015- Ankara

Hikmet Nazlı

Takva

Tutmaz toplamayla, gitmez bölmeyle
Hayatın bin türlü hâsilatı var.
Öyle basit değil; bitmez ölmeyle
Önünde sonunda tahsilatı var.

Yaşam bir labirent, rotayı şaşma
Dengeden yana ol, kotayı aşma
Yuvarlak hesaplar peşinde koşma
Ömür dümdüz değil, küsuratı var.

Nefsinle kavga et, günahla itiş,
Gayret et, hüsranlı olmasın bitiş.
Tövbe kapıları açıkken yetiş;
Belki arızanın tadilatı var.

Vicdanın yerinde, kalbin orda mı?
Bir tek Yaratandan iste yardımı.
Takvadır bu işin yolu yordamı;
Ne şeyhi var ne de tarikatı var.

Hikmet Nazlı

Taraflar

Sensizken benliğim başka bir taraf,
Şuurum çok başka bir taraf olmuş.
Bugün çıkan en son emar sonucum;
Aşkından sağlığım bertaraf olmuş.

Sevdan, hayatımda en mühim olay
Sensin ciddiyetim, gerisi alay.
Kahve gözlerini özlemek kolay,
Sensizlik gönlümde zor taraf olmuş.

Ne olur duygular kalmasın lafta
Şaşırdım, çıkar yol hangi tarafta?
Derman başka safta, dert başka safta,
Zarar taraf olmuş, kâr taraf olmuş.

Varlığımı yâre sadakat saydım
Ne aldandım ne de şeytana uydu
Ne şüphe ne de bir tereddüt duydum;
Sormam; kimden yana yar taraf olmuş.

Sevgi bestemizde eksik mi nota?
Sevmek suç değilse nerede hata?
Bize cephe almış vuslat adeta
Şu mutluluk sanki şer taraf olmuş.

Aşkından dileğim yalnız af değil,
Özlem ordu kurmuş, bu bir laf değil;
Gönlümde kuşatma bir taraf değil
Üç değil, dört değil, her taraf olmuş.

11.11.2023

Hikmet Nazlı

Telef Oldu

Gün görmeden ömür bitti
Hayâl oldu, hilaf oldu
Biri geldi biri gitti
Dertler derde halef oldu.

Kem doğurdu kendi doğrum
Aşktan yana yandı bağrım
Gam getirdi ilk göz ağrım
Sonrakine selef oldu.

Nasibim yok bir dilekten
Umut geçmez hiç elekten
Az çekmedi şu felekten
Ömrüm kelef kelef oldu.

Hikmetî'yim içim yandı
Yandı ki ne biçim yandı
Yitti kuzum, koçum yandı
Gözde sürüm telef oldu.

26.11.2012

Hikmet Nazlı

Tertip

Can tertibim, Jandarma Astsubay Kıdemli Başçavuş dostum Yavuz Gül'e...

Yine ısıltılı bir pazartesi
Göze uyku girmez olur be tertip !
Şafak atmaz olur tam gün ortası
Saat beşe varmaz olur be tertip !

Bilmem ki sonumuz hayır mı, şer mi?
Vicdan dayanır mı, sabır taşar mı?
Sormam artık nöbet bizden düşer mi?
Silah çapraz durmaz olur be tertip !

Bir aşk var başımda tam bir vukuat !
Koymuyor gönlümde bir tutam takat.
Şu kafam çalışır çok şeye fakat
Buna aklım ermez olur be tertip !

Müfrezeden sonra mekân Karesi
Sabit nöbet bende bir-dört arası.
Durmaz azar yine yürek yarası
Kimse yaram sarmaz olur be tertip !

Çok özledim yârenimi, yurdumu
Dostluğundan aldım ruhsal yardımı.
Senden bir başkası gelip derdimi
Hiç yürekten sormaz olur be tertip !

Gece nöbetleri çekilmez oldu,
Sabrın taşmasına inan az kaldı.
Yine efkârlandım, gözlerim doldu
Yeter, böyle sürmez olur be tertip !

Hikmetî'yim, bana "dayım" diyorsun,
"Kaldı şurda tam üç ayım" diyorsun.
"Koğuşa geç çavuş, sayım" diyorsun.
Gönlün beni kırmaz olur be tertip !
Tütün bitsin öyle, n'olur be tertip !..

10.12.2014
Balıkesir

Hikmet Nazlı

Tertiple Hasbihal

Balıkesir arşısında bir güzel
Baktı geçti, yaktı geçti tertibim!
Onme yatırdı tüm geçmişimi
Acımadı, yıktı geçti tertibim! ..

nce kirpik dolu şarjr taktı,
Gözlerinin kurma kolunu çekti,
Yüreğimin orta yerinden aktı,
Affetmedi, sıktı geçti tertibim!

Hafıza kaybına uğradı yürek,
Toparlanmak için bir ömür gerek.
İnan hiç gitmiyor, aklımda direk
Sanma sakın çıktı geçti tertibim!

Mekânım Müfreze, nâmım inzibat,
İşkence geliyor artık her nöbet,
İmdat, bu sevdanın elinden imdat!
Boğazıma çöktü geçti tertibim!

Tertibim, ne şekil kalkar bu duman?
Şafak atmaz oldu, günler çok yaman.
Gülmek dursun, zaten tâlih ne zaman
Yüzümüze baktı geçti tertibim? !

Bu güzel, içime bir efkâr saldı,
Paşa gönlüm darbe yedi, bunaldı.
Ne avuşluk kaldı, ne rütbe kaldı,
Teker teker skt geçti tertibim! ..

7 Kasım 2014
Balıkesir

Hikmet Nazlı

Tombala

Seçtiğim tüm kartlar şu tombalayı
Tutturup, yüzüme gülmedi gitti !
Hurdaya çıkarttım ben kumbarayı
Sürekli boşaldı, dolmadı gitti !

Bir servet yatırdım ben tombalaya
Kuruya oturdum en son paraya
Tekçiyken numara gelmez araya
Cebimde tek liram kalmadı gitti !

Bakmasan pişmansın, şanssızsın baksan
Her elde "derenin kenarı" noksan
Tüm numaraların "babası" doksan
Mutluluk kaynağım olmadı gitti !

Hiç bana gelmedi "tamam" sırası
Gelse de dağıtsam bol şans parası
Boş kaldı kırk beşle yetmiş arası
Altmış beş araya dalmadı gitti !

Çinkoyu tutturdum derken nihayet
"Açık var" dediler, "olmaz devam et"
Ya çeken cenâbet, ya ben cenâbet
Şanssızlık peşimi salmadı gitti !

Vazgeç Müdür artık, gittikçe battın
Malını, mülkünü, vaktini sattın
Dermansız derdine onca dert kattın
Talihin düzlüğü bulmadı gitti !...

Ekim 2006
Hasanoğlu

Hikmet Nazlı

Tuncay Kara'ya

Hayat okulunu çoktan bitirdi;
İnsanlık dersinde derman yaraya.
Feleğe dost sordum, beni getirdi;
Adam gibi adam Tuncay Kara'ya.

Hikmet Nazlı

Turkuaz Ve Cemal Safi

19 Mart 2006 tarihinde, Ankara-Kızılay'da bir kafede "Turkuaz Şiir Dinletileri"nin üçüncüsü düzenleniyor, organizasyonu ve sunumu değerli şair ağabeyim ve akrabam Ali Altınlı ile rahmetli eşi Tülin Şen Altınlı (ölüm:20.02.2016) ablamın öncülüğünde bir grup şair arkadaşları gerçekleştiriyorlardı. O gün şair Mustafa Ceylan hocanın 40. Sanat yılı da kutlanacaktı. Rahmetli Mustafa Ceylan (d. 1952 - ö. 2018) aslen Elmadağ'lı olup yıllardır Antalya'da yaşayan, edebiyata ömrünü vermiş bir şair, yazar ve tahlil ustasıydı. Rahmetli şair Ahmet Tufan Şentürk'ün (d. 1924 - ö. 2005) mânevi oğlu, Arif Nihat Asya (d. 1904 -ö. 1975) ve Necip Fazıl Kısakürek'in (d. 1904 - ö. 1983) öğrencisiydi. Güllük dergisini çıkarıyor ve "Gülce edebiyat akımı"nın öncülüğünü yapıyordu. O gün gerçekleştirilen bu şiir dinletisine katılırken yalnız değildi. Beraberinde halk ozanı rahmetli Muharrem Yazıcıoğlu (d. 1928 - ö. 2007), taşlamanın güçlü şairi rahmetli Rasim Köroğlu (d. 1953 - ö. 2014) gibi şair arkadaşları da vardı. Ayrıca hece şiirinin yaşayan büyük ismi üstat Cemal Sâfi'nin de özel olarak katılacağı bu toplantıya, Ali ağabeyim birkaç gün öncesinden beni de davet etmişti.

Yurdun birçok yerinden şairler ve şiir severler bu mekânda buluşmuştu. Katılım oranı hayli yoğun. Şiir ve kitap paylaşımları yapılıyor, edebi sohbetler gerçekleştiriliyordu. Sunumu yapmakta olan Ali ağabeyim, sahnede şiir okumam için beni anons ederken "Hikmet Nazlı kardeşim Gazi üniversitesinde okuyor. Sanata büyük ilgisi vardır. Göreceksiniz ilerde hecenin üstatlarından olacak. Ben buna kefilim. Onda bu yetenek, onda bu ışık var." Diyerek misafirlere beni tanıttı. Öyle heyecanlanmışım ki bu kadar usta şairin arasında nasıl ve hangi şiiri okuyacağıma o anda alelagele karar vermişim. Şiirlerimin bulunduğu bir dosya, oturduğumuz masanın hemen üzerindeydi. Dosyamin arasından "Aldırmam" isimli şiirimi çekip sahneye çıktım. Oradakileri selamladıktan sonra okumaya başladığım yedi kıtadan oluşan bu şiirimin her dördüğünden sonra yoğun alkış aldım. Henüz 20 yaşımıydım. Sanırım aralarında en genç olmam ve heceli, kafiyeli şiir tarzını seçmem, bu ilginin ve desteğin nedeni olabilir. Ardından "Son Baskı" isimli dördüğüümü ezberden okuyup sahneden indim. Mustafa Ceylan'ın daha önce bana bu dördüğüümü çok beğendiğini söylemesi üzerine böyle bir ekleme yapmışım. Daha önce dememin nedeni; Mustafa Ceylan ile internet ortamında tanışmış ve ilk olarak bu sanal dünyada sohbet etme imkânı bulmuşum. Kendisine şiirlerimi göndermemi istemiş ve yayın yaptığı radyo Güllük'de şiirlerimi seslendirmişti. "Güllük Antolojisi 2006" isimli güldeste kitabında yayımlanması için şiirlerimden örnekler ve özgeçmişimi istemişti. O dönem yayımlanan bu antoloji kitabı maalesef elime geçmedi. Bir ara Ceylan'ın karikatürünü çizip göndermişim ve çok beğenmişti. Turkuaz şiir dinletisinden iki üç gün önce de Elmadağ ve Hasanoğlu'na şair ve ozan arkadaşları ile gelmiş, "Çanakkale Şehitlerini Anma" toplantıları düzenlemişti. Hasanoğlu Atatürk Anadolu Lisesi konferans salonunda yapılan programda ben de "Türk'ün Has Destanı" isimli şiirimi okumuştum. Kısacası bu etkinlik öncesi kendisiyle tanışıklığımız vardı zaten. 40. Sanat yılı münasebetiyle şahsına plaket takdim edildi, pasta kesildi, sahnede şiirlerini okudu. Yerine oturup diğer katılımcılar sahne almaya başladığında Ceylan beni masasına çağırdı. Masasında ondan başka Muharrem Yazıcıoğlu, Rasim Köroğlu gibi dönemine damga vurmuş ve iz bırakmış üstatlar oturuyordu. Onlarla tanıştım. Beni tebrik ettiler. Ceylan, Muharrem Yazıcıoğlu'nun hayatını, edebi kişiliğini ve eserlerini kapsayan "Gülende'nin Beşiği" isimli yeni çıkan kitabını adıma ithâfen imzalayıp hediye etti.

Daha sonra üstat Cemal Sâfi'nin salona girdiği duyuruldu. Mekân çok genişti. Oradaki herkes bu büyük şairi ayakta alkışlıyor, fonda onun şiirlerinden bestelenmiş meşhur şarkılar çalınıyordu. Bize doğru yaklaştığında elini öptüm. Çocukluğumdan beri şiirlerini hayranlıkla okuduğum, feyz aldığım, etkilendiğim, "Yaşayan Efsane" olarak nitelendirilen, kelime cambazı bu duygu insanını yakından, sağken görmek beni bir

hayli sevindirmiş ve oldukça heyecanlandırmıştı. Hemen yanında bulunan Ali abi, beni Cemal Sâfi'ye tanıtırken şu ifadeleri kullandı; "Hocam, kendisi Gazi Üniversitesinde okuyor, heceye gönül vermiş ve umut vâdeden bir gencimizdir." Bunun üzerine Sâfi bana dönerek; "Öyle mi! Gazi'ye gelmişim. Önümüzdeki haftalarda bir daha gidip dinleti yapacağım. Çok memnun oldum. Yazman çok güzel, devam et." Diye konuştu. Daha sonra sahnede tam bir şiir resitali sundu. Her şiirini ezberinden okuyor, arada küçük anekdotlar anlatıyor, şiir sanatı hakkındaki düşünlerini ifade ediyordu. Sahne duruşu ve hâkimiyetiyle tüm katılımcıları bir kez daha kendisine hayran bırakmıştı. Ünlü ve pek bilinen eski şiirlerinin yanı sıra, yeni yazdıklarını da okuyordu. "Kâinatın Ulu İmparatoru" isimli o muazzam şiiri yeni yazdığını söyleyerek bizimle paylaştı. Bu şiiri ilk dinleyenlerden olmuştuk. Hem de birinci ağızdan.

Ayrıca Rasim Köroğlu'nun sahne performansı, okuduğu taşlamaları, esprili üslubu ve sunumu da görülmeye değerdi. Bu dinletiyeye ait video kaydı, CD şeklinde arşivimde mevcuttur.

O gün üzüldüğüm tek bir nokta vardır. Fotoğraf makinem yanımdaydı ve bu makine ile pek çok fotoğraf çekilmişti. Üstat Cemal Sâfi ile de birkaç kare fotoğrafım olacaktı ki birkaç gün sonra fotoğrafların çıktısını hazırlatmak için makinemi teslim ettiğim Beşevler'deki bir fotoğraf dükkânında "Makinenizde hiç poz yok, maalesef bomboş" cümlesini duydum. Bunu söyleyen fotoğrafçının yüzüne bakakaldığımı hatırlıyorum. Sonra makineyi alıp oradan çıktım. O güzel günle ilgili görsel bir anım olmamıştı. Bir müddet hemen oradaki Bahriye Üçok parkında morâlim bozuk bir şekilde oturdum. Sonra Döğol Caddesinden Tandoğan Meydanına doğru mutsuz ve ağır adımlarla yürümeye başladım. Kader bu! Makinem eskiydi. İçine poz yerleştirmeyi unutmuştuk, belki de dolu zannetmiştik. Kameralı bir telefonum da yoktu. Birkaç ay sonra çok iyi bir fotoğraf makinem oldu ama iş işten geçmişti bir kere!

Sonraki ay, Turkuaz'ın dördüncüsü Kızılay-Sakarya'da, Ankara kafede yapılıyordu. Orada, geçtiğimiz dinletiyeye ait, Cemal Sâfi ile aynı karede yer aldığım bir fotoğrafın olduğunu gördüm. O günle ilgili görsel bir anım olmadığı için boşuna üzüldüğümü anladım. Adanalı şair ve yazar Münevver Düver, geçen ay Turkuaz'ın üçüncüsünün düzenlendiği o gün bizi kendi fotoğraf makinesiyle çekmiş ve bu kareyi büyük boy bastırıp çerçeveletmiş, o anda imza günü düzenleyen şair Türker Koluman'a sahnede hediye ediyordu. Seremoniden sonra Münevver Düver'in yanına gittim. Bu fotoğrafın kopyasını kendisinden rica ettim. Çünkü o fotoğraf karesindeki görüntü aynen şöyleydi; soldan sağa doğru Cemal Sâfi, Türker Koluman ve Münevver Düver ayakta yan yana, ben de hemen önlerinde ortada diz çökmüş vaziyetteyim. Bana fotoğrafın kopyasını internet üzerinden daha sonra gönderebileceğini söyleyen Münevver Düver'den ne yazık ki bir daha ses çıkmadı. Mesajlarıma karşılık da bir geri dönüş alamadım. Maalesef aradan yıllar geçmesine rağmen o günden sonra ne şair Türker Koluman'la, ne de Münevver Düver'le adam akıllı karşılaşp bu fotoğrafı sorma imkânı bulamadım. Üstat Cemal Sâfi ile daha sonra ancak 2009 yılında Kızılay-Sakarya'da Kurtuba kitap kafede yan yana fotoğraf çekilebildim. Hatta kendisine yazdığım şiiri hediye ettim, adıma imzalattığım kitabını aldım ve sohbet etme imkânı buldum. Sonraları birçok kez, çeşitli etkinliklerde üstadı yakından görüp şiirlerini kendisinden dinleme ve ayaküstü kısa sohbetler gerçekleştirme şansı bulsam da başka bir fotoğraf çekilebilme fırsatı yakalamak kismet olmadı. Günümüzdeki gibi teknolojiyle donatılmış telefonlarımız yoktu belki ama o dönemdeki samimiyet ve enerji atmosferi bambaşkaydı.

Sabit kamerayla video kaydı altına alınan Turkuaz Şiir Dinletilerinin dördüncüsüne ait görüntüleri Ali Altınlı ağabeyimden henüz edinmedim. İsmet Bora Binatlı gibi çok sayıda

Üstadın nnde Őir okurken çekilmiŐ grntlerim o CD'de mevcuttur.

17 Nisan 2018 tarihinde vefat eden büyük Şair Cemal Sâfi stadım başta olmak üzere fâni hayatı son bulmuş olan diğer statları sayĐı, sevgi ve özlemle anıyorum. Ruhları Şad, kabirleri nur, devirleri daim, mekânları cennet olsun.

Őir güzel, özel ve sözel bir sanat. Edebiyat dünyası farklı ve keyifli bir âlem. Ustalar, Şairler, ozanlar, âŐıklar bambaŐka bir güzellik. Onlarla tanışmak, buluŐmak ve konuŐmak ise apayrı bir enerji, apayrı bir heyecan, başlı başına derinlikli bir duygu durumu. Sanatsız bir yaşam düŐünemiyorum.

Hikmet Nazlı

Türk'ün Has Destanı

Binlerce şehidi toprağa serdik
Türk'ün yas destanı Çanakkale'dir
Sonunda hürriyet tadına erdik
Türk'ün has destanı Çanakkale'dir

İmânla tıkadık koca boğazı
Duyuldu dünyada Türk'ün avazı
Tarihten silinip, gitmez bu yazı
Türk'ün has destanı Çanakkale'dir

Körpeler can verdi kanlı cephede
Şimdi hepsi kutlu bir mertebede
İşte, haykırıyor Ata'm tepede;
Türk'ün has destanı Çanakkale'dir

Bacılar taşımış mermi kovanı
Seyit'im kaldırmış topu, havanı
Hatırla, düşmanı harpte savanı
Türk'ün has destanı Çanakkale'dir

Târifi imkânsız bir coşku ile
Savaştı, vatana hür aşkı ile
Sakin ha! yaklaşma hiç kuşku ile
Türk'ün has destanı Çanakkale'dir

Gurur duy, şeref duy şanlı dedenle
Kalktı da vuruştı yarım bedenle
İşte bu sevdıyla, böyle nedenle
Türk'ün has destanı Çanakkale'dir

Atam sınavını orada vermiş
Devletin çöktüğü arada vermiş
Hem denizde, hem de karada vermiş
Türk'ün has destanı Çanakkale'dir

Bu destan, bu zafer, Türk haysiyeti
Hissetmemiz şarttır bu vaziyeti
Ne olur unutma, bil vasiyeti
Türk'ün has destanı Çanakkale'dir...

15.03.2006

Hikmet Nazlı

Uyan

Ömür; üç-beş günlük, tükenen bir şey
Acep bu duruma kâni miyiz biz? !
Gidiyor vaktimiz, bitiyor her şey
Uyan! Ölümsüz mü, fâni miyiz biz? ..

24.10.2012
Hasanoğlu

Hikmet Nazlı

Ülkü

Ey erenler, kutlu sevda uğruna
Nice koç yiğitten, erden geçmişim
Zulmün hükmettiği dağlardan aşım
Çilenin olduğu yerden geçmişim.

Türk doğdum cihanda hür olmak için
Cenk ettim, yurt tuttum Türk kalmak için
Güneşli günlere yol almak için
Tipiden, borandan, kardan geçmişim.

Gönlümde nankörlük, kemlik kıslamaz
Haine düşmandır, dostu dışlamaz
Namertten sıçrayan cıngı işlemez
Ben ne yalazlardan, nardan geçmişim.

Savaşım bellidir, toyum bellidir
Karakterim belli, huyum bellidir
Tarihim, destanım, soyum bellidir
Nereden gelmişim, nerden geçmişim.

Şu sılaya doğru son defa bakıp
Ve sevdiklerimi orda bırakıp
Davanın uğruna gurbete çıkıp
Anadan geçmişim, yardan geçmişim.

Ülkü adlı çiçek elbet nazlıdır
Çekilen çile gül, zahmet nazlıdır
Hikmetî'yim, adım Hikmet Nazlı'dır
Yola baş koymuşum, serden geçmişim...

15.11.2012

Hikmet Nazlı

Var Oluyorum

Uzun zaman sonra şunu anladım
Ben yalnız, yazdıkça var oluyorum
Kaleme kan kardeş, söze can dostu,
Şiire en sadık yar oluyorum...

İlham bana yakar ise bir ateş,
Ruhum olur bazen çırak, bazen eş,
Bazı hepyek, bazı dübeş, bazı şeş,
Sanatın elinde zar oluyorum...

Hâlimi yalnızca kalem biliyor,
Zor zamanda koşup bana geliyor
Onunla tasayı, gamı siliyor,
Onunla derdimi karalıyorum...

Hayat bağ-bahçedir, şiir meyvaysa,
Aşk yemişi topla derde devaysa
Yar benim yazgıma gülen ayvaysa,
Ben bahta ağlayan nar oluyorum...

Müdür'üm, bulurum derde telâfi
Özler pak olmalı, yürekler sâfi
Kendimle baş başa bırakın kâfi
Ben ancak çizdikçe var oluyorum,
Ben yalnız yazdıkça var oluyorum...

06.04.2010

Hikmet Nazlı

Veda

Geldim
Ama geç mi kaldım ne?
Sen affedersin.
Bir arkadaşla rastlamıştım,
Konuştuk biraz
Havadan sudan.
Ayaküstü bir şeyler yedik.
Özür dilerim
Anlayacağın lafa daldık be!
Öpme n'olur
Hastayım.
Tutma,
Ellerim yağlı.

Geldim
Ama gitmek üzere
Hem de uzağa!
Bir arkadaşla tartışmıştım
İşyerinde
Eften püften.
Patrondan azarı yedik.
Çekti beni kızağa
Beş vilâyet öteye sürdü!
Akşama gidiyorum
Yakında görüşmek üzere...
Ağlama!
Yapma n'olur
Yastayım.
Tutma,
Ellerim bağlı.

04.11.2012

Hikmet Nazlı

Vefâsız Trk

Herkes sevdiğine kavuştu gitti
Vefâsız, vıcdânsız eş bana kaldı...
Felek kurşun sıktı, savuştu gitti
Gönül tez can verdi, leş bana kaldı...

Bütün saf duygular koptu zmden,
Eksiz olmaz keder, gamlı yüzümden.
Bir ateş misâli akıp gözümden,
Cayır cayır yanan yaş bana kaldı...

Muhânet, mrmden skt, götürdü,
Devirdi, sırtımı yere getirdi,
Doymadı, sevdâyı yedi, bitirdi
Zehir zıkkım kokan aş bana kaldı...

Sandım ki o canmış, cana katılmış
Oysaki kalleşmiş, dünden satılmış
Geriye o yardan düşmüş, çatılmış
Hain gzn dostu; kaş bana kaldı...

Bu çileyi revâ gördü ya bana;
Dilerim şol ömrü, düşsün kabana.
şenlik yeri gönlüm döndü yabana
Doluyu götürdü, boş bana kaldı...

Namerde şer, merde hayır azıkmış.
Ne bileyim gardaş, kanı bozukmuş.
Ellere ne var ki, bana "yazıkmış"
Tasayı çekecek baş bana kaldı...

Başa gelen buymuş ulu fermandan
Dertler sap sap olmuş, çıkmam harmandan,
Haber de gelmiyor zalım dermandan
Güçlük bana kaldı, iş bana kaldı...

Hayırsız, benimle gnl avutmuş,
Terk etmiş yarını, dn unutmuş
İnsanı yaşatan armış, umutmuş,
Neydem kuru hayâl, dş bana kaldı...

Hikmetî'ym dostum vur dertli saza,
Bana bu eziyet, bana bu ceza.
Gayrı mr billah ulaşmam yaza,
Aldı yar götürdü, kış bana kaldı...

05.12.2011

Hikmet Nazlı

Vefâsızlık

Yollarım bir türlü düz bulamadı,
Ömrümü pazara serdim sereli.
Yanılıp yakılıp bir vicdansıza
Uslanmaz gönlümü verdim vereli.

Karşılıksız çıktı sanatım, sözüm
İnsanlıktan yana yıprandı özüm
Dünyayı görmekten usandı gözüm
Yarden vefâsızlık gördüm görelî.

Dostlara güvendim, hep el saydılar
Önce ikrar verip sonra caydılar
Zor günümde beni yalnız koydular
Pişmanım hâl hatır sordum soralı.

Koşardım, vazgeçtim hep emekledim
Aldandım, boş yere destek bekledim
Ardıma dosttan çok düşman ekledim
Haksızlığa karşı durdum duralı.

Müdür'üm sanma ki bu ömür bitmez
Vefâyı görmeye sağlığım yetmez
Sevip sayan canlar hiç gelip gitmez
Can verip mezara girdim gireli.

28.02.2016
Hasanoğlu

Hikmet Nazlı

Veli Aydaşo

Biz vefâyı kalbimize kaydettik;
İnsanlıkta en hakiki paydaş o.
Ne yazık ki erken yaşta kaybettik;
Devrin daim olsun Veli Aydaşo.

Hikmet Nazlı

Vesselam

Sağlam yapının altı hep oyulmak istendi
Yurduma şer odaklı güç yüklendi vesselam.
Türklük ve mukaddesat yok sayılmak istendi
Birçok kutsal mânâya hiç yüklendi vesselam.

Ne yazık, yaftalandı vatan millet hastası
Yasaklandı halkımın millî günü, haftası
Olduk günah keçisi, olduk hedef tahtası
Üstümüze mesnetsiz suç yüklendi vesselam.

Kanla canla alındı, ebet kutsal bilindi,
Bu topraklar uğruna boş yere mi öldü
Kutlu varlık memleket, sanmayın ki bölündü
Bulanık zihinlere öç yüklendi vesselam.

Alışkınız yıllardır hiç mi kallesiz görmedik
Amma hiçbir haine böyle taviz vermedik
Suç bizde belki sizi zamanında sürmedik
Gidişiniz yakındır, göç yüklendi vesselam.

Der Hikmetî; gün gelir üstleri alt ederiz,
Canı, doğru yoldaki ayağa alt ederiz.
Sorun yok, biz bunları kolayca alt ederiz,
Sırtımıza bir iki piç yüklendi vesselam...

Hikmet Nazlı

Vicdansız

Seydana baş koydum, fark eyle biraz;
Yoğrulmak var, yorulmak var vicdansız!
Vefâsızlık zuldür; terk eyle biraz,
Savrulmak var, sorulmak var vicdansız!

Soruşturma açtır sevda savcına,
Al beni, mahkûm et, kapat avcuna.
O gül yüzündeki bir çift avcına
Tutulmak var, vurulmak var vicdansız!

Ey vicdansız, gel gitme tek başına
Ne yapsam, ne etsem gitmez hoşuna
Huyun çıksın, sende boşu boşuna;
Alınmak var, darılmak var vicdansız!

Hikmetî'yim, başa meraktan gelsin,
Sen şut çek yeter ki; direktten gelsin.
Kucak aç, duygular yürekten gelsin;
"Sarılmak" var, "sarılmak" var vicdansız!

21.09.2019

Hikmet Nazlı

Vurgunum

Bin türlü ağunun tadına baktım,
İçmediğim zehirlere vurgunum.
Türlü ırmaklarla deryaya aktım,
Girmediğim nehirlerle vurgunum.

Aşk elinden yüzüm gülmedi ama
Damdan düşüp tekrar çıktım bir dama
Doymuş değil yürek, yediğim gama
Çekmediğim kahırlara vurgunum.

Hak'ka teslimiyet kalbimde bâki,
Kader; can dostumdur hep yanımdaki.
Ne olursa olsun şu alımdaki
Yazılara, mühürlere vurgunum.

Sevdâlımdır bahar, hasretimdir güz
Pürüzlü yollarım görmedi hiç düz
Aşkın arkasından tutturup bir iz,
Gezmediğim şehirlere vurgunum.

Meziyet; arkadaş kalmak elemle,
Yarına koşarım dünkü çilemle.
Hikmetî'yim elimdeki kalemle
Yazmadığım şiirlere vurgunum.

26.09.2010

Hikmet Nazlı

Vurur

Üstümüzü, altımızı kapatsak
Sağımızdan, solumuzdan yel vurur.
Düşmanlara kapımızı kapatsak
Sanmayın ki arkamızdan el vurur.

Geldik gidiyoruz ayak üstüne
Güvenme kardeşe, kanma dostuna
Dün diker de bugün senin büstüne
Kazma vurur, kürek vurur, bel vurur.

Yüreğini gel âleme aç hadi
Servetini elâleme saç hadi
Kaçamazsın, gel kolaysa kaç hadi
Yağmur vurur, dolu vurur, sel vurur...

21.04.2005

Hikmet Nazlı

Ya Rabbi

Nefsime savaş açtım, bu savaş kutlu savaş
Yolunda sürgün eyle, hiç ayırma Yarabbi
Çek beni derinlere, al götür yavaş yavaş
Yoluna mahkûm eyle, hiç ayırma Yarabbi...

Sürekli teklemekte, sanki beynim akülü
Sevâbımı örtmekte günahımın kâkülü
Dengemi yitirmişim, kaydırmışım şâkülü
Yoluna mahkûm eyle, hiç ayırma Yarabbi...

Başı çıkamaz oldum nedense bu dünyayla
Sen bana güç oku ver, sabır denen bir yayla
Görmemi nasip eyle, cennetinden bir yayla
Yoluna mahkûm eyle, hiç ayırma Yarabbi...

19.09.2005

Hikmet Nazlı

Yakışmaz

Değerleri yere serip, bizlere
Kökten benzin döküp, yakmak yakışmaz!
Etrafta dolanan hain yüzlere,
Korkuyla köşeden bakmak yakışmaz! ...

Kendimize Türk diyorsak ezelden
Birlik olup şahlanmalı tez elden
Bahsetmeli ömür boyu güzelden
Korkuyla köşeden bakmak yakışmaz! ...

İhanet, milletin bağına yükse
Vatanı savunmak kaçmaz ki lükse!
Geçmişte ecdâdın şanı büyükse
Korkuyla köşeden bakmak yakışmaz! ...

Kalleşlik sıvısı salgılanırken
Vatansever hain algılanırken
Ay yıldız göklerde dalgalanırken
Korkuyla köşeden bakmak yakışmaz! ...

16.11.2005

Hikmet Nazlı

Yalnızlık

Sanıyorum bu çile bitmedi, bitmeyecek
Sanki bir el beni hep boşluğa itekliyor
Başımdaki musallat korkarım gitmeyecek
Şu kapının ardında hâlâ beni bekliyor...

Kendi isteğim değil, ruhumda ki eğilim
Bir türlü denge bulup, düzelmedi meyilim
Ben bu kadar kederi kaldırmıyor değilim
Ama nedendir, bilmem, dert sayacım tekliyor...

Yalnızlık, ah yalnızlık... Sen oldun işte dostum
Her sevince, acıya, seninle ayak bastım
Bir zamanlar yok edip, kurtulmaktı tek kastım
Şimdi senli takvimler günü güne ekliyor...

04.02.2006

Hikmet Nazlı

Yanayım

Bana, "ne yandasın" diye soranlar;
Gururuyla çalışandan yanayım.
Gerçek emek verip alın teriyle
Ekmeğini bölüşenden yanayım.

Hür karakterini koruyanlardan,
Yolunda dürüstçe yürüyenlerden,
Göğsünü adalet bürüyenlerden,
Hak duygusu gelişenden yanayım.

Yanayım, yandaşım cefakâr cana,
Yürekten vurgunum işçi insana.
Gayretten, sabırdan, vicdandan yana;
Bilinçleri oluşandan yanayım.

Menfaat uğruna adam asmayıp
Düşenlerin üzerine basmayıp
Haksızlığın karşısında susmayıp
Dik duruşa alışandan yanayım.

Hayatını emeğiyle ısıtıp
Yuvasını sevgisiyle kuşatıp
Çocuğuna güzel günler yaşatıp
Mutlu olup gülüşenden yanayım.

Takılıp kalmadan hiç sağa sola
Güç birliği için düştük biz yola.
Yanlış karşısında girip kol kola
Doğrulukta buluşandan yanayım.

İlaç lâzım kanayan tüm dertlere,
Kavuşmalı kaliteli şartlara.
Çare bulup tüm emekçi fertlere
Dermandan pay üleşenden yanayım.

Hikmetîyim geçtim gittim dünyadan
Sağlam taş ol; yel ne alır kayadan
Sıyrılıp da mazlum düştün, rüyâdan;
Hedefine ulaşandan yanayım.

Hikmet Nazlı

Yanık Ahmet Şahinoğlu'na

Ustam Yanık Ahmet, hep nakış nakış
Bezinde sevginin alı var senin
Özünde mert duruş, gözde dost bakış,
Tozunda sevginin külü var senin.

Vefâ sıcağın var kışın karında
Tutku kaynatırsın güzün harında
Sevda adlı çiçek var baharında
Yazında sevginin dalı var senin.

MÜDÜR'üm sevgisiz neye yararız
Yarayı dostlukla, aşkla sararız
Bence başka yerde boşa ararız
İzinde sevginin bolu var senin.

15.01.2013

Hikmet Nazlı

Yanılmışım

Doğup, yaşadığım bu çevrelerde
Derbeder olarak anılmışım ben
Değer verilmemiş tüm evrelerde
Lüzûmsuz şahsiyet sanılmışım ben...

Halbuki neleri gördüm, geçirdim
Kader trenini çok kez kaçırdım
Kendimi su gibi ele içirdim
Bol bol tüketilmiş, kanılmışım ben...

Çileyi ömrüme hep bedel eden
Çok idi, görmedim hiç aceleden
Asla vazgeçmedim mücadeleden
Hayat denen harpte yenilmişim ben...

Umutum tükenmiş yaban ellerde
Gözyaşım savrulmuş esen yellerde
Beni tanımayan bütün dillerde
Söz olup, "yaramaz" denilmişim ben...

Cefâyı kendime iş bellemişim
Şefkati, saygıyı aş bellemişim
Herkesi arkadaş, eş bellemişim
Oysa ki ne kadar yanılmışım ben...

25.11.2006

Hikmet Nazlı

Yarası Olana

Eski başkan, yine başkan seçildi
Yol getirdi, sel götürdü ardından.
Vaatlerde açıldıkça açıldı;
Bol getirdi, yel götürdü ardından.

Umuyorduk bizler hizmet bulmayı,
Yutturdu hep ayaküstü dolmayı.
Kıvırmazken daha ilçe olmayı;
İl getirdi, mil götürdü ardından.

Hepimizi kucaklamak isterdi,
Rengi mengi belli değil; astardı.
Kendisini sağ cenahtan gösterdi
Rol getirdi; sol götürdü ardından.

Bir çalışma yoktu gözle görülen,
Ahâlinin defteriydi dürülen.
Ağzımıza birer parmak sürülen
Bal getirdi, ful götürdü ardından.

Altyapıya falan vermedi önem.
Rüşvet aldı, rüşvet verdi üç dönem.
Başımıza çorap ördü, ne menem
Hal getirdi, şal götürdü ardından.

Garibanın yeri yoktu yatacak;
Umduk başkan buna bir el atacak.
Dar zamanda güven duyup tutacak
El getirdi, kol götürdü ardından.

Ticarete bulaştırdı kesadı,
İhaleye karıştırdı fesadı,
Bölgemize bırakmadı hasadı;
Çöl getirdi, göl götürdü ardından.

Sanmayın ki taş vurdu baltayı,
Her seçimde çark ettirdi rotayı.
Dili büktü, değiştirdi notayı;
Söl getirdi, dal götürdü ardından.

Belediye yüklü çıktı, boş değil
Getirdiği zehir çıktı, aş değil.
Ekmek değil, işçi değil, iş değil;
Zül getirdi, kul götürdü ardından.

Dinlemedi evrak mevrak, kağıttı
Vatandaştan dinlediği ağıttı
Göstermelik üç beş kömür dağıttı
Gül getirdi, kül götürdü ardından.

İmar çözdü irke irke bahçeye;
Rantçı tayfa doldu arka bahçeye.

Süs püs için bağa, parka, bahçeye
Fil getirdi, fel götürdü ardından.

Ektirmedi, uzak tuttu toprakla,
Kıtlık gördük, ayrı düştük mutfakla.
Gelin etti bizi telli duvakla;
Tül getirdi, dul götürdü ardından.

Duvar ördü aramıza hat çekti,
Üstüne kat, altına da yat çekti.
Son raddede vatandaşa şut çekti;
Gol getirdi, bol götürdü ardından.

30.05.2024

Hikmet Nazlı

Yarım Kalacak

Habersizce yitip gitmek var ama
Korkum var; sevgiler yarım kalacak.
Gidince seviye netleşir sanma,
Farkım var; saygılar yarım kalacak.

Yürek zulüm görmüş, eğlenememiş
Koşmuş, bir noktada eylenememiş.
Notası yok henüz söylenememiş
Şarkım var, duygular yarım kalacak.

Vefa yolda kalmış, önü kesilmiş,
Aşkın nakaratta sesi kısılmış
Sözle, sözle yüreklere asılmış
Türküm var, kaygılar yarım kalacak.

Sert geçer hayatla mübadelemiz,
Kırılır, yorulmaz kalp adelemiz.
Dursa da son bulmaz mücadelemiz
Erkim var, kavgalar yarım kalacak.

Hikmetî'yim sevda eritti bağı,
İhanet; bağrımda şiddetli ağrı.
Yalanı görünce gerçeğe doğru
Çarkım var, algılar yarım kalacak.

13.05.2021

Hikmet Nazlı

Yaşam Uğraşı

Yollara koyuldum sabah erkenden
Ortalık ağarmış, gün ışıyordu.
Etrafta çoğalan yüzlere baktım
Her insan farklı bir gam taşıyordu.

Caddede aç, birkaç kedi görürken
Ara sokaklara saptım yürürken.
Bitlenmiş bir anne köpek ürürken
Yavrusu kendini çok kaşıyordu.

Onlara içimden et vermek geldi,
Hatta parça parça but vermek geldi.
Elimden yalnızca süt vermek geldi;
Hayvanlar benimle koklaşıyordu.

Yola devam ettim, imkânım yoktu,
Hususi arabam, dükkânım yoktu,
Gurbet ellerdeydim, mekânım yoktu,
Saçlarım günbegün aklaşıyordu.

Bazen egzoz, bazen ekmek kokladım,
"Günaydın" diyene selam ekledim.
Dolu bir durakta epey bekledim,
Nihayet otobüs yaklaşıyordu.

Acı bir rüzgârla yoklanıyorduk,
Hafif yağmur vardı, saklanıyorduk.
Bir anda araca yükleniyorduk,
Sığmayanlar mecbur bekleyordu.

Giderken daraldım, öyle bir an ki
Her surat ayrı bir kasvet inan ki.
Yolda sallandıkça camlardan sanki
Ahval saçılıyor, dert taşıyordu.

İndim sanayide, çalıştığım yer;
Epey zaman oldu, alıştığım yer.
Dostla ekmeğimi bölüştüğüm yer
Sobada bir demlik çay pişiyordu.

Hayallerin otursa da böğrüne
Savaş vermek gitmiyordu ağrına.
Bir "ekmek" isimli kavga uğruna
Çok insan burada çalışıyordu.

Görüyordum kerli ferli insanı,
Hırsız mahlûkatı, hırslı insanı,
Tanımak var bin bir türlü insanı;
Aklım fikrim buna pek şaşıyordu.

Emekle yoğrulan gün biter iken
Sırtıma saplanan ağrılar diken.

Sökük elbisemi her akşam diken
Yorgun parmaklarım hep şişiyordu.

Dönerken havayı sis duman almış,
Gün batmış, insanlar kendini salmış.
Akşam ayazında kimsesiz kalmış,
Dilenen bir kadın çok üşüyordu.

Hassas yüreğimi satamıyordum,
Ağır yüküm vardı, atamıyordum,
Geceleri rahat yatamıyordum,
Birden gözlerimden yaş düşüyordu.

Anladım, herkesin ayrı kısmeti
Bırak yazsın gamı şair Hikmetî.
Kimi sefa çeker, kimi zahmeti,
Kimi kolay, kimi zor yaşıyordu.

2021

Hikmet Nazlı

Yaşar Nazlı'ya

D. 1314(1894) - Ö.18.03.1973

Dedemin babası; nâmı kör Yaşar
Ayrılıp gidişi otuz yıl aşar.
Onu ölüp gitti, bitti sanmayın;
Bu âlemden göçtü, kalplerde yaşar...

Nisan 2004

Hikmet Nazlı

Yaşayamadım

Bu sevda tamamen son buldu sanma
Yükü çok ağırdı, taşıyamadım
Sen benim gönlümde sultandın amma
Ben senin gönlünde yaşayamadım...

İnadın kerpeten, gururun pense
Ne olur sevdamız bu derdi yense
Gönlümde taht kurdun, fakat nedense
Ben senin gönlünde yaşayamadım...

Kapısı kilitli, kırılması zor
Bir kere gönülden sarılması zor
Küsmesi çok fena, darılması zor
Ben senin gönlünde yaşayamadım...

Ne yapalım artık, kader bu deriz
Şansımıza küser ve terkederiz
Zaten boynu bükük bir derbederiz
Çok ağırdı bu yük, taşıyamadım,
...Ben senin gönlünde yaşayamadım...

30.09.2005

Hikmet Nazlı

Yaşayan Ressamlar, Ölü Kalan Aşk

Bu aşka bir ressam hassasiyeti
Kattım, tüm renkleri yordum, olmadı!
Uğruna harcadı gönül paleti
Aşkı tuvallere vurdum olmadı!

Ezelden sanata alışık gibi
Hayli üretkendim, tam aşık gibi
Bir Evitan gibi, Özışık gibi
Çılgın estetiğe girdim olmadı.

Yakup Cem misâli ince çalışıp
Emeğe gark olup, sabra alışıp
Özveriyi maharetle bölüşüp
Uğraştım, didindim durdum olmadı!

Dans ettim o yârin dudaklarıyla,
İşledim sanatçı parmaklarıyla,
Selim Güventürk'ün tırnaklarıyla
Hassas dokunuşlar verdim olmadı!

Yüzünü resmettim gülümser, oval
Tenini boyadım hep tuval tuval
Onu tema aldım her şeyden evvel
Baştan başa onu gördüm olmadı!

Şükran İstanbullu'nun boncukları,
Ekleyip resmettim baloncukları
Hikmet Çetinkaya gelincikleri
Toplayıp yoluna serdim olmadı!

Yüzlerce natürmort, binlerce peyzaj,
Her yapıtım ona dair bir mesaj.
Yağlı boya, pastel, akrilik, guaj
Kullandım olmadı, sürdürdüm olmadı!

Teymur gibi renkten renge dolaştım,
Melnik gibi detaylara bulaştım,
Rekunenko ayarına ulaştım,
Hökelek'e kadar vardım olmadı!

Gür Dalkıran gibi alınca hızı,
Solladım Alpar'ın yalancı kızı.
Adnan Turani'nin kemancı kızı,
Yârin yay kaşına gerdim olmadı!

Örnek aldım Nihat Evren Derman'dan,
Gökçebağ'dan, Soyaltın'dan, Misman'dan.
Cevdet Batur gibi dağdan, ormandan,
Denizden manzara sordum olmadı!

Şehriyar Cem edâsıyla, tarzıyla
Aralıksız eser verdim arzuyla.

Şundum Çöğendez'in eşsiz arzıyla,
Özgün bir mizansen sürdürdüm olmadı!

Biraz esinlendim, biraz şans yaptım
Kendimi kendime referans yaptım.
Sırf kendi başıma Rönesans yaptım,
Çeşit çeşit akım kurdum olmadı!

Aldım şövaleyî, tası, tablayı,
Aşk ile süsledim her bir tabloyu.
Unut Salvador'u, boş ver Pablo'yu
Hepsini katladım, dürdüm olmadı!

Resmettim yârîmî rüyama girse
Leonardo bile ağlardı görse.
Orhan Gürel suluboyada pirse,
Ben aşkımda öyle pirdim, olmadı!

Sabri Akça ile Seçil'i toplar
Yotov'la çarparım, tutmaz hesaplar.
Biraz Ughrelidze, Efe Kasaplar,
Biraz Yusuf Bilge kardım olmadı!

Ne koleksiyonda, ne himâyede,
Katiyen gözüm yok maddî gâyede.
Ne sergi, ne stant, ne müzayede!
Tek yardan diledim yardım olmadı!

Geçmişe girmedim, o günler bitti
Picasso'lar öldü, Van Gogh'lar gitti.
Yaşayan ressamırlar bana şahitti;
Piştîm, ustalaştım, erdim olmadı!
Aşka, ömrü boşa verdim, olmadı!

15.11.2015
Bilkent

Hikmet Nazlı

Yavaş Yavaş

Diyor ki içimden titreyen bir ses
Vuslatın yolunu gör yavaş yavaş
Hasret zincirini tam kökünden kes
Huzur duvarını ör yavaş yavaş...

Bu çılgın gönlüme dar gelir kafes
Ayrılık ensemde acı bir nefes
Şanki haykırıyor yeniden bu ses
Özlem defterini dür yavaş yavaş...

Şu hüznün yakamdan düşsün, darılsın
Sevinç gelsin hep boynuma sarılsın
Benliği yıpratan zincir kırılsın
Mahkum gönlüm olsun hür yavaş yavaş...

Ses bana diyor ki; sağına doğru,
Hamle yap, koş sevdâ bağına doğru
Artık karşı huzur dağına doğru
Gönül faytonunu sür yavaş yavaş...

14.07.2005

Hikmet Nazlı

Yeni Müdür

İdarede rotasyona alıştık;
Yeni müdür Salı günü başladı.
Çağırdılar, odasında buluştuk,
Gelir gelmez hepimizi haşladı.

Tam on beş yıl hizmetim var kurumda
İşlerimi hiç aksatmam birimde.
Çok bozuldum böylesi bir durumda;
Şanki bizi soğuk suyla duşladı.

Oyun yapıp kızmaya mı gelmişti?
Moral bozup üzmeye mi gelmişti?
Zalim çıkıp ezmeye mi gelmişti?
Şaştı aklım; türlü haller düşledi.

Tez başladı yağcılıklar, çalımlar
Torpil ile ihaleye dalımlar.
Hız kazandı işe yeni alımlar;
İlk haftada akrabayı beşledi.

Bu işlerin hesabını sık sorduk
Pes etmedik, hem yorulduk hem yorduk.
Birkaç kişi eğilmedik, dik durduk;
Bizi yerdı, dalkavuğu hoşladı.

Biz kulduk ya! Kendisi de bir hünkâr
Usulsüzlük yaptı, etti hep inkâr.
İddiası, iftirası can yakar;
"Rüşvet aldı" dedi, bizi fişledi.

Çıkıp dedim; "niyetinde kasıt var"
"Ne şahit var, ne bir tane kanıt var."
"Suçun sabit" dedi bizde kayıt var;
Yalanları sicilime işledi.

Eşe dosta rezil etti yüzümü
Karşı geldim, tehdit etti özümü
"Gidiyorsun" deyip kesti sözümü;
Sürgün için telefonu tuşladı.

Mutlu oldu düşürünce tuzağa
Tayinimi aldırıldı çok uzağa
Göç eyledim, çekti beni kızağa
On beş yıllık muhitimden dışladı.

Ne baba var, ne başımda ana var!
Ne var ise; insanlıktan yana var.
Düzenimi parçaladı canavar;
Hayatımı lime lime dişledi.

Doğruluğu kendime yâr eyledim
Dürüst kaldım, suçum neydi, neyledim?

Ben derdimi Hikmetîye söyledim;
Ortak oldu, yazdı-çizdi, taşıladı.

Hikmet Nazlı

Yeniden On Yedi Yaşında Olmak

Geçen gün bir dostum arzumu sordu,
Dedim ki; "Hayatı başından almak",
Meselâ geçmişe sivrulmak vardı;
"Yeniden on yedi yaşında olmak".

Sıyrılıp her türlü dertten, telâştan,
Baştan toparlamak hayatı, baştan.
Bir anda kurtulup şu yüksek yaştan,
Yeniden on yedi yaşında olmak.

Çan gider, dilekler dünyada kalır,
Ömürler, yalanda, riyâda kalır.
Bilirim, yalnızca rüyâda kalır;
Yeniden on yedi yaşında olmak! ..

Nisan 2015
Hasanoğlu

Hikmet Nazlı

Yeterli

Ne zaman dermandan pay alacaksın
Bunca dert yeterli, keder yeterli.
Korkarım her zaman geç kalacaksın
Mutluluk nereye kadar rötârlı? ..

Hayat tek seferlik, bir tekrarı yok
Gönlünün bir azmi, bir ikrarı yok
Ömrünün huzurda istikrarı yok
Lâkin kargaşadan yana tutarlı.

Problem çözümsüz, sıkıntı büyük
Sirtında kalıcı çıkıntı bu yük.
Aşk desen, zindanda, gözleri oyuk
Vuslat hep kavgalı, hasret atarlı.

Fayda yok dostundan, arkadaşından
Gamı kasaveti kaldır başından
Hikmetî, kaç kurtul şu gözyaşından
Bugünlük bu kadar efkâr yeterli.

10.11.2012
Beşevler

Hikmet Nazlı

Yetiştir Beni

Aşkına tutuştı, yandı چراغım
Söndür, bir şifaya yetiştir beni
Sen ustasın ben de sana چراغım
Adam et, ez, pişir, yetiştir beni.

Sensizken yarımım, takım olamam
Hasta yüreğime hekim olamam
Sensiz sinirime hâkim olamam
İflâh et, ıslah et, yatıştır beni.

Amaç kusurları fark etmek değil
Bir olup yol almak, çark etmek değil
Gidişin gözümde terk etmek değil
Resmen ulu orta satıştır beni.

Belki sana göre aşkta mâziyim
Sevda enkazıyım, eski kazıyım
Birazcık değer ver gene razıyım
Keşfet, derlemine katıştır beni.

Güç yok, ardın sıra zor yürüyorum
Sofrana kabul et, tez çürüyorum
Artık bozuluyor, bak eriyorum
Ömür tükenmeden atıştır beni.

Aş artık engeli, arla cenk tutup
Gel birazcık dilek, biraz renk tutup
Ömrünü ömrümle eş kıl denk tutup
Yanaştır gönlüne bitıştır beni.

Müdür'üm dert bizim, derman da bizim
Karardı gözlerim, kesildi hızım
Harbine, darbene alıştım kızım
Devam et vuslatla çatıştır beni
Tutuştur vicdansız tutuştur beni.

26.12.2012

Hikmet Nazlı

Yılmadım

Yıllar yılı hiç durmadan eziyet
Çektim ve de hergün çöktüm yılmadım
Şükür Allah vermiş bana meziyet
Derdimi şiire döktüm, yılmadım...

Yaşadığım tüm mevsimler yalandı
Başımda hep akbabalar dolandı
Ömrüm hergün açamadan solandı
Ne kuruttum ne de söktüm, yılmadım...

Şefkat, yırtık yüreğimi dikendi
Kader gelip arkasından sökendi
Umutlarım günden güne tükendi
Geleceği iple çektim, yılmadım...

Çevirdiler hep biçimden biçime
Zorladılar beni sefil geçime
Yalnızlığı nakşettiler içime
Binlerin içinde tektim, yılmadım...

28.05.2005

Hikmet Nazlı

Yine Alçin

Alçin'im, efkârsız, gamsız sevgilim;
Diken senden geldi, gül senden Alçin.
Yaktın, yağmaladın gönül hânemi;
Yangın senden geldi, kül senden Alçin.

Bir illetsin; çarkı boşa döndürdün
Ömrümü ağrıyan başa döndürdün
Sonra kanat taktın, kuşa döndürdün
Telek senden geldi, tel senden Alçin.

Hüküm kurmak için suç ayarladın
Kel gördün meydanı, saç ayarladın
Hep kendi sahanda maç ayarladın
Hücum senden geldi , gol senden Alçin.

Yenildim, vuruldum bir çift avcına
Çaresiz serildim, düştüm avcuna
Direktifi verdin gönül savcına
Zulüm senden geldi, zul senden Alçin.

Şuurum en çetin darbeyi aldı
Bu sevda ömrümün bağrını deldi
Mermi senden geldi, taş senden geldi
Kefen senden geldi, sal senden Alçin.

Gözünün şavkını tende taşıdım
Sen savdın ben ise derdi kaşıdım
Olur olmaz şeyi senle yaşadım
Zehir senden geldi, bal senden Alçin.

Koymadın uyakta kökene meyil
Kökü geç, öze gel, manâya eğil.
Şiir senden değil, söz senden değil;
İlham senden geldi, dil senden Alçin.

Sahip çıkamadın vefâ mülküne
Diktatör gibiydin kendi halkına
Vurdun, mezar deştin, durdun talkına
Kazma senden geldi, bel senden Alçin.

Yürek sinemamda büyük şöhrettin
Sen nasıl idoldün, nasıl şehvettin
Müdür'ü mahvettin, gerçek afettin
Deprem senden geldi, sel senden Alçin.

05.03.2019

Hikmet Nazlı

Yirminci Yüzyıl

I.

Dikkatleri çeken önceki yüzyıl;
Kabarık duruyor, dağınık ve net.
Siyah beyaz biraz, sonrası renkli.
Sonrası ahenkli, sonrası zevkli.
Öncesiyle, sonrasıyla bir yüzyıl.
Bağırıyor, çağırıyor, dikkatleri çekiyor.
Her bir yıl babacan, her bir yıl anne.
Doğurgan, üretken, etken, iletken.
Sene sene önümüzde bak şimdi.

II.

O yüz yıl yaşandı; yirmi numara.
Yeni bir yüzyılın içindeydik, serpiliyorduk gıdım gıdım işgüzar.
Bakıyorduk giden o yüz senenin baş taraflarına;
Sanat, bilim, siyaset, savaş ve ressamlar.
Zulüm gören kalabalıklar, tuzu kuru, mutlu mesut insanlar.
Nazım doğarken, Picasso ilk defa sergilerken eserlerini
Albert zihin deneylerinde kuramlarla savaş verirken
Aşklar yaşanıyordu;
Destansı, sıradan, samimi, yasak.
Tutkunun zirveye baktığı anlar
Cahil savaşlarında kanla yıkanıyordu bir grup.
Dünya güzelliğini es geçenler, değersiz kimseler topluluğu
Ne anlar sevdadan, aşktan ne anlar.
Cihan harbiymiş harbiden, birincisi bitiyor muydu?
İkincisiydi; görüyordum korkunçtu!
Sadelik kanımızdaydı aslında,
Sadakat yanımızdaydı oysa o yıllar.
Aktı kanımız,
Yalın yalın toprağa;
Kızıla çalan, kirli kahverengimsi.
Betonlara çarpıp parçalanıyordu o müstesna yürekler.
Tutkum acıdı, tutuldu nutkum.

III.

600 senelik imparatorluk
Sallanırken bir depremle İstanbul.
SOS veriyordu üç yıl sonra belli başlı çevreler.
Ayaklanmalarla yarışıyordu futbol kulüplerinin kurulması yeknesak.
Ey gençlikler, ey ölmezler, hey hanımlar, hey beyler!
Allahaismarladık diyemezken vedalar
Elveda diyecekti biraz sonra ülkeler
Hoşça kalmayacaktı;
Devletleşen uluslar çare kapıları yumruklanırken.
Kaynayan Balkanlar, ateşlenenler.
Devrimler mi? Harekâtlar mı? İşgaller mi? Kurşunlar mı tez canlı?

İnsanlar mı sürüklenen? İnsanlık mı? Anlık mı?
Bir kurtuluş hikâyesi gömülürken yıllara.
Meydan muharebelerinde can verirken bir sipahi; atıyla.
Yöresinde yas tutacak bir yakını hiç kalmamış öyle mi?
O nesiller deste deste son nefeste ne umdular kim bilir?
Kutsiyet var alp yüreklerde olasıdır ki
Şehitler var, milliyet var, vatan var,
İnançlar var tan yerleri ağarırken sapasağlam besbelli.
Trablusgarp ötede bir kenarda,
Yıldız kaşlı, gök bakışlı bir adam var orada.
Gerisini siz izleyin.
Heyecanımı harcatmadan çıkabilmek istiyorum dağlara.
Siz gözleyin, arşınlayın, siz anlayın, siz bilin.
Sizler bize dönüşürken az ağlayın, ar duymayın; ağlayın.
Saltanatlar, anahtarı kaybederken o biçim
Hürriyet kisveli bakışlarla utkuları çaktırmak.
Evrenseli yakalamak;
Eğmemek boyun.
Her insana yar olmadı o vakitler dik durmak.

IV.

Vasili Vasilyeviç Kandinski
Soyut sanat Avrupa'da, olsun müjdelere.
Bir tuvalin ışığında kaybolmak.
Doğmak, yeniden, yeni baştan var olmak.
Cezanne'in etkisiyle Matisse;
Saf renklerle dünyamızda yaşamının sevincini yansıtmak
Fovistlere selam olsun öyleyse.
Heyecan mı yaşıyoruz ne? Ey öncü olan ressamlar,
Bence çılgınsınız; izliyorum da
Alkışlarla gitti puantilistler.
Paletiniz dahi başyapıt gibi.
Çağ başkaydı ve sanat tam popüler;
Çok kimsenin içindeydi Andy Warhol'un ruhu.
Şarlo'nun şapkası, kraliçenin tacı
Hitlerin gölgesi, korkunç, ağır basan, trajik;
Ağlatısal; evet ve Katalonya
"Belleğin Azmi'nde" bir manifesto
Elbette mutlu aşk yoktur Aragon
Sinatra "My Way'i" söylerken hisset
Dünya her şeyiyle bir protesto.

V.

Yirminci yüzyılda Fulkner
Kırk yedi günde bitirirken sezgisel bir destanı
Şiirselleşti tüm tümceler tümüyle düzyazıda
Özgünleşmek, bir öğleyn fabrikada çalışırken molada.
Kangal köpekleri sürmeli tasmalarını zorlarken zilli deri, kırmızı.

Havlıyorlar eşliğinde uzun saplı bağlamanın, makamlı
Sivaslı bir halk ozanı doğaçlarken on birli bir türküyü
Seslerin ve sözlerin analizi ağzında
Güneş titreşirken efektif; fiktif.
Rönesansını tamamlıyor tavsamadan, sapasağlam diskurla.
Rep yaparken can kuşaklar fasikül dışı biraz
Sefireler çay taşıyor şişe ile bu karstik arazide
Bağlamanın bam telinde geziniyor halk ozanı; Sivaslı.
Dikenli bir tasmanın iğnevâri batışında, güneşli.

VI.

Orwell seni, Kafka beni yazıyor..
Çark ediyor devran, Dönüşüyorum gene.
Az ilerde yer alıyor yine "Hayvan Çiftliği".
Virginia Woolf; sevgilimin has çığlığı, anneme ses oluyor.

Damlatıyor hissiyatlı renklerimi bir Pollock,
Zemindeki tuval bezlerinin üzerinde çılgınca raks eylerken
Sigarasından dökülen kül ile karışık, alkollü.
Amerika'ya aksiyon kazandırıyor süreç sanatına temel teşkilli.
Anlaşıldı önemi küratörün.

Özgürleştiriyor bizi
Şairlerin saçlarında savrulmak
Es veriyor yerli yersiz kalbimdeki ritim dolu dizeler
Etkiliyor şu Albert Camus kaleminden dökülen izler canı.
"Sabahın arkeoloğu" denilen Orson;
İyi yazıyorsun, alıyorsun içine şah damarımdan bir katmer kanı.
Yapmayın beyler! Hep erkek mi şairler.

Ezra Pound, bilmem kimi yazıyor?
Faşist rüzgârlarda kanayan kanatlar yapay
Üzgünüm dost! Reenkarnasyon yalan.

VII.

Yirminci yüzyıla bak; sağlam şairler, hızlı.
Nazım, Necip, Yahya, Akif ve Tefik;
Abdülhak'tan ayrılırken, beslenip ustalıkla.
Geleneksel, köklü, kalıplı ve ölçülü,
Zannederim; muttasıl,
Denkli ve desenli,
Renkli ve tutkulu, özgürce, ölçü.
İzledin mi? Pozladın mı? Çektin mi?
Ne yapmaya çalıştılar bilirsin;
Yol açtılar, nur saçtılar, el verdiler azar azar haz verip
Yeni şiir doğmalıydı annesiz;
Garip ama yetim değil bilirsin.
Coşkun, özgün, ezgin ve mavi saçlı

Yepyenyken dipdiriydi, güçlü kaldı büyürken
Saldırış var kağıtlara, kalemlere hücum var.
Güvercinler uçuşurken İstanbul'da bir sabah;
Eleni'nin elleriyle değişiyor her bir şey.
İlhan Berk köprüden geçiyor ruhuna seslenerek.
"Daha Lambodis hiçbir şey değil"
Yazıyorlar, yazıyorlar durmadan;
Bozuyorlar kalıpları can vermeden can verip
Heyecan verip okurlara, kalemlere kan verip.
Yeni şiir asla kalmıyor garip.
Çoğalıyor babaları, bırakmıyor sahipsiz.
Babaları İlhan, babaları Turgut ve Edip.
Süt veriyor Cemal; hem annesi oluyor.
Ece, Ülkü, Sezai; öz ailesi şiirin,
Çağrışım vurgunlar, imgeciler imgeci!
Duygulu da, kaygılı da, örgütlü.

O aileye mensup olmak vardı ya!
Üvey olmak, güvey olmak vardı dost.
Hâlâ bir umut taşıyor garip yeni yürekler;
İzleniyor, gözleniyor yolları.
Yirminci yüzyıla bak; özleniyor şerefsiz!

Hikmet Nazlı

Yok

Hak bildiğim yolda yürür giderim,
Eğri yola dümenim yok, çarkım yok.
İnsanlıkta hep eşitlik güderim,
Hiç kimseden eksikim yok, farkım yok.

Anlatayım tek meselem şu gibi;
Hem de bütün derdim, tasam bu gibi;
Yüreğimi berrak tutsam su gibi,
İrmaklara akacağım arkım yok.

Yar ses vermez, sahte yâren tınlamaz,
Merâmımı içtenlikle dinlemez.
Dost bildiğim, halden bilmez, anlamaz
Sırtım boşta, dayanağım, erkim yok.

Onur kıran, hor gören dil istemem,
Yapay sevda, sentetik gül istemem.
Yetingenim, ödül mödül istemem;
Para diye merakım yok, şarkım yok.

Doğru, dürüst kalmak vardır yönümde.
Güvendiğim engel oldu önümde.
Hep yol verdim, has dostum var yanımda,
Evelallah düşmanımdan korkum yok.

Hikmetî'yim, yine çiçek açarım
Soldururlar, diyar diyar kaçarım.
Gurbet elde zaten evsiz naçarım,
Can sılada meskenim yok, barkım yok.

18.12.2021

Hikmet Nazlı

Yormayın Beni

Her gün gördüğünüz düşe, rüyâya
Benzetip, hayıra yormayın beni.
Küstüm benliğime, küstüm dünyaya
Boşuna arayıp, sormayın beni...

Hasarım büyüktür bu yenilgiden
Bedenim yerinde, ruhumdur giden
Bıktım boş vefâdan, sahte sevgiden
Bırakın, bırakın sarmayın beni...

Aşk dağıma çökmüş boranla, tipi
Tükenmez umudum, derdin rakibi
Çalmaktan yıpranmış bir saat gibi
Hep başucunuza kurmayın beni...

Ormanım kül oldu, hiç çam kalmadı
Saçlarım döküldü, perçem kalmadı
Gönlümde sağlam bir parçam kalmadı
Bâri bundan sonra kırmayın beni...

Sadâkat satılmaz hiç çarşınızda.
Dostluk sözü geçmez hit marşınızda.
Yüzüm size dönük, bak karşınızda
Yeter be, sırtımdan vurmayın beni...

Hikmetî, var biraz serde şairlik
Namertliğe geçmiş şimdi mâhirlik
Elbet olacağız bir gün âhirlik
Acı zulmünüzle karmayın beni,
Ne olur yormayın, yormayın beni...

20.05.2007

Hikmet Nazlı

Yön Verip Gitsin

Baştan sona dolsun aşkın gönlüme,
Bütün dertlerime son verip gitsin.
Gökkuşağı olsun sevdan ömrüme,
Renksiz hayatıma ton verip gitsin...

Yaşantıma lezzet versin, tuz atsın
Karda ateş atsın, harda buz atsın
Öyle haz versin ki, ömür uzatsın
Bolca yıl, ay, hafta, gün verip gitsin...

Yaşat ki, şu gönlüm aşkına doysun
Benliğimden kötü huyları soysun
Düzenlesin beni bir yola koysun
Şaşırmış rotama yön verip gitsin...

17.06.2008

Hikmet Nazlı

Yunus Emre Acar'a

Vefâ yasında şudur maddemiz;
Sevgi ne satılık ne de icardır.
Gözü pek, özü mert, yüreği temiz;
Dost ararsan, Yunus Emre Acar'dır.

Mart 2010

Hikmet Nazlı

Zeki Tunç

Gönlü kederden yana epeyce yaralıdır,
Derdi de, tasası da peş peşe sıralıdır.
Çok defa vurgun yese, kolay kolay yıkılmaz;
Zeki Tunç bu âlemin nâmağlup kralıdır.

2005

Hikmet Nazlı